

Det Sociale Nævn for Nordjyllands Amt

Praksisundersøgelse 2006

Standsnings af sygedagpenge

Er vi snart klar til arbejdsprøvning???

Indholdsfortegnelse:

1. Undersøgelsens resultater	4
2. Anbefalinger til kommunerne	7
3. Undersøgelsens baggrund, formål og gennemførelse	8
3.1. Baggrund	8
3.2. Formål	9
3.3. Gennemførelse	9
3.4. Høring	11
3.5. Opfølgning	11
4. Undersøgelsen	12
4.1.1 Borgerens fødselsdato	12
4.1.2. Køn	12
4.2.1. Dato for kommunens afgørelse	12
4.2.2. Hvad går kommunens afgørelse ud på	13
4.3.1. Er afgørelsen samlet set rigtig	14
4.3.2. I hvilket omfang er sagen oplyst	14
4.3.3. Er betingelsen om, at den sikrede skal være arbejdsdygtig opfyldt (§ 5)	16
4.3.4. Er betingelsen om, at borgeren mod lægens opfordring skal have nægtet at lade sig indlægge på sygehus eller at modtage lægebehandling opfyldt (§ 8 stk. 1, nr.1, 1. led)	17
4.3.5. Er betingelsen om, at borgeren mod lægens eller kommunens opfordring skal have nægtet at deltage i hensigtsmæssig optræning for at genvinde arbejdsevnen opfyldt (§ 8 stk. 1 nr. 1 , 2. led)	17
4.3.6. Er betingelsen om, at den sikrede ved sin adfærd skal have forhalet helbredelsen opfyldt (§ 8 stk. 1 nr. 2)	17
4.3.7. Er betingelsen om at den sikrede uden rimelig grund skal have undladt	18

at medvirke ved kommunens opfølgningsindsats efter kap. 10 opfyldt (§ 8 stk. 1 nr. 3)	
4.3.8. Er betingelsen om, at den pågældende skal have undladt at opfylde sin pligt til anmeldelse af eller dokumentation for fraværet, jfr. §§ 6, 7 og 19 stk. 4, opfyldt (§ 8 stk. 2, 1. pkt.)	19
4.3.9. Er det afklaret, at der ikke foreligger en fyldestgørende begrundelse for, at den sikrede ikke har opfyldt kravet om anmeldelse af eller dokumentation for fraværet (§ 8 stk. 2, 2. pkt., 1. led)	19
4.3.10. Er det klarlagt, at der ikke er særlige grunde til den for sene anmeldelse eller dokumentation (§ 8 stk. 3)	19
4.3.11. Er betingelsen om, at varighedsbegrænsningen skal være indtrådt opfyldt (§ 22 stk. 1, 1. led og stk. 3 og § 23 stk. 1 og 2)	20
4.3.12. Er betingelsen om, at det ikke (længere) kan anses for overvejende sandsynligt, at revalidering vil blive iværksat, opfyldt (§ 22 stk. 1 nr. 1)	20
4.3.13. Er betingelsen om, at det ikke (længere) kan anses for nødvendigt at gennemføre arbejdsprøvning eller afklarende foranstaltninger opfyldt (§ 22 stk. 1 nr. 2)	20
4.3.14. Er betingelsen om, at den sikrede ikke (længere) er under eller venter på lægebehandling, som må antages indenfor kortere tid at kunne genskabe arbejdsdygtigheden, opfyldt. (§ 22 stk. 1 nr. 3)	21
4.3.15. Er betingelsen om, at der ikke (længere) verserer sag om erstatning efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade opfyldt (§ 22 stk. 1, nr. 4)	21
4.3.16. Er betingelsen om, at der ikke (længere) verserer en sag om førtidspension opfyldt (§ 22 stk. 1, nr. 5)	21
4.3.17. Er betingelsen om, at der ikke længere i øvrigt er særlige omstændigheder, der taler for at dagpengereetten skal fortsætte, opfyldt (§ 22 stk. 1 nr. 6)	22
4.3.18. Er det klarlagt, at der ikke er forlængelsesmuligheder efter § 23 stk. 5	22
4.4.1. Er reglerne om opfølgning opfyldt (§ 24 som gældende indtil 01-07-2005)	22
4.4.2. Er reglerne om visitation og opfølgning opfyldt (kap. 10 a som gældende fra 01-07-2005)	23
4.4.3. Foreligger der en ressourceprofil	25
4.4.4. Er ressourceprofilen udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i arbejdsevnebekendtgørelsen	26

4.4.5 Er bestemmelsen i retssikkerhedslovens § 7 a overholdt	26
4.5.1. Hvilken form har afgørelsen	28
4.5.2. Er begrundelsen for afgørelsen i overensstemmelse med forvaltningslovens §§22-24, eller opfylder det skriftlige notat kravet om, at det skal fremgå hvilken afgørelse der er truffet og med hvilken begrundelse	28
4.5.3. Er klagevejledningen korrekt	29
4.5.4 Er reglerne om partshøring overholdt	30
4.5.5. Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger om formaliteten	32
5. Undersøgelse af sager afgjort af nævnet.	33
5.1. Undersøgelsens resultat	33
5.2. Skematisk oversigt over afgørelserne	33
5.3. Begrundelser for omgørelserne	34
5.3.1. Ændringer efter § 5	34
5.3.2. Hjemvisninger efter § 5	35
5.3.3. Ændringer efter § 8	35
5.3.4. Hjemvisninger efter § 8	36
5.3.5 Ændringer efter § 22	36
5.3.6. Hjemvisninger efter § 22	37
Bilag:	
1) Bemærkninger til de enkelte afgørelser	38
2) Kort gennemgang af "omgørelsessagerne"	48
3) Resumeer af ankestyrelsesafgørelser	59
4) Indkaldelsesbrev af 21-04-2006	86
5. Tjekliste til brug for undersøgelse af om regler om opfølgning er opfyldt	88
6. Tjekliste til brug for undersøgelse af om regler om visitation og opfølgning er opfyldt	90

1. Undersøgelsens resultater:

Undersøgelsen viser bl.a. følgende:

1) 36 sager, svarende til 64 %, findes samlet set at være rigtige, og må derfor antages at ville være blevet stadfæstet af nævnet, evt. med bemærkninger. Der er således tale om en noget højere ”stadfæstelsesprocent” end i sager, der er blevet påklaget, hvor stadfæstelsesprocenten i 2005 kun var på 40. Vi må tage dette som udtryk for, at de fleste sager, hvor der er så alvorlige fejl eller mangler, at afgørelsen er forkert, bliver påklaget til Det Sociale Nævn.

2) I 26 af sagerne, svarende til 46 %, har vi fundet, at ingen oplysninger mangler. I de øvrige 30 sager har der manglet oplysninger i større eller mindre omfang. I 12 af disse sager har vi fundet, at manglerne ikke har været så alvorlige, at det har haft afgørende betydning for sagen. I de sidste 18, svarende til 32 %, har vi fundet, at de manglende oplysninger har været så afgørende, at afgørelsen af den grund ville være blevet omgjort.

3) I 27 af de 56 sager om standsning af sygedagpenge, som indgår i undersøgelsen, har kommunen begrundet standsningen med henvisning til § 5 og dermed med den begrundelse, at borgeren ikke længere er fundet at være fuld uarbejdsdygtig på grund af sygdom. I 10 sager, svarende til 37 %, har vi været helt enige i denne vurdering. I 8 sager, svarende til 30 %, har vi fundet, at det kun i nogen grad er godtgjort, at borgeren ikke længere var fuldt uarbejdsdygtig, men dog i tilstrækkelig grad til, at afgørelsen ikke ville være blevet omgjort. I de sidste 9 tilfælde, svarende til 33 %, har vi fundet, at det kun i ringe grad har været godtgjort, at borgeren ikke længere var fuldt uarbejdsdygtig, og afgørelserne ville derfor i disse tilfælde være blevet omgjort.

4) I 12 af de 16 sager, der vedrører bestemmelsen i § 8 stk. 1 nr. 3 (standsning på grund af manglende medvirken til kommunens opfølgning), svarende til 75 %, har vi fundet at betingelserne i høj grad var opfyldte og at kommunens afgørelse var korrekt. De øvrige 4, svarende til 25 % må antages at ville være blevet omgjort på grund af manglende partshøring og manglende orientering om konsekvenser af ikke at medvirke.

5) I 2 af de 4 sager, der vedrører bestemmelsen i § 22 (forlængelse ud over varighedsbegrænsningen), har vi været enige med kommunen i, at der ikke var forlængelsesmuligheder. I de 2 øvrige fandt vi, at det ikke var tilstrækkeligt oplyst, om der ikke (længere) var forlængelsesmuligheder.

6) I 31 af de 56 sager er dagpengeforløbet påbegyndt før den 01-07-2005, og det har derfor været relevant at undersøge, om de dagældende regler om opfølgning (§ 24) har været overholdt. Det har vi fundet har været tilfældet i høj grad eller i nogen grad i 28 tilfælde, svarende til 90 %. Kun i 3 tilfælde har vi fundet, at reglerne i ringe grad eller slet ikke er opfyldt.

7) I 36 af de 56 sager er der truffet afgørelse om stop for dagpengeudbetalingen efter den 01-07-2005, hvorfor (også) reglerne om visitation og opfølgning, der trådte i kraft denne dato (kapitel 10 a) har skullet opfyldes.

Vi har fundet, at dette er sket i høj grad eller i nogen grad i 32 tilfælde, svarende til 89 %, medens det kun i ringe grad eller slet ikke er sket i 4 tilfælde.

8) Der foreligger en ressourceprofil i 18 sager. Vi har fundet, at der herudover burde have foreligget en ressourceprofil i 2 sager fordi der var behov for afklarende foranstaltninger. I de 18 sager, hvor der foreligger en ressourceprofil, har vi i 12 tilfælde, svarende til 67 %, fundet, at denne i høj eller nogen grad er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i arbejdsevnebekendtgørelsen medens vi i 5 tilfælde, svarende til 28 %, har fundet at dette kun i ringe grad eller slet ikke har været tilfældet. I et enkelt tilfælde har vi ikke fundet det relevant at bedømme ressourceprofilen, da den var uden betydning for afgørelsen.

9) I 35 tilfælde har vi fundet, at bestemmelsen i retssikkerhedslovens § 7 a (stillingtagen til hvad der videre skal ske) har været relevant i forbindelse med afgørelsen om standsning af dagpengeudbetalingen. Vi har i 33 tilfælde, svarende til 94 % fundet, at bestemmelsen i høj eller i nogen grad er overholdt. ”Kun” i 2 tilfælde har vi fundet, at dette i ringe grad har været tilfældet.

10) Vi har i 36 sager, svarende til 64 %, fundet, at forvaltningslovens krav til begrundelse har været fuldt ud opfyldt. I 11 sager, svarende til 20 %, har vi fundet kravet opfyldt i nogen grad. I 9 sager, svarende til 16 % har vi fundet, at begrundelseskravet kun i ringe grad eller slet ikke har været opfyldt.

11) Vi har i 43 sager, svarende til 77 %, fundet at klagevejledningen i høj grad er korrekt. I 3 sager har vi fundet at kravet om klagevejledning i nogen grad er opfyldt. I 9 sager, svarende til 16 % har vi ikke kunnet se, at der er givet klagevejledning.

12) Vi har i 48 tilfælde, svarende til 86 % fundet at reglerne om partshøring er overholdt.

I 44 tilfælde skyldes det, at der korrekt er gennemført partshøring. Vi har dog i enkelte tilfælde noteret os, at partshøring alene er sket mundtligt. Vi har endvidere i 3 tilfælde konstateret en uheldig sammenblanding af partshøring og afgørelse.

I 4 tilfælde har vi fundet at partshøringsreglerne er overholdt selv om der ikke er partshørt. Dette skyldes, at vi har fundet at sagen ikke har indeholdt faktiske oplysninger, som borgeren ikke har været bekendt med. Der har således ikke været noget at partshøre over.

I 8 tilfælde, svarende til 14 % har fundet, at reglerne om partshøring ikke er overholdt.

2. anbefalinger til kommunerne:

Undersøgelsen giver anledning til navnlig følgende anbefalinger til kommunerne:

- 1) At være opmærksom på om sagen er tilstrækkelig oplyst til at træffe afgørelse. Dette gælder navnlig for så vidt angår aktuelle lægelige oplysninger, henvendelser til arbejdspladsen, evalueringer af arbejdsprøvninger, udarbejdelse eller ajourføring af ressourceprofil og partshøring.
- 2) At være opmærksom på forskellen mellem tilfælde der omfattes af § 8 stk. 1 nr. 1 og nr. 3 (manglende medvirken til hhv. afklarende foranstaltninger og kommunens opfølgning) og være opmærksom på de forskellige retsvirkninger af de 2 bestemmelser (standsning så længe borgeren ikke medvirker (nr.1) og standsning for resten af dagpengeperioden (nr. 3)
- 3) At være opmærksom på, på utvetydig måde på forhånd at orientere borgeren om konsekvenserne af manglende medvirken.
- 4) At sikre at partshøring altid sker skriftligt og at det er klart, at der alene er tale om en partshøring og ikke en afgørelse. Der skal således ikke gives klagevejledning i partshøringsbreve og de skal ikke formuleres som afgørelser.
- 5) At sikre, at afgørelser altid meddeles skriftligt og med en tilstrækkelig og korrekt retlig og faktisk begrundelse.
- 6) At sikre, at afgørelser om standsning af dagpengeudbetalingen ikke sker med tilbagevirkende kraft i forhold til det tidspunkt, hvor borgeren modtager afgørelsen, med mindre der er tale om en afgørelse efter § 8 og borgeren på forhånd på utvetydig måde er orienteret om at konsekvensen af manglende medvirken vil være standsning af udbetalingen fra det tidspunkt, hvor borgeren ikke medvirker.

3. Undersøgelsens baggrund, formål og gennemførelse

3.1. Baggrund:

Baggrunden for, at vi har besluttet at gennemføre en praksisundersøgelse om standsning af sygedagpenge er, at vi gennem flere år har konstateret en meget høj omgørelsesprocent på dette sagsområde i forhold til andre områder .

Ved "omgørelser" forstås overalt i denne rapport ændringer og hjemvisninger.

"Ændringer" indebærer, at dagpengeudbetalingen skal genoptages med virkning fra standsningstidspunktet . Ofte er ændringsafgørelser ledsaget af en bemærkning om, at der ikke herved er taget stilling til i hvor lang tid efter standsningstidspunktet udbetalingen herefter skal eller skulle genoptages, da dette afhænger af sagens videre forløb, som nævnet ikke er bekendt med. "Det videre forløb" kan f.eks. være, at borgeren. er blevet rask i tiden mellem kommunens afgørelse og nævnets afgørelse, eller at varighedsbegrænsningen er indtrådt og der derfor skal foreligge en særlig forlængelsesgrund, jfr. lovens § 22, for at dagpengeudbetalingen kan fortsætte.

"Hjemvisninger" indebærer, at kommunen har truffet afgørelse på et utilstrækkeligt eller fejlagtigt grundlag, men at der omvendt ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger til, at det kan afgøres om borgeren havde ret til sygedagpenge på standsningstidspunktet. Kommunen skal derfor rette op på manglerne i sagsbehandlingen og derefter træffe en ny afgørelse om hvorvidt der var grundlag for at standse dagpengeudbetalingen. Hjemvisninger anvendes typisk i forbindelse med eller efter varighedsbegrænsningen, hvor borgeren. fortsat findes uarbejdsdygtig, men hvor der ikke foreligger et tilstrækkeligt grundlag for at tage stilling til, om der er forlængelsesmuligheder.

En typisk mangel er manglende eller mangelfuld ressourceprofil, som bl.a. er en forudsætning for at afgøre om revalidering er overvejende sandsynlig, eller om der er behov for afklarende foranstaltninger.

Nævnets omgørelsesprocenter for 2004, 2005 og 1. halvår af 2006 fremgår af nedenstående tabel. Det bemærkes at procenterne i 1. halvår af 2006 er udregnet i forhold til realitetsafgjorte sager, hvorfor alle procentsatser er (lidt) højere end i opgørelserne for 2004 og 2005, hvor også afviste/bortfaldne sager er medregnet.

	Antal	Ændret	Hjemvist	Stadfæstet
2004	213	72 (34%)	39 (18%)	102 (48 %)
2005	180	79 (44%)	28 (16%)	73 (40 %)
2006 1. halvår	97	41 (42 %)	16 (17 %)	40 (41 %)

Som det kan ses, er omgørelsesprocenten steget fra 2004 til 2005 og niveauet er fastholdt i 1. halvår af 2006.

De høje omgørelsesprocenter gav i 2004 Beskæftigelsesministeriet anledning til at anmode Ankestyrelsen om at gennemføre en undersøgelse af de sociale nævns omgørelsesprocenter i sygedagpengesager. Resultatet af undersøgelsen er offentliggjort i april 2006 og kan ses på Ankestyrelsens hjemmeside. Undersøgelsen viste meget store variationer i nævnenes omgørelsesprocenter (med Det Sociale nævn for Nordjyllands amt som det nævn der havde den højeste omgørelsesprocent) og også store forskelle nævnene imellem i fordelingen mellem ændrede og hjemviste sager. Der tegnede sig imidlertid ikke noget klart billede af årsagerne til de store variationer.

De store variationer i nævnenes omgørelsesprocenter, hvis årsager ikke er klarlagt, har givet os visse betænkeligheder med hensyn til at gennemføre en praksisundersøgelse om standsning af sygedagpenge.

Da såvel Beskæftigelsesministeriet som Ankestyrelsen har ønsket, at vi gennemførte en praksisundersøgelse som opfølgning på Ankestyrelsens undersøgelse af de sociale nævns omgørelsesprocenter, har vi dog besluttet at gennemføre undersøgelsen trods betænkelighederne. Vi har imidlertid, som nærmere omtalt nedenfor under afsnit 3.3. om undersøgelsens gennemførelse, iværksat ekstraordinære tiltag for at sikre, at de resultater, vi når frem til i undersøgelsen svarer til Ankestyrelsens retsopfattelse.

3. 2. Formål

Undersøgelsens formål er bl.a. at undersøge, om den høje omgørelsesprocent alene skyldes fejl og mangler ved de påklagede sager, eller om fejlene og manglerne også findes i de afgørelser, der ikke bliver påklaget. Formålet er desuden nærmere at afdække og beskrive hvilke typer af fejl og mangler, der er tale om og i hvilket omfang. Det er målsætningen, at en beskrivelse af fejlene og manglerne i denne rapport og under informationsmøde med kommunerne vil kunne medvirke til at nedbringe omgørelsesprocenten.

3.3. Gennemførelse

Da den kommende Statsforvaltning Nordjylland udover det nuværende Nordjyllands Amt vil komme til at omfatte dele af det nuværende Viborg Amt, har vi aftalt med Det Sociale Nævn for Viborg Amt at undersøgelsen også skulle omfatte kommuner i det nuværende Viborg Amt.

Vi har herefter ved mail af 21-04-2006 anmodet 7 kommuner i det nuværende Nordjyllands Amt og 3 kommuner i det nuværende Viborg Amt om at tilsende os samtlige sagsakter vedrørende de 10 sager, hvor der senest forud for den 01-03-2006 er truffet afgørelse om at standse udbetalingen af sygedagpenge (eller dagpengerefusion) i henhold til en kommunal beslutning, og hvor afgørelsen ikke er påklaget til Det Sociale Nævn. Mailen, hvoraf bl.a. udvælgelseskriterier for kommunerne og nærmere beskrivelse af hvilke sagstyper, der indgår i undersøgelsen, fremgår, er vedlagt denne rapport som bilag 4.

Vi modtog herefter tilbagemeldinger fra flere kommuner om, at det var vanskeligt at finde 10 sager, som opfyldte kriterierne, og at man i så fald skulle meget langt tilbage. 2 kommuner (Læsø og Sydthy) meddelte, at de overhovedet ikke havde sager, der opfyldte kriterierne.

Af hensyn til undersøgelsens aktualitet meddelte vi herefter ved mail af 27-04-2006 efter samråd med Ankestyrelsen de 8 øvrige kommuner, at vi kun var interesseret i at modtage sager, der er afgjort efter den 01-01-2003, hvor arbejdsbevne metoden blev indført.

Vi modtog herefter i alt 61 sager fra 8 kommuner. Heraf måtte 5 af forskellige årsager udgå af undersøgelsen, fordi de ikke opfylder kriterierne. Undersøgelsen har derfor omfattet 56 sager fra 8 kommuner med følgende fordeling:

Aalborg:	10
Hjørring:	5
Fjerritslev:	4
Brønderslev:	7
Morsø:	10
Skagen:	10
Aalestrup:	3
Hadsund:	7

Undersøgelsen (målingen) er foretaget af de 6 sagsbehandlere under det sociale nævn, der beskæftiger sig med dagpengesager, assisteret af specialkonsulent Dorrit Larsen og chefkonsulent Frede Fisker. De 6 sagsbehandlere har været opdelt i 3 hold, således at alle sager er gennemgået af mindst 2 sagsbehandlere.

Med henblik på (yderligere) kvalitetssikring af undersøgelsen, jfr. ovenfor under undersøgelsens baggrund, har samtlige 6 sagsbehandlere og de 2 konsulenter desuden i fællesskab gennemgået 1 sag fra hver af de 8 kommuner. 3 af disse sager er desuden gennemgået af Ankestyrelsen, og der været holdt et fællesmøde om disse sager og problemstillinger, som i øvrigt blev afdækket ved vores fælles gennemgang af de 8 sager mellem 2 repræsentanter for Ankestyrelsen og de 8 personer, der har varetaget undersøgelsen i nævnet. Fællesmødet afslørede ingen større eller principielle forskelle i retsopfattelsen mellem Ankestyrelsen og Nævnet, men bekræftede os i den opfattelse, at afgørelsen af om der har været grundlag for at standse dagpengeudbetalingen eller ej, ofte kan give anledning til betydelig tvivl. Dette gælder såvel i henseende til den grundlæggende vurdering af, om beskrivelsen af dagpengemodtagerens situation har berettiget til at anse vedkommende for arbejdsdygtig eller ej, som i henseende til vurderingen af, om manglende overholdelse af en eller flere sagsbehandlingsregler i forløbet har haft afgørende betydning for sagen, altså vurderinger af typen, "hvad ville der være sket, hvis..."

Da det, uanset de ekstraordinært omfattende foranstaltninger til sikring af ensartethed og kvalitet i undersøgelsen, derfor ikke kan afvises, at der vil kunne være visse vurderingsmæssige forskelle mellem de 3 undersøgelsesgrupper, er der ved fordelingen af sager mellem grupperne tilstræbt størst mulig spredning såvel med hensyn til kommuner som sagstyper. Vi mener hermed at have opnået størst mulig sikkerhed for, dels at undersøgelsens resultater er i overensstemmelse med Ankestyrelsens praksis, dels at forskelle i resultaterne kommunerne imellem ikke skyldes undersøgernes eventuelle forskellige vurderinger.

Det fremgår af § 79 a i lov om retssikkerhed og administration på det social område (som gældende i 2006), at kommunalbestyrelsen og amtsrådet behandler Ankestyrelsens og de sociale nævns undersøgelser af kommunens eller amtskommunens praksis på et møde.

Vi har fundet, at det, af hensyn til denne behandling, er væsentligt for de enkelte kommunalbestyrelser at have mulighed for at foretage sammenligninger af resultaterne for de enkelte kommuner, der indgår i undersøgelsen. I modsætning til, hvad der har været praksis i tidligere undersøgelser, har vi derfor fra og med denne undersøgelse valgt at udarbejde tabeller og lign. således, at en sådan sammenligning umiddelbart kan foretages. Vi har endvidere valgt tydeligt at markere, hvilken kommune de enkelte sager, der beskrives, stammer fra.

Som det vil fremgå af det foranstående, må vi lægge til grund, at vi i forbindelse med undersøgelsen stort set har "støvsuget" de 8 kommuner for ikke påklagede sager om standsning af sygedagpenge, og at den almindelige praksis derfor i højere grad kan udledes af de ankesager, vi behandler.

Vi har derfor valgt at supplere undersøgelsen af de 56 sager med en (mindre) undersøgelse af de 97 sager om standsning af sygedagpenge, som det sociale nævn har afgjort i første halvdel af 2006. Resultatet af denne undersøgelse er beskrevet nedenfor i afsnit 5.

3.4. Høring

De 8 kommuner, der har bidraget med sager til undersøgelsen, og Ankestyrelsen har modtaget et udkast til undersøgelsesrapport med anmodning om eventuelle bemærkninger. Kommunerne har desuden modtaget et udfyldt undersøgelseskema for de sager, kommunen har bidraget med. De 8 kommuner har endvidere fået tilbud om et "dialogmøde" med henblik på at gennemgå undersøgelsens resultater særligt for så vidt angår deres egen kommune. Ingen af kommunerne har reageret på henvendelsen om bemærkninger eller dialogmøde.

Ankestyrelsen er fremkommet med bemærkninger i brev af 02-11-2006. Ankestyrelsen giver indledningsvis udtryk for, at det er en grundig og omfattende rapport med mange resultater, og selv om der i rapporten er tale om en markant højere "stadfæstelsesprocent" end nævnet finder i ankesagerne på området, så er en fejlprocent på 36 fortsat meget høj. Ankestyrelsen fremkommer herefter med en række bemærkninger, hovedsageligt af præciserende karakter. Bemærkningerne er indarbejdet i den endelige rapport.

3.5. Opfølgning

Repræsentanter for alle kommuner, der fra 1. januar 2007 kommer til at indgå i region Nordjylland, vil blive indbudt til et informationsmøde, hvor undersøgelsens resultater og anbefalinger vil blive nærmere gennemgået, og hvor der vil blive lejlighed til udveksling af synspunkter. På grund af travlhed omkring gennemførelsen af kommunalreformen (og reformen, hvorved statsamterne omdannes til statsforvaltninger) vil informationsmøderne først blive gennemført i foråret 2007.

4. Undersøgelsen

4.1.1. Borgerens fødselsdato

Den gennemsnitlige alder på de 35 mænd, der indgår i undersøgelsen er 42 år, medens den kun er 39 år for de 21 kvinder.

4.1.2 køn

1.2 KØN

	Mand	Kvinde	I alt
Aalborg	7	3	10
Hjørring	3	2	5
Fjerritslev	2	2	4
Brønderslev	4	3	7
Morsø	7	3	10
Skagen	9	1	10
Aalestrup	2	1	3
Hadsund	2	5	7
I alt	35	21	56

Undersøgelsen vedrører 35 sager, hvor dagpengemodtageren er en mand og 21 sager, hvor det er en kvinde. Undersøgelsen er således ikke repræsentativ i forhold det samlede antal dagpengesager på landsplan, hvor der ifølge Danmarks Statistik var lidt flere sager vedrørende kvinder end mænd i 2005.

4.2.1. Dato for kommunens afgørelse.

I 4 sager er afgørelsen truffet før 01-01-2005 (men dog efter 01-07-2003). 13 afgørelser er truffet i første halvdel af 2005 og 19 afgørelser i anden halvdel. De øvrige 20 afgørelser er truffet i 1. kvartal af 2006.

4.2.2. Hvad går kommunens afgørelse ud på ?

2.2 Hvad går kommunens afgørelse ud på ?

	Standsning i medfør af								I alt
	§ 5	§ 8	§ 8	§ 8	§ 8	§ 22	§ 23	Andet	
		stk.1 nr. 1	stk. 1 nr. 2	stk. 1 nr. 3	stk. 2				
Aalborg	7	0	0	2	0	1	0	0	10
Hjørring	2	2	0	0	0	1	0	0	5
Fjerritslev	1	0	2	1	0	0	0	0	4
Brønderslev	6	0	0	1	0	0	0	0	7
Morsø	5	1	0	2	0	1	1	0	10
Skagen	3	1	1	7	0	0	0	0	12
Aalestrup	0	0	0	2	0	0	0	1	3
Hadsund	3	0	0	1	2	1	0	0	7
I alt	27	4	3	16	2	4	1	1	58

Som det fremgår er afgørelserne fordelt med 27 efter § 5, 25 efter § 8, 5 efter §§ 22 og 23 og en enkelt på andet grundlag. (Paragrafhenvisningerne til dagpengeloven relaterer sig overalt i denne rapport til den indtil 03-07-2006 gældende lov (lov nr. 1047 af 28-10-2004).

Antallet af afgørelser efter §§ 22 og 23 er overraskende lavt i forhold til den andel sager efter navnlig § 22 udgør af ankesagerne. Som anført nedenfor under afsnit 5.2. formoder vi, at dette skyldes, at dagpengemodtagere, hvor udbetalingen standses fordi der ikke (længere) er forlængelsesmulighed typisk enten klager over afgørelsen eller i forståelse med kommunen overgår til andet forsørgelsesgrundlag, herunder revalidering, flexjob eller pension.

Den ene afgørelse, hvor udbetalingen er standset på andet grundlag vedrører et tilfælde, hvor den pågældende fraflyttede kommunen. Det kan diskuteres, om den burde have været udgået af undersøgelsen, da det må lægges til grund, at dagpengeudbetalingen er genoptaget af tilflytningskommunen, hvis betingelserne herfor fortsat har været til stede.

Når det samlede antal afgørelser i denne opgørelse udgør 58, skønt der kun er 56 sager, skyldes det, at en enkelt afgørelse efter sit indhold er truffet med henvisning til 3 forskellige retsgrundlag. (§ 8 stk. 1, nr. 1, 2 og 3)

4.3.1. Er afgørelsen samlet set rigtig ?

3.1 Er afgørelse samlet set rigtig ?

	JA	NEJ	I alt
	3.1.1	3.1.2	
Aalborg	9	1	10
Hjørring	1	4	5
Fjerritslev	2	2	4
Brønderslev	5	2	7
Morsø	7	3	10
Skagen	8	2	10
Aalestrup	0	3	3
Hadsund	4	3	7
I alt	36	20	56

Det ses, at 36 sager, svarende til 64 %, findes samlet set at være rigtige, og derfor antages at ville være blevet stadfæstet af nævnet, evt. med bemærkninger. Der er således tale om en markant højere "stadfæstelsesprocent" end i sager, der er blevet påklaget. Vi må tage dette som udtryk for, at de fleste sager, hvor der er så alvorlige fejl eller mangler, at afgørelsen er forkert, bliver påklaget til Det Sociale Nævn.

Årsagerne til "omgørelserne" kan i vid udstrækning udledes af beskrivelsen af de "væsentlige" og "afgørende" oplysninger, der mangler nedenfor under 4.3.2. og bilag 1 Bemærkninger

En afgørelse kan dog godt være "forkert" selv om ingen eller kun mindre væsentlige oplysninger mangler, og flere "stadfæstelsessager" har givet anledning til bemærkninger.

Der er 2 eksempler på det første i undersøgelsen . Begge vedrører manglende eller utilstrækkelig orientering om konsekvenserne af udeblivelse. Se nærmere i bilag 1 Bemærkninger, der også indeholder eksempler på bemærkninger, selv om afgørelsen ville være blevet "stadfæstet":

Med henblik på at opfylde den del af undersøgelsens formål, der består i at anskueliggøre årsagerne til de mange omgørelser i dagpengesager henvises til bilag 2, der indeholder en kortfattet gennemgang af de 20 sager, der antages at ville være blevet omgjort af nævnet, hvis de havde foreligget som klagesager.

4.3.2. I hvilket omfang er sagen oplyst ?

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område:

§ 10. Myndigheden har ansvaret for, at sager, der behandles efter denne lov, er oplyst i tilstrækkeligt omfang til, at myndigheden kan træffe afgørelse.

3.2 I hvilket omfang er sagen oplyst ?

	Manglende oplysninger				
	Ingen	Enkelte - mindre væsentlige	Flere og/eller væsentlige	Afgørende	I alt
	3.2.1	3.2.2	3.2.3	3.2.4	
Aalborg	8	2	0	0	10
Hjørring	1	0	3	1	5
Fjerritslev	1	1	2	0	4
Brønderslev	4	1	1	1	7
Morsø	6	1	2	1	10
Skagen	5	4	1	0	10
Aalestrup	0	0	1	2	3
Hadsund	2	2	2	1	7
I alt	27	11	12	6	56

I 26 af sagerne har vi fundet, at ingen oplysninger mangler. I de øvrige 30 har der manglet oplysninger i større eller mindre grad. I 12 af disse sager har vi fundet at manglerne ikke har været så alvorlige, at det har haft afgørende betydning for sagen. Det kan umiddelbart være vanskeligt at forstå, hvorfor mangler der i bemærkningerne er beskrevet relativt ens tillægges forskellig ”alvorlighed”, men det har i denne sammenhæng stor betydning hvilke oplysninger, der i øvrigt findes i sagen.

Hvorvidt de manglende oplysninger er udtryk for, at oplysningerne ikke findes, eller om det alene er udtryk for, at kommunen ikke har medsendt oplysningerne til brug for undersøgelsen, kan vi ikke vide, men som anført i indkaldelsesbrevet (bilag 4) lægger vi til grund, at vi har modtaget alle relevante oplysninger. Vi har dog alligevel i enkelte tilfælde indhentet oplysninger, hvis det tydeligt har fremgået af et journalnotat, at de findes (f.eks. oplysninger, der viser at en ressourceprofil faktisk er udarbejdet) og det derfor har været klart, at den "bare" ikke har været medsendt.

De manglende oplysninger, som er tillagt væsentlig eller afgørende betydning er nærmere beskrevet i bilag 1 Bemærkninger. (Se i øvrigt bilag 2, der indeholder en beskrivelse af de sager, der må forventes at ville være blevet "omgjort" hvis de havde foreligget som ankesager.)

I kort form er der tale om manglende oplysninger vedrørende følgende:

- a) lægelige oplysninger (8 sager)
- b) henvendelser til arbejdspladsen (2 sager)

- c) evaluering af arbejdsprøvning (2 sager)
- d) mangelfuld ressourceprofil (2 sager)
- e) partshøring (2 sager)
- f) årsag til manglende medvirken til opfølgning
- g) årsag til manglende medvirken til arbejdsprøvning
- h) oplysningsskema
- i) orientering om konsekvenser af manglende medvirken
- j) opfølgning

4. 3.3. Er betingelsen om, at den sikrede skal være arbejdsdygtig opfyldt (§5)?

§ 5. Dagpenge ydes ved fuld uarbejdsdygtighed på grund af sygdom. Udbetaling af dagpenge ophører den dag, lønmodtageren er arbejdsdygtig, uanset om den pågældende undlader at træde i arbejde eller at raskmelde sig.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om adgangen til

*1)
nedsatte dagpenge ved delvis uarbejdsdygtighed og*

*2)
dagpenge ved deltagelse i erhvervsmæssig uddannelse af begrænset omfang.*

Der foreligger en lang række af ankestyrelsesafgørelser om § 5. I bilag 3 er gengivet resumeer af nogle afgørelser, som skønnes at have særlig relevans i forhold de problemstillinger, som denne undersøgelse har afdækket.

3.3 Er betingelsen om, at den sikrede skal være arbejdsdygtig opfyldt (§ 5) ?

	I høj grad	I nogen grad	I ringe grad	Nej	Ikke relevant	I alt
	3.3.1	3.3.2	3.3.3	3.3.4	3.3.5	
Aalborg	5	2	0	0	3	10
Hjørring	0	0	2	0	3	5
Fjerritslev	0	0	1	0	3	4
Brønderslev	1	3	2	0	1	7
Morsø	2	2	1	0	5	10
Skagen	1	1	1	0	7	10
Aalestrup	0	0	0	0	3	3
Hadsund	1	0	2	0	4	7
I alt	10	8	9	0	29	56

I 27 af de 56 sager har kommunen begrundet standsningen med henvisning til § 5 og dermed med den begrundelse, at borgeren ikke længere er fundet at være fuldt uarbejdsdygtig på grund af sygdom. I 10 sager har vi været helt enige i denne vurdering. I 8 sager har vi fundet, at det kun i nogen grad er godtgjort, at borgeren ikke længere var fuldt uarbejdsdygtig, men dog i tilstrækkelig grad til, at afgørelsen ikke ville være blevet omgjort. I de sidste 9 tilfælde har vi fundet, at det kun i ringe grad har været godtgjort, at borgeren ikke længere var fuldt uarbejdsdygtig, og afgørelserne ville derfor i disse tilfælde være blevet omgjort.

I 4 af disse 9 tilfælde mangler der aktuelle lægelige oplysninger. I andre 4 tilfælde har vi fundet, at de lægelige oplysninger (som er tilstrækkeligt aktuelle) ikke godtgør, at borgeren er arbejdsdygtig. I det sidste tilfælde er borgeren ikke partshørt og borgerens kommentarer til den samlede ressourceprofil mangler. Se i øvrigt under bilag 1 Bemærkninger.

4.3.4. Er betingelsen om, at borgeren mod lægens opfordring skal have nægtet at lade sig indlægge på sygehus eller at modtage lægebehandling opfyldt (§ 8 stk. 1, nr.1, 1. led)?

§ 8. Retten til dagpenge bortfalder,

1) så længe den sikrede mod lægens opfordring hertil nægter at lade sig indlægge på sygehus eller at modtage nødvendig lægebehandling....

(Se nærmere om ankestyrelsespraksis i bilag 3)

2 sager vedrører bestemmelsen i § 8 stk. 1, nr. 1, 1. led. I den ene sag har vi fundet, at betingelsen i høj grad var opfyldt, dog med bemærkning om, at der ikke er vejledt om muligheden for genoptagelse af udbetalingen af dagpenge, jfr. § SM D-18-06. I den anden sag har kommunen truffet afgørelse med henvisning til såvel § 8 stk. 1 nr.1, som nr. 2 og 3. For så vidt angår § 8 stk. 1 nr. 1 (1.led) har vi fundet at betingelsen i nogen grad er opfyldt.

4.3.5. Er betingelsen om, at borgeren mod lægens eller kommunens opfordring skal have nægtet at deltage i hensigtsmæssig optræning for at genvinde arbejdsevnen opfyldt (§ 8 stk. 1 nr. 1 , 2. led).

§ 8. Retten til dagpenge bortfalder,

1) så længe den sikrede .....mod lægens eller kommunens opfordring (nægter) at deltage i hensigtsmæssig optræning for at genvinde arbejdsevnen,

(Se nærmere om ankestyrelsespraksis i bilag 3)

2 sager vedrører bestemmelsen i § 8 stk. 1, nr. 1, 2. led. I begge tilfælde har vi fundet, at betingelsen i høj grad er opfyldt. I den ene sag har vi dog bemærket, at det er uklart, med hvilken hjemmel kommunen har truffet afgørelsen, men vi har lagt til grund, at det er efter denne bestemmelse. I den anden sag har vi bemærket, at det ikke er anført i afgørelsen, at det (kun) er ”så længe” pgl. ikke møder op, at retten til dagpenge bortfalder.

4.3.6. Er betingelsen om, at den sikrede ved sin adfærd skal have forhalet helbredelsen opfyldt (§ 8 stk. 1 nr. 2) ?

§ 8. Retten til dagpenge bortfalder,

.....

2) hvis den sikrede ved sin adfærd forhaler helbredelsen,...

(Se nærmere om ankestyrelsespraksis i bilag 3)

3 sager vedrører bestemmelsen i § 8 stk. 1 nr. 2 . I den ene har vi fundet, at betingelsen i høj grad var opfyldt. I en anden har vi fundet, at betingelsen ikke var opfyldt (forholdet kunne ikke henføres til § 8 stk. 1 nr. 2), men afgørelsen ville alligevel være blevet stadfæstet, da forholdet kunne henføres § 8 stk. 1 nr. 3. (Der er derfor afkrydset i "ikke relevant" under 8.2). I den tredje fandt vi ligeledes, at betingelsen ikke var opfyldt. Begrundelsen var, at borgeren ikke var orienteret om konsekvenserne af manglende fremmøde til en scanning.

4.3.7. Er betingelsen om at den sikrede uden rimelig grund skal have undladt at medvirke ved kommunens opfølgingsindsats efter kap. 10 opfyldt (§ 8 stk. 1 nr. 3).

(se nærmere om ankestyrelsespraksis i bilag 3)

3.7 Er betingelsen om, at den sikrede uden rimelig grund skal have undladt at medvirke ved kommunens opfølgingsindsats efter kap. 10a, opfyldt ? (§ 8 stk. 1, nr. 3)

	I høj grad	I nogen grad	I ringe grad	Nej	Ikke relevant	I alt
	3.7.1	3.7.2	3.7.3	3.7.4	3.7.5	
Aalborg	1	0	0	1	8	10
Hjørring	0	0	0	0	5	5
Fjerritslev	1	0	0	0	3	4
Brønderslev	1	0	0	0	6	7
Morsø	2	0	0	0	8	10
Skagen	6	0	1	0	3	10
Aalestrup	0	0	1	1	1	3
Hadsund	1	0	0	0	6	7
I alt	12	0	2	2	40	56

16 sager vedrører denne bestemmelse, som dermed er en af de største enkeltgrupper af sager. En stor del af disse kan henhøres til bestemmelsen i § 24 a om konsekvenserne af ikke at indsende oplysningsskema (rettidigt).

I 12 af sagerne har vi fundet, at betingelserne i høj grad var opfyldte, og at kommunens afgørelse var korrekt. 2 af afgørelserne ville være blevet omgjort på grund af manglende partshøring. I disse tilfælde må der svares nej til spørgsmålet, da betingelsen ikke kan anses for opfyldt, når borgeren ikke er spurgt, om der er nogen rimelig grund til den manglende medvirken. I den ene var borgeren

desuden ikke orienteret om konsekvenserne af manglende medvirken, og afgørelsen ville derfor også af den grund være blevet omgjort, jf. SM D-27-06. Det samme (at borgeren ikke var tilstrækkeligt orienteret om konsekvenserne af manglende medvirken) var tilfældet i de 2 andre sager, der ville være blevet omgjort. Se i øvrigt beskrivelsen af sagerne i bilag 2.

Det tilføjes, at den omstændighed, at kommunen efterfølgende skal søge årsagen til udeblivelsen fra en opfølgningssamtale afklaret, før der træffes afgørelse om stop af sygedagpenge, ikke ændrer ved, at sygedagpenge kan standses fra det tidspunkt, hvor sygedagpengemodtageren uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunens opfølgning, når kommunen forinden undladelsen har orienteret om de dagpengemæssige konsekvenser heraf.

4.3.8. Er betingelsen om, at den pågældende skal have undladt at opfylde sin pligt til anmeldelse af eller dokumentation for fraværet, jfr. §§ 6, 7 og 19 stk. 4, opfyldt (§ 8 stk. 2, 1. pkt.)

§ 8

...

Stk. 2. Retten til dagpenge bortfalder endvidere, så længe den sikrede ikke opfylder sin pligt til anmeldelse af eller dokumentation for fraværet, jf. §§ 6, 7 og 10, stk. 4.

(Se nærmere om ankestyrelsespraksis i bilag 3)

2 sager vedrører bestemmelsen i § 8 stk. 2 om anmeldelse af og dokumentation for fraværet. I begge sager har vi været enig med kommunen i, at der ikke var sket anmeldelse eller forelå dokumentation.

4.3.9. Er det afklaret, at der ikke foreligger en fyldestgørende begrundelse for, at den sikrede ikke har opfyldt kravet om anmeldelse af eller dokumentation for fraværet (§ 8 stk. 2, 2. pkt., 1. led)?

§ 8

Stk. 2....Dette gælder dog ikke, hvis der foreligger en fyldestgørende begrundelse for, at den sikrede ikke har opfyldt kravet...

(Se nærmere om ankestyrelsespraksis i bilag 3)

Vi har i begge sager omtalt under 4.3.8 fundet, at der ikke foreligger en fyldestgørende begrundelse.

4.3.10. Er det klarlagt, at der ikke er særlige grunde til den for sene anmeldelse eller dokumentation (§ 8 stk. 3) ?

§ 8

...

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om udbetaling af dagpenge fra kommunen ved for sen anmeldelse og ved for sen eller manglende dokumentation, når særlige grunde taler derfor.

Vi har ikke i nogen af de 2 sager fundet, at der foreligger særlige grunde.

4.3.11. Er betingelsen om, at varighedsbegrænsningen skal være indtrådt opfyldt (§ 22 stk. 1, 1. led og stk. 3 og § 23 stk. 1 og 2)

22. Udbetalingen af dagpenge ophører, når der er udbetalt dagpenge eller løn under sygdom for mere end 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder, medmindre...

§ 23. Udbetalingen af dagpenge ophører efter udløbet af en kalendermåned, når der er udbetalt dagpenge eller løn under sygdom for mere end 13 uger i de 12 forudgående kalendermåneder til personer, der:

- 1) modtager social pension bortset fra invaliditetsydelse,*
- 2) opfylder de helbredsmæssige betingelser for at kunne få social pension bortset fra invaliditetsydelse eller*
- 3) er fyldt 65 år, for personer, der den 1. juli 1999 er fyldt 60 år, dog 67 år.*

Stk. 2. Ved beregningen af dagpengeperioder efter stk. 1 medregnes ikke de dage, for hvilke der er udbetalt dagpenge eller løn

- 1) fra arbejdsgiveren eller kommunen i de første 2 uger af fraværperioden ved sygdom eller*
- 2) i anledning af graviditet, barsel eller adoption efter kapitel 7.*

En afgørelse om at standse dagpengeudbetalingen fordi der ikke (længere) er forlængelsesmuligheder har kun mening, når det er konstateret, at den generelle varighedsbegrænsning er indtrådt. Dette har vi konstateret er tilfældet i alle 5 sager, der vedrører §§ 22 og 23.

4.3.12. Er betingelsen om, at det ikke (længere) kan anses for overvejende sandsynligt, at revalidering vil blive iværksat, opfyldt (§ 22 stk. 1 nr. 1) ?

22. Udbetalingen af dagpenge ophører, når der er udbetalt dagpenge eller løn under sygdom for mere end 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder, medmindre
1) det anses for overvejende sandsynligt, at revalidering vil blive iværksat,

(se nærmere om ankestyrelsespraksis i bilag 3.)

I de 4 sager, der vedrører § 22, har vi i de 2 fundet, at revalidering ikke var overvejende sandsynlig.

I de 2 andre har vi fundet, at det i ringe grad eller slet ikke er tilfældet. Dette skyldes i det første tilfælde, at vi fandt, at der manglede en speciallægeerklæring fra en psykiater, før der kunne tages stilling til sagen. I det andet skyldtes det, at ressourceprofilen ikke var ajourført. Se i øvrigt referat af de to sager i bilag 1.

4.3.13. Er betingelsen om, at det ikke (længere) kan anses for nødvendigt at gennemføre arbejdsprøvning eller afklarende foranstaltninger opfyldt (§ 22 stk. 1 nr. 2) ?

22. Udbetalingen af dagpenge ophører, når der er udbetalt dagpenge eller løn under sygdom for mere end 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder, medmindre

.....

2) det anses for nødvendigt at gennemføre arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sikredes arbejdsevne, således at dagpengeperioden forlænges i op til 2 gange 13 uger,

(Se nærmere om ankestyrelsespraksis i bilag 3)

I 2 sager har vi fundet, at der ikke var forlængelsesmuligheder efter § 22 stk. 1, nr. 2. I den ene sag var forlængelsesmuligheden efter denne bestemmelse opbrugt. Af samme årsager som nævnt under 4.3.12. har vi i de to andre sager fundet, at det ikke var klarlagt, om der var forlængelsesmuligheder. Se i øvrigt referat af de 2 sager i bilag 1.

4.3.14. Er betingelsen om, at den sikrede ikke (længere) er under eller venter på lægebehandling, som må antages indenfor kortere tid at kunne genskabe arbejdsdygtigheden, opfyldt. (§ 22 stk. 1 nr. 3) ?

§ 22. Udbetalingen af dagpenge ophører, når der er udbetalt dagpenge eller løn under sygdom for mere end 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder, medmindre

.....

3) den sikrede er under eller venter på lægebehandling, som må antages inden for en kortere tid at kunne genskabe arbejdsdygtigheden,

(Se nærmere om ankestyrelsespraksis i bilag 3)

Vi har ikke i nogen af de 4 sager fundet, at der var forlængelsesmuligheder efter denne bestemmelse.

4.3.15. Er betingelsen om, at der ikke (længere) verserer sag om erstatning efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade opfyldt (§ 22 stk. 1, nr. 4)

§ 22. Udbetalingen af dagpenge ophører, når der er udbetalt dagpenge eller løn under sygdom for mere end 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder, medmindre

....

4) der er rejst sag om ret til erstatning efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade,

(se nærmere om ankestyrelsespraksis i bilag 3)

Sygemeldingen skyldes ikke i nogen af tilfældene en arbejdsskade.

4.3.16. Er betingelsen om, at der ikke (længere) verserer en sag om førtidspension opfyldt (§ 22 stk. 1, nr. 5) ?

§ 22. Udbetalingen af dagpenge ophører, når der er udbetalt dagpenge eller løn under sygdom for mere end 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder, medmindre

....

5) der er påbegyndt en sag om førtidspension

(Se nærmere om ankestyrelsespraksis i bilag 3)

I de 3 sager har vi fundet, at betingelsen var opfyldt, og dermed fundet, at der ikke var grundlag for forlængelse fordi der var (eller burde have været) påbegyndt sag om førtidspension. I 1 sag var ressourceprofilen ikke ajourført, og der var derfor ikke et tilstrækkeligt grundlag for at tage stilling til, om pensions sag burde have været påbegyndt.

4.3.17. Er betingelsen om, at der ikke længere i øvrigt er særlige omstændigheder, der taler for at dagpengeretten skal fortsætte, opfyldt (§ 22 stk. 1 nr. 6) ?

§ 22. Udbetalingen af dagpenge ophører, når der er udbetalt dagpenge eller løn under sygdom for mere end 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder, medmindre

....

6) særlige omstændigheder i øvrigt taler derfor.

(Se nærmere om ankestyrelsespraksis i bilag 3.)

Vi har ikke i nogen af de 4 sager fundet grundlag for at forlænge efter denne bestemmelse

4.3.18. Er det klarlagt, at der ikke er forlængelsesmuligheder efter § 23 stk. 5 ?

§ 23. Udbetalingen af dagpenge ophører efter udløbet af en kalendermåned, når der er udbetalt dagpenge eller løn under sygdom for mere end 13 uger i de 12 forudgående kalendermåneder til personer, der:

- 1) modtager social pension bortset fra invaliditetsydelse,*
- 2) opfylder de helbredsmæssige betingelser for at kunne få social pension bortset fra invaliditetsydelse eller*
- 3) er fyldt 65 år, for personer, der den 1. juli 1999 er fyldt 60 år, dog 67 år.*

...

Stk. 5. Kommunen kan forlænge dagpengeperioden for de personer, der er nævnt i stk. 1. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler herom

I den ene sag, der vedrører § 23 har vi været enige med kommunen i, at der ikke forelå forlængelsesmuligheder.

4.4.1. Er reglerne om opfølgning opfyldt (§ 24 som gældende indtil 01-07-2005) ?

§ 24. Kommunen skal med henblik på at bevare den sikredes tilknytning til arbejdsmarkedet senest efter 8 uger og derefter mindst hver 8. uge tage dennes forhold op til vurdering med henblik på, om der er behov for behandling, optræning, revalidering eller andre former for bistand til den pågældende eller dennes familie. Dette skal ske i samarbejde med dagpengemodtageren, læger, hospitals- og revalideringsinstitutioner, virksomheder og de faglige organisationer samt arbejdsformidlingen.

Stk. 2. Kommunen skal før den første kontakt til den sikrede tage stilling til, om karakteren af den sikredes sygdom eller den sikredes sygdomsfrekvens kræver, at den sikrede indkaldes til en personlig samtale. Samtidig skal der tages stilling til, i hvilket omfang der skal ske inddragelse af læger, hospitals- og revalideringsinstitutioner, virksomheder og de faglige organisationer samt arbejdsformidlingen.

Stk. 3. Kommunen skal ved den første opfølgning tage stilling til udarbejdelsen af en opfølgningsplan. Planen skal i alle tilfælde senest udarbejdes, når dagpengemodtageren har været sygemeldt i 6 måneder inden for de sidste 12 måneder. Har kommunen forlænget dagpengeperioden efter § 22, stk. 1, nr. 1, skal nødvendige afklarende aktiviteter forud for revalideringen være iværksat senest 6 måneder efter forlængelsen.

Stk. 4. Kan den sikrede ikke blive erhvervsaktiv igen, skal kommunen, når betingelserne herfor er opfyldt, rejse sag om en social pension.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om opfølgningen af langvarige dagpengetilfælde.

(Se nærmere om ankestyrelsespraksis i bilag 3)

I 31 af de 56 sager er dagpengeforløbet påbegyndt før den 01-07-2005, og det har derfor været relevant at undersøge, om de dagældende regler om opfølgning har været overholdt. Det har vi fundet har været tilfældet i høj grad eller i nogen grad i 28 tilfælde. Kun i 3 tilfælde har vi fundet, at reglerne i ringe grad eller slet ikke er opfyldt.

Af bilag 1 fremgår hvilke bemærkninger de enkelte sager har givet anledning til.

4.4.2. Er reglerne om visitation og opfølgning opfyldt (kap. 10 a som gældende fra 01-07-2005)

§ 24 a. Kommunen skal have et tilstrækkeligt oplyst grundlag til at foretage visitation og opfølgning, herunder forberede den første samtale samt vurdere retten til fulde eller nedsatte dagpenge. Derfor skal den sygemeldte udfylde et oplysningsskema med relevante oplysninger til brug for kommunen. Kommunen skal sende et oplysningsskema til sygemeldte ved anmeldelse af sygefravær i løbende sager. Den sygemeldte skal svare senest 8 dage efter afsendelsen af oplysningsskemaet, medmindre andet aftales med kommunen.

§ 24 b. Kommunen skal på baggrund af oplysningskemaet efter § 24 a og eventuelle andre oplysninger i sagen foretage en visitation til en af følgende kategorier:

1)

Sager, hvor tilbagevenden til arbejdsmarkedet er umiddelbart forestående (kategori 1).

2)

Sager med risiko for langvarigt sygeforløb eller risiko, hvad angår arbejdsevnen (kategori 2).

3)

Sager, hvor lidelsen eller sygdommen medfører et længerevarende sygeforløb (kategori 3).

Stk. 2. Kommunen fastlægger ved visitationen efter stk. 1 proceduren for opfølgingsforløbet, herunder samtaleform ved første og efterfølgende opfølgninger samt hyppighed af den løbende opfølgning.

Stk. 3. I sager, der er omfattet af stk. 1, nr. 1, skal der senest følges op første gang inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. sygedag, og der skal som minimum holdes telefonsamtale. Herefter skal der følges op mindst hver 8. uge, og der skal ved hver opfølgning minimum holdes telefonsamtale.

Stk. 4. I sager, der er omfattet af stk. 1, nr. 2, skal der senest følges op første gang inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. sygedag, og der skal holdes en individuel samtale. Herefter skal der følges op mindst hver 4. uge med samtale, der som minimum hver anden gang skal være en individuel samtale.

Stk. 5. I sager, der er omfattet af stk. 1, nr. 3, skal der senest følges op første gang inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. sygedag, og der skal som minimum afholdes telefonsamtale. Herefter skal der følges op mindst hver 8. uge.

Stk. 6. Såfremt sygdommen forhindrer, at der holdes individuel samtale eller telefonsamtale, skal opfølgningen ske på anden vis.

Stk. 7. Kommunen skal foretage revisitation ved enhver opfølgning. Ved revisitationen tages der stilling til, om der er grundlag for overflytning til en anden kategori, jf. stk. 1.

Stk. 8. Uanset bestemmelserne i stk. 2-5 om visitation inden første samtale kan en kommune, som i løbende sager holder individuelle samtaler ved første opfølgning inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. sygedag, vente med at foretage den første visitation, således at der visiteres første gang i tilknytning til samtalen. Den første revisitation sker herefter ved 2. opfølgning.

Stk. 9. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om de tre kategorier og visitationen og revisitationen.

24 c. På baggrund af den første samtale efter § 24 b med sygemeldte og sagsoplysningerne i øvrigt skal kommunen foretage en samlet vurdering af sygemeldtes konkrete behov for behandling, optræning, revalidering for at fremme arbejdsfastholdelse og hurtigst mulige raskmelding samt iværksætte den nødvendige indsats.

Stk. 2. På baggrund af hver efterfølgende opfølgning skal kommunen foretage en ny samlet vurdering af sygemeldtes behov for indsats.

Stk. 3. Kommunen skal ved hver opfølgning tage stilling til, om der er behov for anden indsats, herunder om der er behov for hjælp til sygemeldtes familie.

§ 24 d. Kommunen skal ved første samtale tage stilling til udarbejdelsen af en opfølgningsplan med særlig fokus på arbejdsfastholdelse og tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Planen, som senest skal udarbejdes i umiddelbar forlængelse af den anden opfølgning, skal indeholde mål for opfølgningen, og den konkrete opfølgningsindsats skal fremgå af planen. Planen skal sikre overblik og koordination af indsatsen i den enkelte sag.

Stk. 2. Kommunen skal i umiddelbar forlængelse af de efterfølgende opfølgninger justere og udbygge opfølgningsplanen.

Stk. 3. Den sygemeldte skal have planen udleveret. Ved væsentlige justeringer af planen under de efterfølgende opfølgninger udleveres planen til den sygemeldte.

§ 24 e. Kommunen skal som led i at arbejdsfastholde sygemeldte fremme gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen og understøtte, at sygemeldte har kontakt med arbejdspladsen under et sygeforløb. Som udgangspunkt besluttet gradvis tilbagevenden i enighed mellem kommunen, virksomheden og den sygemeldte. Kommunen skal dog træffe afgørelse om nedsatte dagpenge ved delvis uarbejdsdygtighed, selv om der ikke kan opnås enighed, hvis det vurderes, at der burde være mulighed for en gradvis tilbagevenden.

Stk. 2. Kommunen skal i alle sager med gradvis tilbagevenden sikre, at den sygemeldte genoptager arbejdet i fuldt omfang så hurtigt som muligt.

I 36 af de 56 sager er der truffet afgørelse om stop for dagpengeudbetalingen efter den 01-07-2005, hvorfor (også) reglerne om visitation og opfølgning, der trådte i kraft denne dato, har skullet opfyldes.

Vi har fundet, at dette er sket i høj grad eller i nogen grad i 32 tilfælde, medens det kun i ringe grad eller slet ikke er sket i 4 tilfælde.

Af bilag 1 fremgår hvilke bemærkninger de enkelte sager har givet anledning til

4.4.3. Foreligger der en ressourceprofil.

Arbejdsevnebekendtgørelsen finder ikke (direkte) anvendelse ved behandlingen af sager efter lov om dagpenge ved sygdom og fødsel, men Ankestyrelsen har i flere afgørelser fastslået, at afgørelser om standsning af dagpengeudbetalingen i visse situationer forudsætter en ressourceprofil.

Af D-17-05 fremgår, at arbejdsevnebekendtgørelsen skulle anvendes i forbindelse med stillingtagen til forlængelse efter bestemmelsen om, at dagpengene kunne forlænges, hvis det ansås for overvejende sandsynligt, at revalidering ville blive iværksat.

Af D-13-04 fremgår, at reglerne i arbejdsevnebekendtgørelsen skulle anvendes ved afgørelse af, om det var nødvendigt at gennemføre arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at afklare arbejdsevnen, således at dagpengeperioden kunne forlænges op til 2 gange 13 uger.

Af D-19-04 fremgår, at der ikke uden udarbejdelse af ressourceprofil kunne træffes afgørelse om at standse udbetalingen af sygedagpenge efter bestemmelsen om, at dagpengene ophører, når helbredstilstanden er stationær, og kommunen skønner, at der ikke er ret til social pension eller revalidering.

Vi kan altså konstatere, at der skal foreligge en ressourceprofil forud for beslutning om standsning af dagpengeudbetalingen ved varighedsbegrænsningens indtræden eller senere. Der skal desuden foreligge en ressourceprofil ved standsning forud for varighedsbegrænsningen, hvis der i opfølgningen er behov for stillingtagen til revalidering, herunder arbejdsprøvning, samt ved stillingtagen til fleksjob og førtidspension.

Der foreligger en ressourceprofil i 18 sager. Vi har fundet, at der herudover burde have foreligget en ressourceprofil i 2 sager, fordi der var behov for afklarende foranstaltninger. Se mere uddybende i bilag 1 Bemærkninger.

4.4.4. Er ressourceprofilen udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i arbejdsevnebekendtgørelsen ?

I de 18 sager, hvor der foreligger en ressourceprofil, har vi i 12 tilfælde fundet, at denne i høj eller nogen grad er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i arbejdsevnebekendtgørelsen, medens vi i 5 tilfælde har fundet, at dette kun i ringe grad eller slet ikke har været tilfældet. I et enkelt tilfælde har vi ikke fundet det relevant at bedømme ressourceprofilen, da den var uden betydning for afgørelsen.

I de 5 tilfælde, hvor vi har fundet at ressourceprofilen kun i ringe grad eller slet ikke er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i arbejdsevnebekendtgørelsen, skyldes det hovedsageligt manglende eller mangelfuld ajourføring.

I bilag 1 er der redegjort nærmere for de bemærkninger, de enkelte sager har givet anledning til.

4.4.5 Er bestemmelsen i retssikkerhedslovens § 7 a overholdt ?

§ 7 a. Senest 2 uger før en erhvervsrettet foranstaltning hører op, skal kommunen tage stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet. Ved vurderingen skal borgeren, egen læge, den faglige organisation, virksomheder m.fl. inddrages.

Stk. 2. Hvis kommunen træffer afgørelse om yderligere foranstaltninger, skal disse sættes i værk i umiddelbar tilknytning til ophøret af den nuværende foranstaltning

D-14-03:

Ankestyrelsen fandt, at standsning af sygedagpenge indebærer ophør af en erhvervsrettet foranstaltning. Nævnet burde derfor have inddraget retssikkerhedslovens § 7a i behandlingen af en klage over standsning af dagpenge.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at bestemmelsen skulle sikre, at personer, der har en arbejdsevne, som muliggør en tilknytning til arbejdsmarkedet, også reelt får mulighed for at bruge deres ressourcer gennem et arbejde.

Der skal derfor sikres en sammenhæng i indsatsen til personer, som har behov for hjælp, fx ved ophør af sygedagpenge, således at kommunen før ophør af en foranstaltning skal sikre sig, hvad der videre skal ske i relation til udnyttelse af arbejdsevnen.

Sagen blev hjemvist til nævnet til vurdering af, om kommunen havde overholdt denne sagsbehandlingsregel, og hvad konsekvensen skulle være, hvis forskriften ikke var overholdt.

D-22-03:

Retssikkerhedslovens § 7 a gav ikke i sig selv ret til en forlængelse af dagpengene, når betingelserne for forlængelse ikke var opfyldt.

Kommunen burde dog have inddraget bestemmelsen ved behandling af en klage over dagpengene.

R-1-06:

Den faglige organisation skulle inddrages i kommunens vurdering inden den traf afgørelse om ophør af sygedagpenge

Da det ikke kunne afvises, at organisationen kunne have bidraget med noget nyt, var afgørelsen ugyldig.

Som det fremgår af ovenstående resume af SM D-14-03 har ankestyrelsen afgjort, at standsning af sygedagpenge indebærer ophør af en erhvervsrettet foranstaltning. § 7a skal derfor inddrages i sagsbehandlingen. Af D-22-03 fremgår videre, at § 7a ikke i sig selv giver ret til en forlængelse af dagpengene, når betingelserne for forlængelse ikke er opfyldte. Endelig fremgår af R-1-06, at manglende overholdelse af § 7a efter omstændighederne kan medføre at afgørelsen om standsning af sygedagpengeudbetalingen bliver ugyldig.

§ 7a finder som udgangspunkt anvendelse i alle sager, hvor dagpengeudbetalingen standses, men i visse tilfælde må det være umiddelbart klart, at manglende overholdelse ikke kan føre til

ugyldighed. Dette gælder navnlig ved standsning på grund af borgerens manglende medvirken til kommunens opfølgning. I disse tilfælde må det videre være klart, at stillingtagen til, hvad der videre skal ske, ikke kan ske senest 14 dage før foranstaltningens ophør.

Når vi i 21 tilfælde har fundet, at § 7a ikke har været relevant skal det forstås således, at vi i disse sager har fundet det åbenbart, at § 7a har været uden betydning for gyldigheden af afgørelsen om standsning af dagpengeudbetalingen.

I de 35 tilfælde, hvor vi herefter har fundet at § 7a har været relevant for gyldigheden af afgørelsen om standsning af dagpengeudbetalingen har vi i de 33 tilfælde fundet, at bestemmelsen i høj eller i nogen grad er overholdt. "Kun" i 2 tilfælde har vi fundet, at dette i ringe grad har været tilfældet.

Se nærmere i bilag 1 Bemærkninger

4.5.1. Hvilken form har afgørelsen ?

Der er ingen lovbestemte formkrav til afgørelser om standsning af sygedagpenge. Da der imidlertid er tale om bebyrdende afgørelser, der ofte er af stor betydning for borgerens forsørgelsesgrundlag, følger det af praksis for god forvaltningsskik, at afgørelser af denne karakter bør meddeles skriftligt. Dette er også sket i 54 af de 56 sager. I 3 sager er der dog en uheldig sammenblanding af "agterskrivelse" (partshøring) og afgørelse. En partshøringsskrivelse er ikke i sig selv en afgørelse. Vi har dog i undersøgelsen valgt at betragte "agterskrivelserne" som afgørelser med bemærkning om det uheldige i sammenblandingen. I 2 sager foreligger der ingen skriftlig afgørelse, men alene journalnotater, der viser, at afgørelsen er meddelt mundtligt.

Se nærmere i bilag 1 Bemærkninger.

4.5.2. Er begrundelsen for afgørelsen i overensstemmelse med forvaltningslovens §§ 22-24, eller opfylder det skriftlige notat kravet om, at det skal fremgå hvilken afgørelse der er truffet og med hvilken begrundelse ?

§ 22. En afgørelse skal, når den meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

§ 23. Den, der har fået en afgørelse meddelt mundtligt, kan forlange at få en skriftlig begrundelse for afgørelsen, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold. En begæring herom skal fremsættes over for myndigheden inden 14 dage efter, at parten har modtaget underretning om afgørelsen.

Stk. 2. En begæring om skriftlig begrundelse efter stk. 1 skal besvares snarest muligt. Hvis begæringen ikke er besvaret inden 14 dage efter, at begæringen er modtaget af vedkommende myndighed, skal denne underrette parten om grunden hertil samt om, hvornår begæringen kan forventes besvaret.

§ 24. En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Stk. 3. Begrundelsens indhold kan begrænses, i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab til denne til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private eller offentlige interesser, jfr. § 15.

5.2 Er begrundelsen for afgørelsen i overensstemmelse med FVL §§ 22-24, eller opfylder det skriftlig notat kravet om, at det skal fremgå, hvilken afgørelse der er truffet med hvilken hjemmel ?

	I høj grad	I nogen grad	I ringe grad	Nej	Ikke relevant	I alt
	5.2.1	5.2.2	5.2.3	5.2.4	5.2.5	
Aalborg	9	0	1	0	0	10
Hjørring	0	1	3	1	0	5
Fjerritslev	4	0	0	0	0	4
Brønderslev	6	1	0	0	0	7
Morsø	7	2	1	0	0	10
Skagen	5	3	2	0	0	10
Aalestrup	1	1	1	0	0	3
Hadsund	4	3	0	0	0	7
I alt	36	11	8	1	0	56

Vi har i 36 sager fundet, at forvaltningslovens krav til begrundelse har været fuldt ud opfyldt. I 11 sager har vi fundet kravet opfyldt i nogen grad. Det drejer sig typisk om tilfælde med en forkert eller manglende retlig begrundelse, men en korrekt faktisk begrundelse. I 9 sager har vi fundet, at begrundelseskravet kun i ringe grad eller slet ikke har været opfyldt. Det drejer sig typisk om tilfælde, hvor den faktiske og evt. også den retlige begrundelse mangler eller er meget mangelfuld.

Se nærmere i bilag 1 Bemærkninger.

4.5.3. Er klagevejledningen korrekt ?

§ 25. Afgørelser, som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, skal, når de meddeles skriftligt, være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist. Det gælder dog ikke, hvis afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

5.3 Er klagevejledningen korrekt ?

	I høj grad	I nogen grad	I ringe grad	Nej	I alt
	5.3.1	5.3.2	5.3.3	5.3.4	
Aalborg	10	0	0	0	10
Hjørring	4	0	0	1	5
Fjerritslev	4	0	0	0	4
Brønderslev	1	0	0	6	7
Morsø	10	0	0	0	10
Skagen	9	0	0	1	10
Aalestrup	1	2	0	0	3
Hadsund	5	1	0	1	7
I alt	44	3	0	9	56

Vi har i 43 sager fundet at klagevejledningen i høj grad er korrekt. I 23 af sagerne har vi dog alligevel fundet anledning til at bemærke, at klagevejledningen ikke indeholder oplysninger om genbehandling, jfr. reglerne herom i retssikkerhedsbekendtgørelsen. Vi finder, at det ville være bedst stemmende med kravet om angivelse af fremgangsmåden ved indgivelse af klagen, at formålet med, at klagen skal indgives til kommunen er, at der skal ske en genbehandling (remonstration), blev oplyst.

I 3 sager har vi fundet, at kravet om klagevejledning i nogen grad er opfyldt. Det drejer sig om 2 tilfælde, hvor adressen på nævnet ikke er oplyst og et tilfælde, hvor der ikke er givet klagevejledning i forbindelse med den mundtlige afgørelse, men alene (ukorrekt) i forbindelse med høringskrivelse.

I 9 sager har vi ikke kunnet se, at der er givet klagevejledning. I 6 tilfælde er der dog henvist til en klagevejledning i afgørelsen.

Se i øvrigt bemærkninger i bilag 1.

4.5.4 Er reglerne om partshøring overholdt ?

§ 19. Kan en part i en sag ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

5.4 Er reglerne om partshøring overholdt ?

	Ja og partshøring er afholdt	Ja og partshøring er ikke relevant	Nej	I alt
	5.4.1	5.4.2	5.4.3	
Aalborg	9	0	1	10
Hjørring	3	1	1	5
Fjerritslev	4	0	0	4
Brønderslev	7	0	0	7
Morsø	9	0	1	10
Skagen	7	1	2	10
Aalestrup	0	0	3	3
Hadsund	5	2	0	7
I alt	44	4	8	56

Vi har i 48 tilfælde fundet at reglerne om partshøring er overholdt.

I 44 tilfælde skyldes det, at der korrekt er gennemført partshøring. Vi har dog i enkelte tilfælde noteret os, at partshøring alene er sket mundtligt. Dette er ikke i strid med reglerne, men giver erfaringsmæssigt jævnligt anledning til misforståelser. Da der her er tale om bebyrdende afgørelser, der typisk er af indgribende betydning for borgerne, vil det efter vores opfattelse være mest korrekt at gennemføre partshøring skriftligt. Som anført under 5.1 har vi endvidere i 3 tilfælde konstateret en uheldig sammenblanding af partshøring og afgørelse. Tilsvarende ses jævnligt i de klagesager, vi har til behandling. Vi må derfor kraftigt understrege, at en partshøring skal udgøre en del af grundlaget for en afgørelse, men ikke i sig selv er eller kan være en afgørelse.

I 4 tilfælde har vi fundet, at partshøringsreglerne er overholdt, selv om der ikke er partshørt. Dette skyldes, at vi har fundet, at sagen ikke har indeholdt faktiske oplysninger, som borgeren ikke har været bekendt med. Der har således ikke været noget at partshøre over.

Det kan diskuteres, om en henvendelse til en borger om at oplyse, hvorfor borgeren ikke er mødt til f.eks. en opfølgningssamtale, er et led i en partshøring eller et led i sagens oplysning. Da der formentlig i de fleste tilfælde er elementer af begge dele, og da sådanne henvendelser af kommunerne typisk benævnes partshøring, er det i denne undersøgelse betragtet som manglende partshøring, hvis sådanne oplysninger ikke er indhentet.

Ankestyrelsen har i bemærkningerne til rapportudkastet erklæret sig enig i, at der i sådanne tilfælde er tale om lovpligtig partshøring.

I 8 tilfælde har vi fundet, at reglerne ikke er overholdt. Dette kan enten skyldes, at der slet ikke er foretaget parthøring, eller at der ikke er hørt over oplysninger, der er tillagt afgørende betydning for sagen, f.eks. en statusattest fra egen læge, der benyttes som grundlag for at anse borgeren for arbejdsdygtig.

Se i øvrigt bilag 1 Bemærkninger.

4.5.5. Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger om formaliteten ?

Vi har i 11 sager fundet anledning til under dette punkt at fremkomme med (eller gentage) forskellige bemærkninger i forhold til sagsbehandlingen. Dette gælder f.eks. bemærkninger om, at afgørelsen om standsning af dagpengeudbetalingen er truffet med tilbagevirkende kraft, og om, at der ikke er vejledt om, at standsning i medfør af § 8 stk. 1 nr. 1 alene er så længe borgeren ikke medvirker til afklarende foranstaltninger. Videre er der bemærkninger om sammenblanding af partshøringsbreve og afgørelser.

Se i øvrigt gengivelsen af bemærkningerne i Bilag 1.

5. Undersøgelse af sager afgjort af nævnet.

5.1. Undersøgelsens resultat

Som nævnt ovenfor i afsnit 3.3 om undersøgelsens gennemførelse har vi fundet anledning til at supplere den egentlige praksisundersøgelse med en mindre undersøgelse af nævnsafgjorte sager for derved at opnå et mere fyldestgørende overblik over den samlede praksis på området.

Vi har derfor gennemgået de 97 sager om standsning af sygedagpenge, som nævnet har afgjort i første halvår af 2006. Som det fremgår af tabellen under afsnit 3.1 Undersøgelsens baggrund har nævnet ændret 41 afgørelser (42 %), hjemvist 16 sager (17 %) og stadfæstet 40 afgørelser (41 %). Der er således tale om en stort set uændret omgørelsesprocent i forhold til 2005, dog med en svagt nedadgående tendens, da bortfaldne/afviste sager ikke indgår i de 97 afgjorte sager i 2006.

Til gengæld er der tale om en noget højere omgørelsesprocent i de påklagede sager end i de sager, der indgår i undersøgelsen.

5.2. Skematisk oversigt over afgørelserne

Fordelt på de enkelte kommuner ser opgørelsen således ud:

	Stadfæstet	Ændret	Hjemvist	I alt
Arden		2		2
Brovst	2	6	2	10
Brønderslev		3	2	5
Dronninglund	2	1		3
Farsø		1		1
Frederikshavn	1	3	1	5
Hadsund	2	1		3
Hals	2	4	1	7
Hjørring	3	3	2	8
Hobro	1		1	2
Løgstør	3	2		5
Løkken-Vrå	1	1		2
Nibe	1	1		2
Sejflod	1	1		2
Sindal		2		2

Skørping		1		1
Støvring	3	1		4
Sæby	1	1		2
Aalborg	17	7	7	31
I alt	40 (41%)	41 (42%)	16 (17 %)	97 (100%)

Vi kan således konstatere, at de 97 sager fordeler sig på 19 af amtets 27 kommuner. Fra 9 kommuner er der alene 1 eller 2 sager. 10 kommuner tegner sig for 81 sager svarende til 83,5 %. Der er ikke nødvendigvis sammenhæng mellem antal af sager og kommunestørrelse. Vi kan derfor konstatere, at den umiddelbart uforklarlige forskel, der var med hensyn til kommunernes (mulighed for) indsendelse af sager til undersøgelsen, går igen for så vidt angår klagesagerne.

Afgørelsernes fordeling på sagsområder og afgørelsesmåden for de enkelte sagsområder fremgår af nedenstående tabel

	Stadfæstet	Ændret	Hjemvist	I alt
§ 5	8 (32%)	11 (44%)	6 (24%)	25 (100%)
§ 8	15 (50%)	10 (33%)	5 (17%)	30 (100%)
§ 22	17 (40%)	20 (48%)	5 (12%)	42 (100%)

I forhold til den egentlige praksisundersøgelse er der således en langt større andel af afgørelser efter § 22 i nævnssagerne. En forklaring herpå kan være at standsning efter § 22 typisk kombineres med overgang til andet forsørgelsesgrundlag i (større eller mindre) forståelse med borgeren, f.eks. revalidering, flexjob eller pension, og at afgørelsen typisk påklages, hvis dette ikke er tilfældet.

5.3. Begrundelser for omgørelserne

Begrundelserne for omgørelserne (ændringer eller hjemvisninger) i nævnssagerne er anskueliggjort i nedenstående eksempler. (Da der ikke tale om en egentlig praksisundersøgelse har vi valgt ikke at anføre, hvilken kommune, den enkelte afgørelse vedrører):

5.3.1. Ændringer efter § 5:

a) På tidspunktet for kommunens afgørelse om standsning af sygedagpengeudbetalingen fandtes borgeren fortsat smerteplaget i samme omfang som ved sygdommens indtræden. Nævnet fandt, at borgeren, inden ophør af dagpenge, skulle have haft et tilbud om arbejdsprøvning med skånehensyn overfor tungt arbejde med henblik på tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

b) Der var på standsningstidspunktet iværksat behandling på lungeklinik med efterfølgende ambulans kontrol. Kommunen skulle have afventet behandlingsforløbet inden afgørelse om standsning af dagpengene.

c) Nævnet fandt, at der ikke forelå et tilstrækkeligt lægeligt grundlag til at vurdere, at borgeren. ikke længere var uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Afgørelsen var desuden utilstrækkeligt begrundet, da der ikke var henvisning til retsregler.

d) Nævnet fandt, at borgeren fortsat var fuldt uarbejdsdygtig på grund af sygdom (forbigående stressreaktion) selv om dette skyldtes "psykosociale omstændigheder". (Kommunen indbragte afgørelsen for ankestyrelsen som afviste at behandle den)

e) Der var ikke grundlag for at fastslå, at borgeren var arbejdsdygtig ved varighedsbegrænsningens indtræden. Der havde alene været forsøgt afklaring indenfor hidtidige (opgivne) arbejdsområde. Manglende ressourceprofil.

f) Der var ikke længere forlængelsesmuligheder efter § 22 stk. 1 nr. 1 (revalidering overvejende sandsynlig), men der var behov for afklarende foranstaltninger. Borgeren. var derfor fortsat at betragte som uarbejdsdygtig.

5.3.2. Hjemvisninger efter § 5:

a) Der var ikke grundlag for at fastslå, at borgeren. ikke længere var fuldt uarbejdsdygtig. Ressourceprofilen var ikke ajourført, der var ikke sket tilstrækkelig opfølgning og retssikkerhedslovens § 7 a var ikke overholdt.

b) Kommunen havde ikke grundlag for at fastslå, at borgeren var arbejdsdygtig ved varighedsbegrænsningens indtræden. Kommunen skulle derfor have udarbejdet en ressourceprofil forud for varighedsbegrænsningens indtræden og på grundlag heraf taget stilling til om der var forlængelsesmuligheder.

c) Afgørelsen om at standse dagpengeudbetalingen var ugyldig på manglende overholdelse af retssikkerhedslovens § 7a og manglende stillingtagen til behovet for yderligere afklarende foranstaltninger for at komme tilbage til arbejdsmarkedet.

d) Afgørelse om standsning af sygedagpenge ugyldig på grund af manglende partshøring over lægeerklæring, som lå til grund for kommunens afgørelse om, at borgeren. alene var berettiget til nedsatte dagpenge.

5.3.3. Ændringer efter § 8:

a) Nævnet fandt, at manglende deltagelse i et afklaringsforløb på et revalideringscenter ikke kunne begrunde standsning af dagpengeudbetalingen efter § 8 stk. 1 nr. 3, da der ikke var tale om manglende medvirken til kommunens opfølgning. Standsning skulle i givet fald have været i medfør af § 8 stk. 1, nr. 1, men det var der heller ikke grundlag for, da afklaringen på revalideringscenteret ikke var "hensigtsmæssig optræning", da den medførte, at pågældendes smerter forværredes.

b) Manglende deltagelse i optræning kunne ikke begrunde standsning i medfør af § 8 stk. 1 nr. 3, da der ikke var tale om manglende medvirken til kommunens opfølgning. Standsning skulle i givet fald have været i medfør af § 8 stk. 1 nr. 1, men da pågældende ikke på forhånd var orienteret om konsekvenserne af manglende medvirken til optræning, kunne dagpengene heller ikke standses efter denne bestemmelse.

c) Manglende deltagelse i arbejdsprøvning kunne ikke begrunde standsning efter § 8 stk. 1 nr. 3, da der ikke var tale om manglende medvirken til kommunens opfølgning. Standsning skulle i givet fald have været i medfør af § 8 stk. 1 nr. 1, men nævnet fandt at borgeren ikke uden rimelig grund havde nægtet at medvirke til arbejdsprøvning. Han havde meldt sig syg ved fravær og udført arbejdsopgaverne godt, når han deltog. Desuden var han ikke på forhånd orienteret om konsekvenserne af manglende deltagelse. Ressourceprofil var ikke ajourført.

d) Kommunen havde ikke på utvetydig måde gjort opmærksom på, at manglende deltagelse i fælles informationsmøde og individuel opfølgningssamtale ville medføre standsning af dagpengeudbetalingen. Kommunen havde alene skrevet, at udeblivelse "kunne" medføre bortfald af dagpenge.

e) Dagpengeudbetalingen kunne ikke standses efter § 8 stk. 1 nr. 3 på grund af manglende medvirken til et afklaringsforløb. Standsning skulle i givet fald have været i medfør af § 8 stk. 1 nr. 1, men pågældende havde tilkendegivet, at han ville medvirke trods smerteplaget tilstand. Manglende underskrift på en aftale om forløbet fandtes ikke at kunne betragtes som manglende medvirken.

f) Afgørelsen ugyldig på grund af manglende partshøring i de oplysninger, der skulle begrunde standsning på grund af manglende medvirken til opfølgning.
(Som anført under pkt. 4.3.7 medfører kravet om partshøring inden afgørelse træffes ikke, at tidspunktet for standsning af sygedagpengeudbetalingen udskydes, hvis partshøringen viser, at der ikke har været en rimelig grund til den manglende medvirken).

g) Afgørelsen ugyldig, da kommunen ikke konkret havde forholdt sig til eller undersøgt tilstrækkeligt om det var sygdom, der var årsag til manglende fremmøde, og dermed ikke godtgjort, at der ikke var nogen rimelig grund til manglende medvirken.
(Som anført under pkt. 4.3.7 medfører kravet om partshøring inden afgørelse træffes ikke, at tidspunktet for standsning af sygedagpengeudbetalingen udskydes, hvis partshøringen viser, at der ikke har været en rimelig grund til den manglende medvirken).

5.3.4. Hjemvisninger efter § 8:

a) Afgørelsen ugyldig på grund af manglende/mangelfuld begrundelse. (3 sager)

b) Afgørelsen ugyldig, da kommunen ikke havde afklaret, om borgeren var for syg til at møde til opfølgningssamtale (2 sager)

5.3.5. Ændringer efter § 22:

- a) Nævnet fandt, at der var behov for yderligere afklaring af arbejdsevnen med henblik på, om borgeren kunne vende tilbage til hidtidige erhverv, eller der var behov for revalidering til andet erhverv på grund af en ryglidelse. Borgeren var alene afprøvet i en pedelfunktion, hvor han ikke kunne øge arbejdstiden udover 4 timer dgl. Der var derfor grundlag for yderligere forlængelse efter § 22 stk. 1 nr. 2. Retssikkerhedslovens § 7a var ikke overholdt.
- b) Der var grundlag for yderligere forlængelse af dagpengeudbetalingen, jfr. § 22 stk. 1 nr. 5 da nævnet fandt, at kommunen skulle have rejst sag om førtidspension, jfr. pensionslovens § 18.
- c) Nævnet fandt, at der var grundlag for forlængelse efter § 22 stk. 1 nr. 2, da borgeren selv var interesseret i at medvirke i en arbejdsprøvning og egen læge havde oplyst til kommunen, at der ikke var helbredsmæssige hindringer herfor.
- d) Der var grundlag for forlængelse efter § 22 stk. 1 nr. 5, da kommunen ikke havde partshørt over lægelige oplysninger og borgeren efterfølgende tilkendegav, at hun ville have søgt pension, hvis hun var blevet gjort bekendt med oplysningerne.
- e) Nævnet fandt, at der ved standsningen af sygedagpengeudbetalingen var grundlag for (yderligere) afklarende foranstaltninger og dermed for forlængelse efter § 22 stk. 1 nr. 2, da de hidtidige foranstaltninger ikke i tilstrækkelig grad havde afklaret erhvervsmulighederne. (9 sager)
- f) Der var behov for iværksættelse af afklarende foranstaltninger og dermed grundlag for forlængelse efter § 22 stk. 1 nr. 2. Borgeren havde tilkendegivet, at han var villig til at deltage, men fandt, at han ikke kunne. Nævnet tilkendegav, at udbetalingen i givet fald ville kunne standses efter § 8 stk. 1 nr. 1 så længe borgeren ikke medvirkede til afklarende foranstaltninger.
- g) Der var grundlag for forlængelse efter § 22 stk. 1 nr. 2, da kommunen selv havde tilbudt afklaringsforløb, og dermed fundet afklarende foranstaltninger for nødvendige. Klagers manglende motivation herfor kunne ikke begrunde standsning efter § 22 stk. 1 nr. 2, men evt. efter § 8 stk. 1 nr. 1, så længe han ikke medvirkede.

5.3.6. Hjemvisninger efter § 22:

- a) Nævnet fandt, at de lægelige oplysninger var for gamle til, at der på et tilstrækkeligt sikkert grundlag kunne tages stilling til, om revalidering var overvejende sandsynlig eller ej. Kommunen skulle derfor indhente aktuelle lægelige oplysninger og derefter tage stilling til om der var grundlag for at forlænge efter § 22 stk. 1 nr. 1 (3 sager)
- b) Afgørelse om standsning af dagpengeudbetalingen ved varighedsbegrænsningens indtræden var ugyldig, da ressourceprofilen ikke var færdiggjort, da der ikke var sket tilstrækkelig opfølgning, da retssikkerhedslovens § 7 a ikke var overholdt, og der ikke var sket partshøring. Kommunen skulle rette op på sagsbehandlingsmanglerne og på ny tage stilling til, om der var forlængelsesmuligheder.
- c) Ressourceprofil ikke udarbejdet efter reglerne i bekendtgørelsen og § 7 a ikke overholdt. Kommunen skulle rette op på sagsbehandlingsmanglerne og på ny tage stilling til, om der var forlængelsesmuligheder.

Bilag 1. Bemærkninger til de enkelte afgørelser

3.1. Er afgørelsen samlet set rigtig ?

(Tilfælde hvor afgørelsen ikke er fundet rigtig, selv om der ikke mangler oplysninger)

a) (Aalestrup 3): Der var ikke grundlag for at standse dagpengeudbetalingen efter § 8 stk. 1 nr. 3 på grund af manglende medvirken til kommunens opfølgning, da borgeren ikke skriftligt var orienteret om konsekvenserne af manglende medvirken.

b) (Skagen 3): Borgeren var ikke tilstrækkeligt orienteret om konsekvenserne af udeblivelse og om tidspunktet for ophør af sygedagpenge

Som eksempler på bemærkninger, selv om afgørelsen er ”stadfæstet” kan nævnes:

a) (Morsø 2, Aalborg 2): Der er truffet afgørelse om standsning af dagpengeudbetalingen efter § 5 med tilbagevirkende kraft i forhold til afgørelsestidspunktet. Afgørelsen ville derfor være blevet ændret for så vidt angår virkningstidspunktet. (Når afgørelserne alligevel er afkrydset som ”stadfæstelser” skyldes det, at der kun er tale om nogle få dage, hvor der stadig skulle have været udbetalt sygedagpenge, og at vi i øvrigt har været enig med kommunen i, at der ikke længere var grundlag for udbetaling af sygedagpenge. Vi understreger dog, at der teknisk set er tale om ændringer, da der ikke er hjemmel i dagpengelovens § 5 til at standse udbetalingen med tilbagevirkende kraft.

b) (Morsø 8): I et tilfælde, hvor dagpengeudbetalingen var standset i medfør af § 8 stk. 1 nr. 1, var der ikke orienteret om, at standsningen kun var ”så længe” pgl. ikke medvirkede. Dette ville have givet anledning til kritik, jfr. SM D-18-06.

c) (Fjerritslev 3): Afgørelsen er truffet med henvisning til § 8 stk. 1, nr. 2. Skulle rettelig have været § 8 stk. 1 nr. 3.

3.2. I hvilket omfang er sagen oplyst:

2: Væsentlige oplysninger mangler:

- a) (Aalestrup 4): Der mangler oplysninger om, hvorfor han ikke mødte op til opfølgningssamtalen
- b) (Hjørring 2): Ressourceprofil er ikke ajourført. Der kunne derfor ikke tages stilling til forlængelse.
- c) (Hjørring 4): Kommunen har ikke indhentet oplysninger om årsag til udeblivelse fra praktik.
- d) (Hjørring 6): Oplysningsskemaet mangler, aktuelle lægeoplysninger vedr. migræne mangler, og der mangler kontakt til arbejdspladsen.
- e) (Hadsund 3): Der mangler speciallægeerklæring fra psykiater.
- f) (Hadsund 5): Lægelige oplysninger og oplysningsskema mangler.
- g) (Skagen 7): Generel helbredsattest og vurdering fra kommunens lægekonsulent mangler.
- h) (Morsø 5): Der mangler evaluering fra arbejdsprøvningen i børnehave.
- i) (Morsø 7): Der savnes erklæring fra egen læge samt evt. psykiatrisk speciallægeerklæring til belysning af psykiske problemer.
- j) (Brønderslev 1): Der mangler en udtalelse fra virksomhedspraktik/arbejdsprøvning.
- k) (Fjerritslev 1): Helbredsoplysninger mangler.
- l) (Fjerritslev 2): Der mangler oplysning om hvorvidt hun specifikt har fået at vide, at manglende deltagelse i undersøgelse ville medføre ophør af sygedagpenge.

3. Afgørende oplysninger mangler:

- a) (Aalestrup 1): Ikke talt med borgeren. Ingen lægelige oplysninger. Ingen opfølgning.
- b) (Aalestrup 3): Ikke partshørt over statusattest.
- c) (Hadsund 2): Oplysninger fra sygehus vedrørende undersøgelse mangler.
- d) (Brønderslev 3): Der mangler lægeoplysninger fra sygehuset, opfølgning og ressourceprofil.
- e) (Hjørring 5): Den indhentede statusbedømmelse foreligger ikke i sagen.
- f) (Morsø 6): Borgeren ikke partshørt i de lægelige oplysninger, som kommunen lagde til grund for afgørelsen

3.3. Er betingelsen om, at den sikrede skal være arbejdsdygtig opfyldt ?

2. I ringe grad

- a) (Hjørring 5): Borgeren er ikke partshørt, og borgerens kommentarer til samlet ressourceprofil mangler.
- b) (Hjørring 6): Aktuelle lægeoplysninger vedrørende migræne mangler.
- c) (Skagen 7): Det fremgår, at tilstanden er stationær, men ikke hvad pågældende så skal.
- d) (Brønderslev 1): Det fremgår ikke af de lægelige oplysninger at borgeren. er rask. (Af statusattest fremgår bemærkning om begyndende ledsygdom).
- e) (Brønderslev 3): Selv om tilstanden beskrives som stabil, har hun fortsat behov for tarmskylning ca. 2 x daglig og skal have hurtig adgang til toilet. Desuden har der været tale om et langvarigt og kompliceret forløb, hvor det af statuserklæring fremgår, at der på længere sigt vurderes ikke at være hindringer for, at hun kan passe et fuldtidsarbejde, når der tages hensyn til hendes helbred, og der kunne være behov for en § 28- aftale.
- f) (Hadsund 2): Fortsat visse helbredsproblemer. Ikke udredt.
- g) (Hadsund 5): Kommunen har ikke dokumenteret eller sandsynliggjort, at borgeren er arbejdsdygtig. Det fremstår som en ren påstand.
- h) (Morsø 7, Fjerritslev 1): Der foreligger ingen aktuell lægelig dokumentation på, at borgeren. ikke er uarbejdsdygtig.

4.1. Er reglerne om visitation og opfølgning opfyldt. (§ 24 som gældende indtil 01-07-2005) ?

2. I nogen grad

- a) (Morsø 3): 8 uger er ikke overholdt første gang, ellers ok.
- b) (Aalborg 1): Af 6 opfølgninger er 3 sket for sent (hhv. 10 dg., 26 dg. og 30 dg.).
- c) (Hadsund 7, Brønderslev 7): 8 ugers reglen er ikke opfyldt.
- d) (Brønderslev 5): Informationsmøde holdt dagen efter 8 uger er gået, og det fremgår ikke, at hans forhold er taget op til vurdering. Første opfølgningssamtale holdt 24 dage efter de første 8 uger var gået.
- e) (Morsø 5): Der går 3 måneder fra sygemelding til første opfølgning/samtale.

3. I ringe grad:

a) (Brønderslev 1): Der er taget stilling til opfølgningsplan 5 måneder og 16 dage efter første opfølgningssamtale.

4. Nej:

a) (Morsø 7): Punkterne 1-5 er ikke opfyldte (se tjekliste, bilag 5).

b) (Hadsund 5): Punkterne 1-3 er ikke opfyldte (se tjekliste, bilag 5).

4.2. Er reglerne om visitation og opfølgning opfyldt (kap. 10 a som gældende fra 01-07-2005) ?

(Punkterne henviser til tjeklisten, bilag 6)

2. I nogen grad:

a) (Morsø 3): Burde nok have været kategoriseret som § 24 b stk. 1 nr. 3 i stedet for nr. 2. Ikke hver gang taget stilling til kategori (pkt. 19). 25 og 26 ikke fuldt ud opfyldt.

b) (Aalestrup 4) Pkt. 8 er ikke opfyldt

c) (Aalborg 7): Spørgeskema modtaget i kommunen, men ikke indsendt til undersøgelsen.

d) (Fjerritslev 1): Pkt. 2, 5 og 10 ikke overholdt.

e) (Brønderslev 7): Pkt. 6 og 7 ikke overholdt.

f) (Morsø 5): Det fremgår ikke, at km har vurderet, at betingelserne for fortsat sygemelding er opfyldt. Der mangler oplysningsskema, visitation og revisitation. Opfølgning sker først efter 10 uger og 5 dg. Der er ikke stillingtagen til anden indsats i forhold til familien. Planen er ikke udleveret.

g) (Hadsund 5 og Hjørring 4): 6 og 7 ikke opfyldt.

h) (Hjørring 5): Oplysningsskema mangler.

3. I ringe grad:

a) (Hjørring 6): pkt. 2, 5, 6, 8, 9, 11, 19, 23, og 29 er ikke i orden. Visitationen er ok, men den er ikke foretaget på grundlag af oplysningsskema.

4. Nej:

a) (Brønderslev 3): Opfølgning mangler. Der er dog indhentet akter fra tidligere kommune og statusattest fra egen læge.

b) (Morsø 7): Pkt. 4,8,11,12,14,19 og 25 ikke opfyldt.

c) (Aalestrup 1): Oplysningsskema er modtaget. Derudover er intet sket.

4.3. Foreligger der en ressourceprofil.

(Brønderslev 3): Der mangler lægeoplysninger fra sygehuset, der mangler opfølgning og under hensyn til det tidligere forløb mangler der en ressourceprofil, jfr. SM D-2-02

(Hadsund 5): Ressourceprofil burde have været udarbejdet. Dels er der tale om en længerevarende sygeperiode (5 mdr.) på grund af senfølger efter kræftoperation, dels er der tale om både psykiske og arbejdsmæssige problemer (er på afgørelsestidspunktet opsagt til fratreden 2 måneder efter afgørelsestidspunktet).

4.4. Er ressourceprofilen udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i arbejdsevnebekendtgørelsen ?

1. I høj grad:

a) (Aalborg 4): Borgerens bemærkninger mangler, men der er sendt kopi af ressourceprofilen til borgeren sammen med partshøring.

2. I nogen grad:

a) (Hadsund 3, Morsø 3): Borgerens kommentarer findes ikke.

b) (Morsø 5): Borgerens kommentarer til den samlede ressourceprofil fremgår ikke, men af journalnotat af 19-12-2005 fremgår, at borgeren har set profilen, og at hun er kommet med en enkelt kommentar til den. Denne kommentar har kommunen forholdt sig til i journalnotat af 19-12-05.

c) (Morsø 9): Opdatering mangler .

d) (Skagen 7): Der mangler en samlet vurdering fra kommunen og borgerens kommentarer til den.

e) (Hjørring 3): Der mangler opfølgning i forbindelse med stop for udbetaling af dagpenge

3. I ringe grad:

a) (Morsø 7): Er ikke ajourført helbredsmæssigt.

b) (Hjørring 4): Ressourceprofil synes alene udarbejdet fordi den skulle udarbejdes ved stillingtagen til forlængelse efter § 22. Bruges ikke som redskab eller som proces til udvikling af borgerens ressourcer. Er udarbejdet på grundlag af 1 samtale.

4. nej

a) (Hjørring 2): Er ikke ajourført efter 21-09-04 (afgørelsesdato 31-01-05). Samlet vurdering mangler. Borgers bemærkninger er ikke ajourført.

b) (Brønderslev 1): De nyeste oplysninger i ressourceprofilen er fra 19-11-04 (Afgørelsesdato 19-05-05). Der mangler evaluering af arbejdsprøvning fra foråret 2005. Der mangler en samlet vurdering fra kommunen. Der mangler kommentarer til den samlede vurdering fra borgeren.

c) (Hjørring 5): Er ikke gjort færdig. Vurdering mangler.

5. Ikke relevant:

a) (Skagen 2) : Ikke relevant i forbindelse med standsning efter 8.1.3.

4.5 Er bestemmelsen i retssikkerhedslovens § 7 a overholdt ?

2. I nogen grad:

a) (Hjørring 2): Er i afgørelsen henvist til at søge kontanthjælp.

b) (Hjørring 6) : Bestemmelsen er ikke opfyldt i umiddelbar tilknytning til afgørelsen.

c) (Morsø 7): Egen læge er ikke inddraget, og kommunen forholder sig ikke til et eventuelt behov for yderligere foranstaltninger.

d) (Morsø 3): Borgeren fortsætter i samme arbejde, var delvis sygemeldt. § 7 a kan således siges at have mindre betydning, men der kunne eventuelt have været henvist til, at borgeren vedrørende eventuelle problemer i ansættelsen måtte henvende sig til faglig organisation.

e) (Hadsund 5): Kommunen henviser blot borgeren til at gå i arbejde uden at forholde sig til, at hun er opsagt til senere fratræden, og uden at forholde sig til, at den aktuelle sygemelding tilsyneladende også omfatter psykiske problemer.

f) (Aalborg 5): Fagforeningen er orienteret, men kommunen har ikke taget stilling til de spørgsmål 3F har rejst i mail af 01-02-06.

3. I ringe grad:

a) (Brønderslev 1): Der er holdt møde den 27-04-05, hvor a-kassen oplyste, at borgeren ikke kunne raskmeldes og modtage au. Der er kommet nye lægelige oplysninger efter mødet . Der burde derfor have været holdt et nyt møde forud for standsningen.

b) (Brønderslev 3): Kommunen skønnede 13-02-06 på baggrund af lægeerklæring af 10-02-06, hvoraf det fremgik, at borgeren fortsat var sygemeldt i ca. 1½ uge, at borgeren kunne stå til rådighed for ordinær beskæftigelse. Kommunen anbefalder borgeren at rette henvendelse til a-kassen.

5.1. Hvilken form har afgørelsen ?

(Skagen 4): Blanding af afgørelse og agterskrivelse.

(Skagen 7): Afgørelsen er meddelt mundtligt, jfr. henvisning i brev af 04-07-05 til telefonsamtale af 01-07-05.

(Skagen 9): Meddelt ved kombineret agterskrivelse og afgørelse. Da borgeren ikke har svaret på agterskrivelsen, anses denne efter en konkret vurdering at være acceptabel som afgørelse.

(Hadsund 4): Der er ingen skriftlig afgørelse. Alene et journalnotat af 20-01-05.

(Hadsund 5): Sendt som agterskrivelse med frist 22-08-05 og standsning pr. 31-08-05, hvis borgeren ikke reagerer.

5.2. Er begrundelsen for afgørelsen i overensstemmelse med forvaltningslovens §§ 22-24, eller opfylder det skriftlige notat kravet om, at det skal fremgå hvilken afgørelse der er truffet og med hvilken begrundelse ?

2. I nogen grad:

(Brønderslev 3): Under hensyn til beskrivelsen i partshøringen anses begrundelseskravet for opfyldt.

(Morsø 3): Begrundelseskrav kun opfyldt ved henvisning til tidligere orienteringsbreve, ved samtaler mv., hvor der imidlertid er givet grundig orientering og grundig begrundelse for afgørelsen.

(Morsø 9): Der er en noget mangelfuld faktisk begrundelse.

(Aalestrup 3): Der er henvist til § 8 stk. 3 i stedet for § 8 stk. 1 nr. 3.

(Hadsund 3): Der mangler henvisning til relevant lovregel.

(Hadsund 4): Begrundelse fremgår alene af høringskrivelse (Der er ingen skriftlig afgørelse).

(Hadsund 5): Retlig og faktisk begrundelse er nævnt, men mangelfuldt begrundet.

(Hjørring 3): Det fremgår ikke klart af afgørelsen, om der er standset i henhold til § 8 stk. 1 nr. 1 eller § 8 stk. 1 nr. 3 eller begge.

(Skagen 1): Upræcis § henvisning. Tilsyneladende er det en afgørelse efter § 8 stk. 1 nr. 3.

(Skagen 3): Forkert retshenvisning. Der er henvist til § 10 a i stedet for kapitel 10 a.

(Skagen 4): Mangelfuld faktisk begrundelse.

3. I ringe grad:

(Hjørring 2): §-henvisning mangler. Begrundelse mangler.

(Hjørring 4): Det er ikke anført i afgørelsen, at udbetalingen vil kunne genoptages, hvis han påny møder op. Afgørelsen er ikke begrundet fyldestgørende, hverken retligt eller faktisk.

(Hjørring 5): Mangler konkret begrundelse samt henvisning til lov og §.

(Morsø 7): Afgørelsen indeholder kun i begrænset omfang oplysning om hvilke faktiske omstændigheder, der er tillagt betydning.

(Aalborg 9): Det fremgår ikke af afgørelsen, hvad der er lagt vægt på, men alene retshenvisning.

(Aalestrup 1): § henvisning mangler og der er ingen henvisning til lov.

(Skagen 2): Det var ikke tilstrækkeligt i afgørelsen at henvise til, at borgeren i brev om forlængelse af sygedagpenge var gjort opmærksom på, at hans fortsatte dagpengeret var betinget af, at han opfyldte dagpengelovens betingelser i § 8.

4. Nej:

(Hjørring 6): Der mangler henvisning til lov og §§, og der er ingen oplysning om, hvorfor udbetalingen standses i den konkrete sag.

5.3. Er klagevejledningen korrekt ?

1. I høj grad:

a) (Morsø 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, Hadsund 1, 2, 6 og 7, Aalestrup 4, Aalborg 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9 og 10, Hjørring 2, 5): Oplysning om remonstration (genbehandling) mangler.

2. I nogen grad:

- a) (Aalestrup 3): Adresse på nævnet mangler og ingen oplysninger om remonstration (genbehandling).
- b) (Aalestrup 3): Adresse på nævnet mangler.
- c) (Hadsund 4): Klagevejledning er givet i høringsskrivelsen (det sidste skriftlige fra kommunen). Der mangler vejledning om genvurdering.

4. Nej

- a) (Brønderslev 2, 3, 4, 5, 6 og 7): Der er i afgørelsen henvist til vedlagt klagevejledning. Klagevejledningen er dog ikke vedlagt undersøgelsesmaterialet.
- b) (Hadsund 3, Hjørring 4, Skagen 4): Der er (så vidt ses) ingen klagevejledning givet.

5.4 Er reglerne om partshøring overholdt ?

1. Ja og partshøring er overholdt:

- a) (Aalborg 6): Der er partshørt telefonisk ifølge afgørelse af samme dato. Der mangler dog et notat om det.

3. nej:

- a) (Skagen 4): Partshøring mangler, men da hun selv har raskmeldt sig, medfører det ikke ugyldighed.
- b) (Aalborg 4): Der er foretaget partshøring vedrørende manglende forlængelsesmuligheder, men ikke i forhold til stop efter § 8 stk. 1 nr. 3.
- c) (Morsø 6): Har ikke fået forelagt grundlaget for afgørelsen.
- d) (Aalestrup 4): Kommunen har ikke spurgt ham om, hvorfor han ikke mødte op til samtalen.
- e) (Aalestrup 3, Skagen 2): Der er ikke foretaget partshøring.
- g) (Hjørring 5): Er ikke partshørt over oplysninger fra højskole om, at han er startet. Er ikke partshørt i statusbedømmelse.

5.5. Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger om formaliteten ?

1. ja:

- a) (Aalestrup 1): Generelt er formalia ikke overholdt i sagsbehandlingen. Kommunen har slet ikke haft kontakt til borgeren. Der er ikke indhentet lægeoplysninger.
- b) (Aalestrup 4): Standsningstidspunktet er samme dag, som afgørelsen er truffet.
- c) (Hadsund 4): Det er en fejl, at det i partshøringsbrevet er meddelt, at hvis kommunen ikke hører fra borgeren, så er brevet at betragte som den endelige afgørelse. Der bør ikke være klagevejledning i partshøringsbrevet.
- d) (Skagen 7): Der bør ikke være klagevejledning i partshøringsbrevet.
- e) (Skagen 9): Sammenfald mellem agterskrivelse og afgørelse.
- f) (Hjørring 6): Der er et mærkværdigt efterfølgende forløb med en afgørelse af 19-04-2006, hvor der henvises til SDL § 22 stk. 1, og hvor det anføres, at borgen ikke opfylder betingelsen for forlængelse. Det fremgår dog af sagen i øvrigt, at varighedsbegrænsningen først ville have været indtrådt 30-06-2006.
- g) (Aalborg 1): I forbindelse med partshøring 11-01-05 med høringsfrist til 17-01-05 burde kommunen i forbindelse med aktindsigt 14-01-05 have forlænget høringsfristen. Da bemærkninger fremkom 17-01-05 inden fristen udløb (borgeren utilfreds med den korte frist), og da afgørelsen af 20-01-05 om ophør af sdp pr. 07-02-05 senere er annulleret (22-02-05), er det uden betydning for vurderingen af afgørelsen i undersøgelsen.
- h) (Aalborg 4): Der er påført klagevejledning på partshøring (Kommunen er dog selv blevet opmærksom på denne fejl).
- i) (Morsø 3): Standardblanketten dp 225 er sendt 01-12-05, men denne kan ikke betragtes som en egentlig agterskrivelse, da der ikke er nævnt noget om indsigelsesmulighed og indsigelsesfrist.
- j) (Morsø 9): Afgørelsen er af 16-02-06 med sidste beregningsdato 15-02-06.
- k) (Hjørring 3): Kommunen har ikke vejledt om, at udbetalingen af dagpenge efter § 8 stk. 1 nr. 1 alene standser, så længe dagpengemodtageren ikke medvirker.

Bilag 2. Kort gennemgang af "omgørelsessagerne"

Brønderslev 1

Kommunen har ved skriftlig afgørelse af 19.05.05 meddelt borgeren, at udbetalingen af sygedagpenge ophører med virkning fra den 25.05.05.

Borgeren blev sygemeldt den 15.04.04 pga. mistanke om gigtlidelse.

Ressourceprofilen er ajourført indtil den 19.11.04.

Afgørelsen er begrundet med, at borgeren kan raskmeldes, jfr. dagpengelovens § 5, idet kommunen vurderer, at borgeren ikke har en aktuel lidelse, og at borgeren baggrund af en arbejdsprøvning kan stå til rådighed for arbejde på almindelige vilkår med skånehensyn over for tungt fysisk arbejde, monotone arbejdsstillinger og arbejde i kolde omgivelser. Varighedsbegrænsningens er indtrådt, og kommunen har ikke taget stilling efter dagpengelovens § 22.

Afgørelsen ville ved en ankesagsbehandling være blevet ophævet og sagen hjemvist til ajourføring af ressourceprofilen, og herunder indhentelse af udtalelse fra virksomhedspraktik/arbejdsprøvning. Kommunen skulle herefter tage stilling til, om betingelserne for udbetaling af sygedagpenge var opfyldt på standsningstidspunktet.

Brønderslev 3:

Kommunen har ved skriftlig afgørelse af 21.02.06 meddelt borgeren, at udbetalingen af sygedagpenge standses med virkning fra 24.02.06.

Borgeren, der var ledig, modtog uddannelsesgodtgørelse og sprogundervisning ved sygemelding 11.02.05. Tidligere havde der været sygemelding efter kritisk sygdom fra 2003, og raskmelding til a-kassen 2 måneder før varighedsbegrænsningens indtræden.

Kommunen havde modtaget statusattest, havde tidligt indhentet journaloplysninger fra sygehus og senest modtaget lægeerklæring af 10.02.06, hvoraf det fremgik, at sygemeldingen skulle påregnes at vare endnu ca. 1½ uge fra erklæringens dato, og at der kunne være behov for en § 28 aftale .

Kommunen sendte 13.02.06 partshøringsbrev, henviste til erklæringen af 10.02.06 og skønnede på den baggrund, at borgeren kunne stå til rådighed for ordinær beskæftigelse. Kommunen gav borgeren frist til at udtale sig indtil 20.02.06 og oplyste, at det var kommunens hensigt at standse udbetalingen af sygedagpenge. Borgeren indgav ingen kommentarer.

Kommunen begrundede afgørelsen af 21.02.06 med, at borgeren kunne stå til rådighed og jfr. § 5 stk. 1 ikke længere var fuldt uarbejdsdygtig.

Afgørelsen ville været blevet ophævet og sagen hjemvist til kommunen, idet der manglede lægelige oplysninger fra seneste sygehusindlæggelser og under hensyn til det lange sygeforløb tæt på varighedsbegrænsningen og til det tidligere forløb, der vedrørte samme sygdom, skulle kommunen have udfærdiget en ressourceprofil.

Kommunen skulle således have genoptaget udbetalingen af sygedagpenge med virkning fra standsningstidspunktet, og, efter at have rettet op på manglerne, taget stilling til, om der var grundlag for fortsat udbetaling af sygedagpenge.

Fjerritslev 1

Kommunen har ved afgørelse af 06.09.05 meddelt arbejdsgiver, at udbetaling af dagpengerefusion vedr. borgeren standses med virkning fra den 06.09.05.

Kommunen henviste til en tidligere fremsendt agterskrivelse/partshøring til arbejdsgiver, der ikke var fremkommet med bemærkninger til denne inden fristens udløb.

Kommunen begrundede afgørelsen med, at man havde vurderet, at borgeren ikke var fuldt uarbejdsdygtig på grund af sygdom, jfr. dagpengelovens § 5, og dermed ikke længere opfyldte betingelserne for sygedagpenge.

Afgørelsen ville ved en ankesagsbehandling være blevet ændret og sagen hjemvist til fornyet behandling og afgørelse på grund af manglende lægelig dokumentation på, at borgeren ikke længere var uarbejdsdygtig.

Ændringen ville betyde, at kommunen skulle genoptage udbetalingen af sygedagpengerefusion til arbejdsgiver med virkning fra ophørsdatoen, 06.09.05. Hjemvisningen ville betyde, at kommunen skulle rette op på manglen i form af indhentelse af en aktuel helbredserklæring, hvorefter kommunen skulle tage stilling til, om betingelserne for at modtage sygedagpenge fortsat var opfyldte.

Fjerritslev 2.

Kommunen har ved skriftlig afgørelse af 12.07.05 meddelt borgeren, at udbetalingen af sygedagpenge standses med virkning fra 12.07.05.

Borgeren har været sygemeldt fra 09.06.05 på grund af mavesmerter. Borgeren var på det tidspunkt ledig og havde været det siden 2001, afbrudt af barselsorlov.

Kommunen havde vurderet, at sygdommen var af kortere varighed, at der ikke var grundlag for iværksættelse af foranstaltninger efter anden lovgivning, og at der ikke på det tidspunkt var behov for at etablere kontakt med parterne, der er nævnt i lovens § 24 stk. 2.

Kommunen afventede oplysninger fra sygehuset, hvor borgeren skulle ultralydscannes. 26.06.05 blev kommunen orienteret om, at borgeren skulle have været mødt fastende på sygehuset 11.07.05 og da borgeren ikke var det, afviste sygehuset borgeren. Kommunen orienterede pr. telefon borgeren om, at med den adfærd forhalede borgeren helbredelsen og det kunne have den konsekvens, at borgeren ikke fandtes berettiget til sygedagpenge. Som led i partshøring spurgte kommunen samtidig, om borgeren havde en gyldig grund til ikke at have fastet, og fik oplyst, at det havde borgeren glemt.

Afgørelsen ville være blevet ophævet og sagen hjemvist. Der foreligger ikke oplysninger om at borgeren forud for scanningen havde fået at vide, at dersom borgeren ikke deltog, ville det medføre ophør af udbetaling af sygedagpenge. Udbetalingen af dagpenge skulle derfor genoptages indtil der forelå grundlag for andet.

Hadsund 2

Kommunen har i brev af 27.02.2006 meddelt borgeren, at ret til udbetaling af sygedagpenge ophører 01.03.2006, idet pågældende ifølge egen læge ikke længere er fuldt uarbejdsdygtig efter 20.02.2006.

Beslutningen er meddelt jf. § 5, stk. 1 i dagpengeloven.

Borgeren har været sygemeldt siden 16.11.2005.

Borgeren har modtaget løn fra revalideringscenter under et EGU forløb og kommunen meddelte samtidig 27.02.2006 institutionen, at refusion af sygedagpenge ville ophøre med sidste dag 01.03.2006.

Kommunen havde forinden standsning i brev af 20.02.2006 meddelt borgeren, at kommunen agtede at standse udbetaling af sygedagpenge på baggrund af modtaget lægeattest fra borgerens egen læge, som i attest af 24.01.2006 havde udtalt, at sygeperioden forventedes at vare til 20.02.2006.

Der afventedes på tidspunktet for udstedelse af erklæringen en undersøgelse på Aalborg Sygehus, 17.02.2006.

Egen læge udtalte vedr. spørgsmålet om fremtidige arbejdsforhold, at det ikke var drøftet og ville afhænge af undersøgelse på sygehus.

Ved kommunens samtale med borgeren efter undersøgelsen på sygehus oplyste borgeren, at borgeren døjede med diarré, og at borgeren skulle til ny undersøgelse og scanning 08.03.2006.

Afgørelsen om standsning af sygedagpenge ville blive ændret, idet helbredstilstanden er uoplyst og der foreligger ingen objektiv undersøgelse i sagen, og oplysninger fra undersøgelse på sygehus 17.02.2006 mangler.

Hadsund 3.

Kommunen har ved skriftlig afgørelse af 21.02.06 meddelt borgeren, at udbetalingen af sygedagpenge standses med virkning fra 28.02.06.

Borgeren blev i november 2004 sygemeldt fra a-kassen på grund af psykiske vanskeligheder.

Kommunen har i december 2004 modtaget erklæring fra speciallæge i psykiatri, der beskriver et forudgående forløb siden 2000 og statusattest af 06.02.06, der oplyser, at yderligere beskrivelse kan fås i forbindelse med anmodning om speciallægeerklæring. Psykiateren kan ikke udtale sig om borgerens aktuelle arbejdsevne inden for rammerne af en statusattest. Desuden fik kommunen i december 2004 specifik helbredsattest fra egen læge og statusattest af 17.01.06, der beskriver, at han ikke kan besvare spørgsmålene om hvorvidt revalidering kan iværksættes indenfor det næste ½ år. De må stilles til psykiateren.

Kommunen begrundede afgørelsen med henvisning til et ”i sinde” brev af 20.02.06. Det fremgik af brevet af 20.02.06, at kommunen fandt, at det ikke længere var realistisk at forlænge udbetalingen af sygedagpenge, jfr. dagpengelovens § 22 stk. 1 nr. 1, idet det ikke på forhånd kunne vurderes om borgeren ville kunne bestride et 37 timers job. Kommunen beskrev, at der endnu ikke var modtaget status fra psykiater eller afslutningsmeddelelse fra skolen, hvor virksomhedspraktik ville blive afsluttet 22.02.06.

Afgørelsen ville være blevet ophævet og sagen hjemvist til kommunen, idet der manglede en speciallægeerklæring fra psykiater, før der kunne tages stilling. Der var udfærdiget ressourceprofil, men borgerens kommentarer fandtes ikke. Afgørelsen manglende henvisning til relevant lovhjemmel, og kommunen havde forud for afgørelsen ikke afventet oplysningerne fra virksomhedspraktikken eller fra psykiateren.

Efter at have rettet op på manglerne ville kommunen på ny have skullet tage stilling til om der var grundlag for at genoptage udbetalingen af sygedagpenge med virkning fra standsningstidspunktet.

Hadsund 5.

Kommunen har ved skriftlig afgørelse af 11. august 2005 meddelt borgeren, at udbetalingen af sygedagpenge standses med virkning fra 31. august 2005, jfr. § 5. Afgørelse og partshøring er meddelt i samme brev, vedlagt klagevejledning. Såfremt borgeren ikke reagerede inden 8 dage ville brevet være at betragte som den endelige afgørelse.

Borgeren har været sygemeldt fra 14.03.05 på grund af følger efter kræftoperation og depression. Borgeren var da nyansat, og var forud for afgørelsen opsagt fra dette arbejde til fratræden pr. 31.10.05. Borgeren havde i 17 år arbejdet som uuddannet medhjælper på samme arbejdsplads. Var ved sygemeldingen på grund af udlicitering netop blevet ”flyttet” til tilsvarende arbejde i anden by,

hvertil borgeren ikke kunne komme med offentlige transportmidler, og borgeren kunne således ikke opfylde sin arbejdsplan (havde ikke kørekort).

Kommunens afgørelse er begrundet med, at det fremgår af lægeattest, ”at du er uarbejdsdygtig til 01.09.05, samt at lægeordineret behandling alene skønnes at kunne genetablere arbejdsdygtigheden.” Lægeattesten er ikke vedlagt undersøgelsesmateriale.

Afgørelsen ville ved en ankesagsbehandling blive ændret, da der helt mangler dokumentation for kommunens påstand om, at borgeren ville være arbejdsdygtig fra 01.09.05. Ikke blot på grund af, at lægelige akter ikke er vedlagt hertil, men også fordi oplysningsskema mangler og fordi kommunen ikke ses at have forholdt sig til klagers samlede situation, herunder at borgeren på afgørelsestidspunktet efter det oplyste fortsat var sygemeldt på grund af depression.

Hjørring 2

Hjørring Kommune har i brev af 31.01.2005 meddelt borgeren, at der ikke var mulighed for udbetaling af sygedagpenge efter 04.02.2005.

Borgeren har en mangeårig meget svær angstproblematik og har ikke været i stand til at udnytte sin uddannelse. Sygemeldingstidspunktet er 20.10.2003.

På afgørelsestidspunktet var borgeren i kognitiv behandling hos psykolog.

Borgeren har 29.11.2004 telefonisk anmodet om at få behandlet sag om førtidspension.

Kommunen har begrundet standsningen af sygedagpenge med, at der ikke var forlængelsesmuligheder efter § 22, stk. 1 i dagpengeloven.

Sagen ville blive hjemvist, idet ressourceprofilen ikke var ajourført siden 21.09.2004, og kommunen kunne derfor ikke tage stilling til forlængelsesmulighederne.

Desuden er begrundelsen for afgørelsen mangelfuld og der er ikke henvisning til §, og pensions sagen er ikke omtalt. Kommunen skulle derfor, efter at have rettet op på manglerne, på ny have taget stilling til, om der var forlængelsesmuligheder.

Hjørring 4.

Kommunen har ved skriftlig afgørelse af 3. februar 2006 meddelt borgeren, at udbetalingen af sygedagpenge standses med virkning fra 8. februar 2006.

Borgeren har været sygemeldt fra 31.05.05. Borgeren var sygemeldt fra a-kasse. Var tidligere sygemeldt i seneste arbejdsforhold, hvor borgeren imidlertid blev afskediget på grund af virksomhedslukning. Var efterfølgende udmeldt af a-kasse.

Dagpengeudbetalingen var på afgørelsestidspunktet forlænget efter § 22, stk. 1, nr. 2. Borgeren blev henvist til virksomhedspraktik fra 11. januar 2006. Meldte afbud den 19. januar 2006 med begrundelse i barns 1. sygedag (barnet var 15 år). Udeblev derefter de følgende 3 arbejdsdage uden afbud. Var gjort bekendt med, at fravær på 1. dagen skulle meddeles til arbejdsstedet, og at fravær udover 3 dage skulle meddeles til sagsbehandleren i kommunen, samt at ubegrundet ophør ville medføre bortfald af dagpengene. I afgørelsen er der alene henvist til § 8, stk. 1, og henvist til 3

dages udeblivelse uden anmeldelse deraf. § 8 er dog i sin helhed gengivet såvel i afgørelsen som i partshøringsbrevet. Partshøring er foretaget, men uden angivelse af indsigelsesfrist. Borgeren reagerede ikke, og kommunen har ikke søgt årsagen til udeblivelsen nærmere belyst.

Afgørelsen ville blive ophævet og sagen hjemvist til fornyet behandling og afgørelse på grund af upræcis retsanvendelse, idet borgeren ikke er gjort bekendt med, at dagpengeudbetalingen efter § 8, stk. 1, nr. 1 kun kan standses "så længe" borgeren udebliver, samt på grund af utilstrækkelig partshøring. Ophævelsen og hjemvisningen ville betyde, at kommunen skulle rette op på sagsbehandlingsfejlene og derefter træffe en ny afgørelse om retten til dagpenge fra standsningstidspunktet.

Hjørring 5

Kommunen har 06.03.2006 ved en skriftlig afgørelse meddelt borgeren, at udbetaling af sygedagpenge standses med virkning fra 25.02.2006.

Borgeren har været sygemeldt siden 30.09.2005 på grund af en knæskade.

Kommunen har begrundet afgørelsen med, at der ikke findes begrænsninger i borgerens arbejdsevne, som medfører, at borgeren er omfattet af § 46 i aktivloven.

Borgeren ansøgte under sygeforløbet om hjælp til at komme på højskole.

I den forbindelse udarbejdede kommunen en ressourceprofil og der indhentes en statusbedømmelse fra egen læge.

Ressourceprofilen er ikke gjort færdig, vurdering mangler og borgerens kommentarer og samlet konklusion mangler.

Statusbedømmelsen ses ikke at være anvendt, pågældende er ikke partshørt i statusbedømmelsen og den foreligger ikke i undersøgelsesmaterialet. Er endvidere ikke "partshørt" i oplysningerne fra højskole om, at han er startet på højskole.

Ifølge journalnotat standses sygedagpengene efter § 8 og udbetalingen er standset med tilbagevirkende kraft.

Afgørelsen ville være blevet ændret i Nævnet på grund af den manglende færdiggørelse af ressourceprofil, manglende anvendelse af statusbedømmelse, manglende partshøring i statusbedømmelse og oplysninger om start på højskole. Desuden kunne dagpengene ikke standses med tilbagevirkende kraft.

Hjørring 6.

Kommunen har ved skriftlig afgørelse af 28.02.06 meddelt borgeren, at udbetalingen af sygedagpenge ophører 28.02.06.

Borgeren havde været sygemeldt siden 23.05.05 på grund af migræne. Borgeren blev opsagt fra arbejdet 01.10.05 og havde ½ års opsigelse.

Kommunen har 06.10.05 udarbejdet ressourceprofil og indhentet generel helbredsattest af 25.10.05 og vurderede 23.01.06, at borgeren kunne bestride andet arbejde indenfor hidtidige arbejdsområde

og ikke havde haft problemer med migræne under en orlovsperiode, hvor borgeren var i arbejde indenfor samme uddannelsesområde, men andet arbejde end hidtil. Herefter fandt kommunen 06.02.06 at der ikke var grundlag for sygemelding eller revalidering. Partshøring blev sendt 16.02.05 med oplysning om at sygedagpengeudbetalingen ville ophøre 28.02.06. A-kassen indgav indsigelse.

28.02.06 sendte kommunen brev om ophøret fra samme dag til borgeren og a-kassen og begrundede det med at borgeren ikke var syg i ethvert erhverv.

Afgørelsen ville være blevet ændret, idet der manglede aktuelle oplysninger vedrørende migrænen, og kommunen havde ikke haft kontakt til arbejdspladsen. Varighedsbegrænsningen var ikke indtrådt.

Afgørelsen mangler henvisning til lov og §§ og mangler begrundelse for, at udbetalingen standses. Desuden fremgår det ikke af sagen om der i forbindelse med første samtale har fundet en visitation sted (§ 24 b stk. 8, første samtale foregår tilsyneladende 05.07.05), eller om der blev taget stilling til en opfølgingsplan med henblik på arbejdsfstholdelse og tilbagevenden til arbejdsmarkedet (§ 24 d stk. 1, 1. pkt.). Der blev ikke fastlagt nogen procedure for opfølgingsforløbet (§ 24 b stk.2). Der blev ikke ved hver opfølgning foretaget revisitation eller taget stilling til evt. overflytning til anden kategori (§ 24 b stk. 7).

Kommunen understøttede ikke borgerens kontakt med arbejdspladsen (§ 24 e, 1. pkt.).

(Ankestyrelsen har i sit høringssvar henledt opmærksomheden på, at ankestyrelsen ikke har truffet afgørelser om betydningen for ret til sygedagpenge, at kommunen ikke har fulgt de nye visitations- og opfølgingsregler.)

Morsø 5

Kommunen har ved skriftlig afgørelse af 19.12.05 meddelt borgeren, at udbetalingen af sygedagpenge ville stoppe med sidste beregningsdag den 31.12.05.

Borgeren har været sygemeldt pga. knægener siden den 30.11.04; blev i juni 2005 tilrådet vægttab.

Kommunen har fundet, at borgeren ikke længere opfylder betingelserne i dagpengelovens § 5 om uarbejdsdygtighed på grund af sygdom.

Kommunen har begrundet afgørelsen med, at der på baggrund af journaloplysninger fra sygehus har vist sig ikke at være sådanne forandringer i borgerens knæ, at borgeren ikke ville kunne påtage sig passende arbejde med skånehensyn over for stillestående og knæbelastende arbejde.

Afgørelsen ville ved en ankesagsbehandling være blevet ophævet og sagen hjemvist til stillingtagen til, om nogen af forlængelsesbetingelserne i dagpengelovens § 22 var opfyldt, idet varighedsbegrænsningen indtrådte samtidig – den 31.12.05.

Efter de lægelige oplysninger var der skånehensyn over for knæbelastende arbejde. Under arbejdspraktik nåede borgeren kun op på at kunne klare en arbejdstid fra 9 til 14.

Hjemvisningen ville betyde, at kommunen skulle tage stilling til, om der var behov for en arbejdsprøvning, og om der var grundlag for at forlænge dagpengeudbetalingen ud over varighedsbegrænsningen.

Morsø 6:

Kommunen har ved skriftlig afgørelse af 17-10-2005 meddelt borgeren, at udbetalingen af sygedagpenge standses med virkning fra 31-10-2005.

Borgeren har været sygemeldt siden 04-07-2005 på grund af en ryglidelse.

Kommunen har med henblik stillingtagen til ret til sygedagpenge efter varighedsbegrænsningen, jfr. SDL § 23, indhentet journaloplysninger fra sygehus.

Afgørelsen er begrundet med, at varighedsbegrænsningen, jfr. SDL § 23, indtræder denne dato, og at der ikke er forlængelsesmuligheder. Kommunen henviser her til, at det på grundlag af de indhentede journaloplysninger fra sygehus vurderes, at den iværksatte behandling (fysioterapi) ikke med sikkerhed vil genskabe borgerens arbejdsdygtighed i et sådant omfang, at borgeren vil kunne genoptage sin beskæftigelse i fuldt omfang.

Afgørelsen ville ved en ankesagsbehandling være blevet ophævet og sagen hjemvist til fornyet behandling og afgørelse på grund af manglende partshøring af borgeren i de journaloplysninger fra sygehus, som lå til grund for vurderingen af, at der ikke var mulighed for at forlænge dagpengeudbetalingen udover varighedsbegrænsningen. Hjemvisningen ville betyde, at kommunen, efter at have rettet op på fejlen (manglende partshøring) på ny skulle tage stilling til, om der var grundlag for at forlænge dagpengeudbetalingen udover varighedsbegrænsningen.

Morsø 7

Kommunen har ved afgørelse af 20.12.05 meddelt borgeren, at udbetalingen af sygedagpenge ville ophøre med sidste beregningsdag den 31.12.05.

Afgørelsen er begrundet med, at betingelserne om fuld uarbejdsdygtighed, jfr. dagpengelovens § 5, ikke mere er opfyldte. Det vurderedes, at borgeren eksempelvis ville kunne klare kontorarbejde.

Afgørelsen ville ved en ankesagsbehandling være blevet ophævet og sagen hjemvist til fornyet behandling og afgørelse på grund af manglende oplysninger i form af aktuel lægelig dokumentation på, at borgeren ikke længere er uarbejdsdygtig.

De seneste helbredsoplysninger er dateret i henholdsvis april, maj og juli måned 2005. Der foreligger således ingen helbredsoplysninger vedrørende tidspunktet umiddelbart forud for kommunens afgørelse af 20. december 2005.

Hjemvisningen ville betyde, at kommunen skulle rette op på manglen i form af indhentelse af aktuelle helbredsoplysninger og derpå tage stilling til, om betingelserne for at modtage sygedagpenge fortsat var opfyldt, og dermed, om der var grundlag for at forlænge dagpengeperioden udover varighedsbegrænsningen, der indtrådte med udgangen af december måned 2005.

Skagen 2

Kommunen har i brev af 12.11.2004 meddelt borgeren, at udbetaling af sygedagpenge standses med virkning fra 14.11.2004.

Borgeren var 30.05.2003 kommet til skade på sit arbejde og havde brækket benet 3 steder. 20.10.2004 blev det på møde i kommunen besluttet at bevilge revalidering til erhvervelse af kørekort til almindelig bil og taxa. I den anledning blev pågældende indkaldt til samtaler i kommunen, men udeblev 15.10. og 11.11.2004.

Borgeren oplyste ved efterfølgende samtale 24.11.2004, at borgeren ved sidste indkaldelse havde været på ferie i udlandet. Da det blev foreholdt borgeren, at det ikke var tilladt, når man modtog sygedagpenge, anførte borgeren, at borgeren ikke havde været orienteret herom.

Kommunen henviste til, at borgeren fået gennemgået og underskrevet erklæring om oplysningspligt 02.10.2003.

Kommunen har truffet afgørelsen efter § 8, stk. 1, nr. 3.

Afgørelsen ville blive ændret i Nævnet, idet borgeren ikke var tilstrækkeligt orienteret om konsekvenserne af udeblivelse og om tidspunktet for ophør af sygedagpenge. Det var således ikke tilstrækkeligt i afgørelsen at henvise til, at borgeren i brev af 07.07.2004 var gjort opmærksom på, at borgerens fortsatte ret til sygedagpenge var betinget af, at borgereb opfyldte bestemmelserne i § 8.

Borgeren var endvidere ikke ”partshørt” om kommunens hensigt om, at standse udbetaling af sygedagpenge og fra hvornår.

Skagen 7

Kommunen har ved mundtlig afgørelse af 1.07.05 meddelt borgeren, at udbetalingen af sygedagpenge ophører med virkning fra den 25.05.05.

Borgeren blev sygemeldt den 15.02.05 pga. overbelastning af en arm.

Ressourceprofilen mangler en samlet vurdering fra kommunen og borgerens kommentarer til denne.

Afgørelsen er truffet efter dagpengelovens § 5 og er begrundet med, at kommunen har meddelt afslag på hjælp til revalidering og at tilstanden er stationær, og kommunen vurderer, at borgeren kan stå til rådighed over for dele af det ufaglærte arbejdsmarked med skånehensyn.

Afgørelsen ville ved en ankesagsbehandling være blevet ophævet og hjemvist til ajourføring af ressourceprofilen, da det ikke kunne udelukkes, at færdiggørelsen kunne få betydning for sagens behandling, jfr. princippet i SM D-19-04. Kommunen ville skulle genoptage sygedagpengeudbetalingen og efter ajourføringen af ressourceprofilen påny tage stilling til, om der fortsat var ret til sygedagpenge.

Aalborg 3:

Kommunen har ved skriftlig afgørelse af 23-01-2006 meddelt borgeren, at udbetalingen af sygedagpenge standses med virkning fra 31-01-2006.

Borgeren har været sygemeldt siden 01-08-2005 på grund af dårlig ryg.

Kommunen har ved brev af 02-01-2006 anmodet borgeren om at kontakte sagsbehandleren telefonisk inden 06-01-2006. Hvis ikke dette skete, ville der blive taget stilling til borgerens fortsatte sygedagpengeret, jfr. SDL § 8.

I brev benævnt partshøring har kommunen 12-01-2006 meddelt borgeren, at kommunen agtede at træffe afgørelse i sagen, jfr. § 8 stk. 1 nr. 3. Det er anført, at ”afgørelsen træffes på baggrund af de medsendte oplysninger”. Det fremgår ikke udtrykkeligt hvori disse består. Eventuelle bemærkninger skulle foreligge senest 18-01-2006.

Kommunens afgørelse er begrundet med, at ”du ikke har deltaget i kommunens opfølgningsindsats”

Afgørelsen ville ved en ankesagsbehandling være blevet ændret således, at dagpengeudbetalingen skulle genoptages med virkning fra standsningstidspunktet. Begrundelsen herfor ville være, at borgeren ikke på utvetydig måde var gjort bekendt med, at konsekvensen af manglende medvirken til kommunens opfølgning ville være, at dagpengeudbetalingen ville blive stoppet, jfr. SM D-11-06.

Aalestrup 1

Kommunen har i brev af 23.03.2006 meddelt, at borgeren ikke ville modtage dagpenge i perioden fra 20.02.2006 til 26.03.2006.

Pågældende har været sygemeldt siden 22.11.2005 på grund af operation i hånd. Det fremgår af oplysningsskema, indgået i kommunen 21.12.2005, at problemerne fra hånd skyldes hvide fingre og at der er planlagt en ny operation af den anden hånd 06.01.2006.

Kommunen har begrundet afgørelsen med, at det ikke er lykkedes ved opringning til borgeren 3 dage i træk, 21.03., 22.03. og 23.03.2006 at komme i kontakt med borgeren.

Der foreligger ingen oplysninger om, at der har været foretaget lovpligtig opfølgning i sagen, jf. § 24 i dagpengeloven. Kommunen har ikke talt med borgeren.

Der foreligger heller ikke dokumentation for, at borgeren skriftligt er orienteret om konsekvenserne af manglende medvirken ved opfølgning efter § 8 stk. 1, nr. 3 i dagpengeloven
Kommunen har ikke indhentet lægelige oplysninger til dokumentation for sygemelding og forventet varighed.

Kommunen har truffet afgørelsen med tilbagevirkende kraft og uden oplysning om lovgrundlag.

Afgørelsen ville blive ændret på grund af manglende oplysninger.

Aalestrup 3.

Aalestrup Kommune har ved skriftlig afgørelse af 08.09.2003 meddelt borgeren, at sygedagpenge ophører med sidste udbetalingsdag 09.09.2004.

Borgeren har været sygemeldt siden 15.05.2003 på grund af maveproblemer, mistanke om galdesten og på grund af psykiske vanskeligheder. Skulle til undersøgelse på sygehus for maveproblemet 20.09.2003.

Borgeren var 12.08.2004 visiteret til et afklaringsforløb med henblik på vurdering af rådighed i forhold til A-kasse.

Kommunen har begrundet afgørelsen om standsning af sygedagpenge efter § 8, stk. 3, (forkert § nr.) med, at borgeren ikke var mødt til de samtaler, borgeren var indkaldt til på afprøvningsstedet og at borgeren heller ikke var mødt til samtaler, som borgeren havde været indkaldt til i kommunen.

Afgørelsen ville være blevet ændret i Nævnet, idet der ikke foreligger skriftlig dokumentation for, at borgeren utvetydigt er oplyst om konsekvensen af manglende medvirken ved opfølgning af borgerens sag i kommunen.

Borgeren er desuden ikke partshørt i indhentet statusattest fra læge af 25.06.2003.

Aalestrup 4.

Kommunen har ved skriftlig afgørelse af 05.01.06 meddelt borgeren, at udbetalingen af sygedagpenge standses med virkning fra 05.01.06.

Borgeren har været sygemeldt siden 07.10.05 på grund af en knælidelse.

Kommunen indkaldte borgeren til en personlig samtale 05.01.06. Kommunen havde i indkaldelsen til mødet 05.01.06 anført, at der ikke var modtaget attest fra lægen, som borgeren i december 2005 var blevet bedt om og at kommunen påtænkte at stoppe udbetalingen af sygedagpenge. Borgeren mødte ikke op og meldte heller ikke afbud. Det fremgik ikke af sagen, at kommunen havde orienteret borgeren om, at udbetaling af sygedagpenge forudsætter, at man medvirker til opfølgning. Samme dag (05.01.06) sendte kommunen afgørelse om ophør af udbetaling af sygedagpenge og anførte i afgørelsen, at sygedagpenge bortfalder jfr. dagpengelovens § 8 stk. 1 nr. 3, hvis man uden rimelig grund undlader at medvirke ved opfølgning.

Afgørelsen ville være blevet ændret, idet kommunen ikke havde gjort det klart for borgeren, at udbetalingen ville standse, hvis han ikke fremsendte/afleverede den forlangte lægeerklæring. Det er ikke nok at anføre, at kommunen påtænkte at standse udbetalingen. Desuden fremgik det heller ikke, at borgeren var orienteret om at manglende fremmøde ville medføre ophør af udbetalingen og kommunen havde ikke undersøgt hvorfor borgeren ikke mødte til samtalen og kunne derfor ikke vurdere, om det var uden rimelig grund.

Bilag 3. Ankestyrelsespraksis vedrørende standsning af sygedagpenge.

§ 5:

D-23-05:

Kommunen kunne ikke standse dagpengeudbetalingen til en lønmodtager, der havde været sygemeldt i 8 måneder, idet oplysningsgrundlaget ikke var ændret efter kommunens beslutning om visitation til arbejdsprøvning, og idet kommunen ikke havde udarbejdet en ajourført ressourceprofil.

D-20-05:

Sagen drejede sig om, hvorvidt der var grundlag for at ændre eller ophæve Ankestyrelsens afgørelse om ophør af udbetaling af sygedagpenge, fordi lønmodtager ikke ud fra en bredere vurdering var fuldt uarbejdsdygtig på grund af sygdom, og sagsbehandlingen havde været mangelfuld.

Højesteret lagde til grund, at kommunen på grundlag af flere opfølgningssamtaler med lønmodtager og af de foreliggende lægelige oplysninger havde vurderet, at lønmodtager kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet uden forudgående revalidering eller iværksættelse af andre erhvervsafklarende foranstaltninger. Højesteret lagde samtidig til grund, at kommunens sagsbehandling havde været mangelfuld, idet der ikke var udarbejdet en skriftlig helhedsvurdering efter retssikkerhedsloven og opfølgningsplan efter den dagældende sygedagpengelov, ligesom der ikke var blevet afholdt det foreskrevne antal opfølgningssamtaler med lønmodtager.

Højesteret fandt, at disse mangler ikke i sig selv kunne føre til, at kommunens afgørelse var ugyldig, eller at de havde haft betydning for rigtigheden af kommunens afgørelse. Højesteret fandt, at der i øvrigt ikke var grundlag for at tilsidesætte myndighedernes vurdering af, at lønmodtager ikke længere på grund af sygdom var afskåret fra at påtage sig et passende arbejde - og dermed ikke længere var fuldt uarbejdsdygtig. Højesteret fandt derfor ikke grundlag for at ændre eller ophæve Ankestyrelsens afgørelse.

Højesteret frifandt derfor Ankestyrelsen.

D-9-05

Der forelå fortsat uarbejdsdygtighed i dagpengelovens forstand, når der efter en længere sygeperiode var behov for en nærmere undersøgelse af arbejdsevnen ved en arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger. Ansøgeren var dermed fortsat dagpengeberettiget. Der var ikke ret til hjælp til revalidering, idet der ikke på det foreliggende grundlag fandtes, at der skulle iværksætte en egentlig revalidering, men alene en arbejdsprøvning.

D-4-05

Ankestyrelsen har behandlet to sager til belysning af praksis for overgang til en bredere vurdering af spørgsmålet om uarbejdsdygtighed i tilslutning til Højesterets dom af 27. maj 2004. (Dommen er gengivet i SM D-12-04).

Ved sygdom i en kortvarig periode på grund af problemer på arbejdspladsen var der ikke grundlag for at bedømme en lønmodtagers uarbejdsdygtighed på et bredere grundlag end det arbejde, som lønmodtageren var sygemeldt fra og fortsat berettiget til at vende tilbage til. Dette gjaldt som udgangspunkt uanset, om lønmodtageren kunne forventes at vende tilbage til sit arbejde hos den aktuelle arbejdsgiver eller ej.

Først efter en vis sygemeldingsperiode var der grundlag for at foretage en bredere bedømmelse af en lønmodtagers uarbejdsdygtighed.

I sag nr. 1 havde arbejdsgiver ret til dagpengerefusion for den søgte periode, 28. maj til 15. juni, i forbindelse med lønmodtagers sygefravær på grund af problemer på arbejdspladsen. Lønmodtager havde været sygemeldt siden midten af april måned. Ankestyrelsen fandt ikke, at der i denne kortvarige periode var grundlag for at bedømme lønmodtagers uarbejdsdygtighed på et bredere grundlag end det hidtidige arbejde.

I sag nr. 2 havde arbejdsgiver ikke ret til dagpengerefusion efter den 3. juni i forbindelse med lønmodtagers sygefravær på grund af problemer på arbejdspladsen. Lønmodtager havde været sygemeldt siden den 29. marts. Ankestyrelsen fandt ikke grundlag for at tilsidesætte nævnets skøn, hvorefter der ikke længere var tale om sygdom i en kortvarig periode. Der skulle derfor foretages en bredere bedømmelse af lønmodtagers uarbejdsdygtighed, det vil sige en vurdering af, om han på grund af sygdom også var afskåret fra at påtage sig andet passende arbejde.

D-3-05

En ansøger blev anset for at være fuldt uarbejdsdygtig på grund af sygdom, fordi det sociale nævn havde fundet, at hun var berettiget til revalidering udelukkende af helbredsmæssige grunde. Hun havde derfor ret til at få udbetalt sygedagpenge.

D-19-04:

Der kunne ikke uden udarbejdelse af ressourceprofil træffes afgørelse om at standse udbetalingen af sygedagpenge efter bestemmelsen om, at dagpengene ophører, når helbredstilstanden er stationær, og kommunen skønner, at der ikke er ret til social pension eller revalidering.

Ankestyrelsen lagde til grund, at arbejdsevnebekendtgørelsen anvendes ved behandling af sager om førtidspension, fleksjob og revalidering.

Ankestyrelsen fandt, at dette også gælder i tilfælde, hvor en afgørelse efter dagpengeloven forudsatte stillingtagen vedrørende pension eller revalidering.

Da anvendelsen af bekendtgørelsen har karakter af en garantiforskrift, medfører manglende udarbejdelse af en ressourceprofil normalt ugyldighed. En afgørelse kan derfor kun opretholdes som gyldig, hvor det er helt åbenbart, at en ressourceprofil er uden betydning for sagens behandling. Efter en konkret vurdering fandt Ankestyrelsen, at afgørelsen om at standse dagpengene var ugyldig.

D-16-04:

Kommunen kunne ikke standse sygedagpengene med den begrundelse, at der ikke længere forelå fuld uarbejdsdygtighed, da det sidste lægelige materiale var 4 - 6 måneder gammelt. Den sygemeldte havde ved et senere møde i kommunen oplyst, at han fortsat havde mange smerter og bevægeproblemer. Kommunen havde ikke foranlediget yderligere lægeundersøgelse.

D-13-04:

Der forelå fortsat uarbejdsdygtighed, når der efter en langvarig sygemelding var behov for hensyntagende arbejdsprøvning på nedsat tid i en periode. Reglerne i arbejdsevnebekendtgørelsen skulle anvendes ved afgørelse af, om det var nødvendigt at gennemføre arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at afklare arbejdsevnen, således at dagpengeperioden kunne forlænges op til 2 gange 13 uger. Da reglerne i arbejdsevnebekendtgørelsen ikke var anvendt, forelå der tilsidesættelse af en garantiforskrift, som medførte ugyldighed, idet der ikke konkret var særlig grund til at se bort herfra.

D-12-04:

En lønmodtager sygemeldte sig fra den 5. maj 1999. Få dage efter opsagde hun sin stilling til fratræden med udgangen af juni 1999. Arbejdsgiveren fik afslag på refusion for perioden 19.-31. maj 1999, da lønmodtageren ud fra en bredere vurdering af uarbejdsdygtigheden ikke længere ansås for fuldt uarbejdsdygtig. Afgørelsen blev ændret af Højesteret. Ifølge Højesterets dom af 27. maj 2004 fremgår det af forarbejderne til dagpengelovens § 5 (Folketingstidende 1989-90, tillæg A, sp. 1011), at uarbejdsdygtighed i lovens forstand er et relativt vidt begreb, og det er i administrativ praksis antaget, at vurderingen af, om en arbejdstager er fuldt uarbejdsdygtig ved sygdom af kortere varighed, skal ske med udgangspunkt i det arbejde, der blev udført før sygemeldingen. Højesteret udtalte, at ved vurdering af lønmodtagerens ret til dagpenge måtte Højesteret efter de lægelige oplysninger lægge til grund, at hun i den omhandlede periode - og i øvrigt i hele opsigelsesperioden - var fuldt uarbejdsdygtig i forhold til arbejdsgiveren. Lønmodtageren var ansat på funktionærvilkår og var derfor først berettiget til at fratræde sin ansættelse ved opsigelsesperiodens udløb den 30. juni 1999. Lønmodtageren havde modtaget løn frem til denne dato, og ansættelsesforholdet havde således bestået i hele opsigelsesperioden. Højesteret fandt, at der under disse omstændigheder ikke i denne kortvarige periode fra sygemeldingen til lønmodtagerens fratræden havde været grundlag for at bedømme lønmodtagerens uarbejdsdygtighed på et bredere grundlag end det hidtidige arbejde, og hun havde derfor været berettiget til dagpenge som fuldt uarbejdsdygtig. Arbejdsgiveren havde derfor ret til refusion.*)

D-6-04:

En ansøgers raskmelding til kommunen blev anset for en tilkendegivelse om ikke længere at være fuldt uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

D-2-02:

Ankestyrelsen har behandlet en sag med henblik på nærmere belysning af hvilke forhold, der skal tages i betragtning ved vurderingen af spørgsmålet om uarbejdsdygtighed i dagpengelovens forstand.

Ankestyrelsen fandt, at det var en væsentlig mangel ved sagsbehandlingen, at kommunen havde vurderet den sygemeldtes uarbejdsdygtighed alene på grundlag af de lægelige oplysninger, og at afgørelsen derfor var ugyldig.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at der på baggrund af de helbredsmæssige oplysninger samt den sygemeldtes alder og manglende tilknytning til arbejdsmarkedet de seneste par år var behov for en nærmere undersøgelse af hans arbejdsevne ved en arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger, inden der blev truffet afgørelse om hans fortsatte ret til sygedagpenge.

Ankestyrelsen henviste endvidere til at kommunen i forbindelse med dagpengeopfølgningen skal vurdere, om der er behov for optræning, revalidering eller andre former for bistand med henblik på at bevare den sikredes tilknytning til arbejdsmarkedet.

D-7-01:

Kommunen var nærmest til at bære risikoen for, at der ikke var dokumentation for, hvilken vejledning, der var givet i kommunen, da lønmodtageren henvendte sig med sit feriekort.

Dagpengene kunne derfor ikke standses under ferie. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der ikke forelå skriftlig afgørelse herom, og kommunen ikke havde overholdt notatpligten i offentlighedsloven.

F-7-01:

Ankestyrelsen har behandlet 2 sager om betydningen af formelle mangler for afgørelser om standsning af sygedagpenge.

Der har i sagerne været mangler i form af bl.a. utilstrækkeligt oplysningsgrundlag, manglende partshøring, utilstrækkelig opfølgning og manglende opfølgningsplan i henhold til dagpengeloven, manglende skriftlig helhedsvurdering og inddragelse af borgeren i henhold til retssikkerhedsloven.

Der er tale om sagsbehandlingsregler, der alle har karakter af garantiforskrifter. Reglerne har til formål at sikre, at afgørelsen får et materielt korrekt indhold. Dette indebærer, at der gælder en formodning for, at afgørelsen er påvirket af sådanne mangler. Konsekvensen heraf er, at afgørelsen er ugyldig, medmindre det konkret kan afkræftes, at manglerne har påvirket afgørelsens resultat. Det er myndigheden, der har bevisbyrden for, at manglen har været uden betydning for afgørelsens resultat.

Visse mangler vil kunne afhjælpes af ankeinstansen. Dette gælder for eksempel en manglende partshøring.

Når en afgørelse erklæres ugyldig og sagen derfor hjemvises, må ankeinstansen samtidig tage stilling til, om ydelsen skal genoprettes, hvilket vil være udgangspunktet.

I sag nr. 1 fandt Ankestyrelsen at en afgørelse om standsning af sygedagpenge var ugyldig og hjemviste sagen til kommunen med henblik på at rette op på sagsbehandlingsmanglerne og træffe ny afgørelse, der indeholdt stillingtagen til hvor længe efter standsningstidspunktet, der var dagpengeret.

I sag nr. 2 kritiserede Ankestyrelsen kommunens sagsbehandling, men fandt at sagsbehandlingsfejlene konkret ikke havde påvirket afgørelsens resultat. Kommunens afgørelse var derfor ikke ugyldig.

D-9-00:

Da kommunens vurdering af revalideringsmulighederne alene var baseret på forløbet af en arbejdspraktik, der havde fundet sted inden for det arbejdsområde, som lønmodtageren på grund af sin håndledslidelse havde måttet opgive, fandt Ankestyrelsen, at kommunens afgørelse om at standse sygedagpengene, var truffet på et utilstrækkeligt grundlag.

Der forelå derfor sådanne særlige omstændigheder, at der var grundlag for at tilsidesætte det skøn, kommunen havde udøvet ved sin afgørelse.

Ankestyrelsen ændrede derfor nævnets afgørelse og hjemviste sagen til kommunen med henblik på fornyet behandling af spørgsmålet om lønmodtagerens ret til dagpenge i forbindelse med fastlæggelsen af en erhvervsplan.

D-8-00:

Østre Landsret har i en dom afsagt den 19. april 2000 truffet afgørelse i en sag om refusion for løn udbetalt til en medarbejder, der havde sygemeldt sig på grund af arbejdspladsproblemer.

Retten fandt, at principperne om bredere vurdering af uarbejdsdygtighed i dagpengevejledningens punkt 23 og 24 også måtte gælde for sygefravær begrundet i samarbejdsproblemer på en arbejdsplads. Der kan således som udgangspunkt ikke allerede fra starten af en sygeperiode stilles krav om, at en lønmodtagers uarbejdsdygtighed skal bedømmes uafhængigt af den pågældendes ansættelsesforhold. I disse tilfælde er der også behov for, at parterne kan tage stilling til, hvorledes problemerne, der forårsager sygefraværet bedst kan løses, uden at retten til dagpenge eller refusion heraf fortabes, fordi lønmodtageren findes at kunne påtage sig arbejde andetsteds.

Efter en konkret vurdering ændrede landsretten Dagpengeudvalgets afgørelse og fandt arbejdsgiveren berettiget til refusion i perioden 26. november 1997 (efter udløbet af 2-ugers perioden) til den 28. december 1997.

Retten lagde til grund, at det var ubestridt, at lønmodtageren under sit 6 ugers sygefravær var fuldt uarbejdsdygtig i forhold til arbejdsgiveren. Lønmodtageren tilkendegav over for arbejdsgiveren, at hun ville vende tilbage til sit arbejde, hvilket hun også gjorde. Lønmodtageren opfyldte derfor kravet i dagpengelovens § 5 om at være fuldt uarbejdsdygtig, idet der for den pågældende sygeperiode ikke havde været grundlag for at vurdere hendes uarbejdsdygtighed uafhængigt af hendes bestående ansættelsesforhold.*)

D-8-99:

Kommunen var berettiget til at standse dagpengeudbetalingen i et tilfælde, hvor lønmodtageren ventede på etablering af fleksjob, da helbredstilstanden var stationær, og kommunen havde skønnet,

at der ikke var mulighed for revalidering eller pension. Fleksjob kunne således ikke sidestilles med revalidering, og lønmodtageren ansås derfor ikke længere for uarbejdsdygtig.

D-7-98:

Dagpengeudvalget har truffet afgørelse i 4 sager om ophør af dagpenge på grund af manglende uarbejdsdygtighed, hvor kommunens afgørelser blev meddelt med tilbagevirkende kraft. En bebyrdende forvaltningsakt kan normalt ikke tillægges tilbagevirkende kraft (sag nr. 1), men i de tilfælde, hvor sikrede vidste eller burde vide, at han ikke længere var uarbejdsdygtig på grund af sygdom, har Dagpengeudvalget afgjort, at afgørelse om dagpengeophør efter dagpengelovens § 5 kan meddeles med tilbagevirkende kraft (sag nr. 2-4)

D-21-96:

En kvindelig lønmodtager havde ikke ret til dagpenge i en periode, hvor hun havde erklæret at ville holde ferie.

Begrundelsen var, at attestation af feriekort i kommunen måtte sidestilles med raskmelding, og at pågældende ikke inden starten på ferien oplyste kommunen om, at hun ikke var i stand til at holde ferie på grund af sygdom, samt at lidelsen ikke hindrede afholdelse af ferie med rekreativt formål, og at kommunen havde vejledt om konsekvenserne af at hævde feriepengene.

D-6-96:

Der var fortsat ret til dagpenge efter flytning (emigration) til et andet EØS-land, da flytningen ikke ville bringe helbredstilstanden i fare eller vanskeligheder eller ville vanskeliggøre en gennemførelse af eventuel lægebehandling.

D-15-95:

Ret til dagpenge ved fuld uarbejdsdygtighed på grund af sygdom under midlertidigt ophold (ferie) i et andet EØS-land.

D-20-93:

Lønmodtager kunne ikke fortsat anses for fuldt uarbejdsdygtig på grund af sygdom, idet hans ryglidelse ifølge de lægelige oplysninger var stationær, og idet han ikke kunne genoptage sin hidtidige beskæftigelse, men godt påtage sig ikke rygbelastende arbejde. Kommunen havde endvidere ikke fundet grundlag for at iværksætte revalideringsmæssige foranstaltninger.

§ 8 stk. 1 nr. 1:

D-18-06:

Sygedagpengene bortfaldt fra det tidspunkt lønmodtager undlod at medvirke i en arbejdsprøvning, der var iværksat af kommunen.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at lønmodtager forinden var orienteret om, at dagpengene ville bortfalde, hvis han undlod at medvirke i arbejdsprøvningen.

Ankestyrelsen fandt, at den omstændighed, at kommunen ikke samtidig havde orienteret om muligheden for at få genoptaget udbetalingen af dagpenge, hvis lønmodtager senere skiftede mening, ikke ændrede ved afgørelsen. Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at udbetalingen af dagpenge tidligere under sygefraværet var blevet genoptaget efter genstart af arbejdsprøvningen.

Ankestyrelsen lagde også vægt på, at dagpengene kunne standses, inden der var truffet afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne, hvis der var grundlag for at standse dagpengene efter reglerne om bortfald af dagpenge.

D-17-06:

Det kunne ikke generelt fastslås, om mangelfuld deltagelse i lægebehandling skulle behandles efter dagpengelovens bestemmelse om, at dagpengene bortfaldt, så længe nægtelsen varede, eller efter bestemmelsen om forhalelse. Afgørelsen måtte bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde. Vurderingen måtte tage udgangspunkt i bestemmelsen om, at dagpengene bortfaldt, så længe nægtelsen varede.

I den konkrete sag var der ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at henføre tilfældet til den strengere bestemmelse om forhalelse af helbredelsen.

D-34-05:

Der var ret til sygedagpenge på grund af stofmisbrug, hvis misbruget medførte uarbejdsdygtighed og hvis stofmisbrugeren modtog den nødvendige lægelige behandling.

Sygedagpengene bortfaldt derimod, så længe stofmisbrugeren mod lægens opfordring hertil undlod at modtage lægelig behandling.

D-27-04:

Manglende fremmøde i en periode, hvor der var aftalt optræning på produktionshøjskole, blev betragtet som en nægtelse af medvirken til hensigtsmæssig optræning, der medførte ophør af dagpenge.

Der var ikke i forbindelse med det manglende fremmøde søgt læge og der var ikke lægelig dokumentation for fuld uarbejdsdygtighed i ikke fysisk belastende arbejde. Ved den ulønnede optræning blev der taget hensyn til de helbredsmæssige gener.

Kommunen havde orienteret om konsekvenserne ved ikke at deltage.

D-9-04:

Retten til dagpenge bortfaldt fordi ansøger tog på ferie og derfor ikke medvirkede ved den planlagte arbejdsprøvning.

Spørgsmålet om retten til at få genoptaget udbetalingen af dagpengene efter afholdelse af ferie, blev hjemvist til kommunen, med henblik på at træffe afgørelse om ansøgers ret til dagpenge fra det tidspunkt, hvor hun medvirkede ved kommunens opfølgning.

D-26-03:

Kommunen kunne ikke standse udbetalingen af sygedagpenge allerede fordi sygemeldte ikke var partshørt om, at han ikke var mødt til en planlagt arbejdsprøve.

Ankestyrelsen lagde derudover vægt på, at kommunen havde undladt at orientere borgeren korrekt om konsekvenserne af ikke at deltage i hensigtsmæssig optræning/arbejdsprøve og at kommunens generelle orienteringsmateriale herom ikke havde været tilstrækkeligt.

D-15-03:

Dagpengeudbetalingen blev standset fordi ansøger ikke havde medvirket ved kommunens opfordring til at deltage i hensigtsmæssig optræning for at genvinde sin arbejdsevne.

Spørgsmålet om retten til at få genoptaget udbetalingen af dagpenge ca. en uge senere, hvor ansøger begyndte i en ny arbejdsprøvning, blev hjemvist til kommunen med henblik på at træffe afgørelse om ansøgers ret til dagpenge fra det tidspunkt, hvor den nye arbejdsprøvning begyndte.

D-11-03:

Retten til at få genoptaget udbetalingen af dagpenge efter standsningen, på grund af at ansøgeren nægtede at lade sig arbejdsprøve, var bortfaldet.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at der gik 11 måneder før ansøgeren bad kommunen om at blive arbejdsprøvet.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen til grund, at formålet med den gældende lovbestemmelse var at indføre en mulighed for, at en sygemeldt, der havde nægtet at deltage i hensigtsmæssig arbejdsprøvning i en periode, kunne fortryde med den virkning, at udbetalingen af dagpenge blev genoptaget, når arbejdsprøvningen begyndte.

På baggrund af bemærkningerne til lovforslaget om, at der var tale om en mindre lempelse i forhold til tidligere, fandt Ankestyrelsen ikke, at den periode kunne udstrækkes til 11 måneder.

Det indgik også i overvejelserne, at kommunen ikke, i perioden efter standsningen af udbetalingen af dagpenge, havde haft mulighed for at følge op på sagen ved hver 8. uge at tage den sygemeldtes forhold op til vurdering med henblik på, om der var behov for behandling, optræning, revalidering eller andre former for bistand og heller ikke, om der fortsat var fuld uarbejdsdygtighed.

D-16-99:

Kommunen var ikke berettiget til at standse udbetaling af dagpenge til en lønmodtager, idet lønmodtagerens udeblivelse fra arbejdsprøvning, der skyldtes manglende pasningsmulighed for 2 børn, ikke kunne sidestilles med en nægtelse af at deltage i hensigtsmæssig optræning for at genvinde arbejdsevnen, jf. dagpengelovens § 8, stk. 1, nr. 1.

Ankestyrelsen tilføjede, 1) at bestemmelsen i dagpengelovens § 8, stk. 1, nr. 3, vedrører den situation, at lønmodtageren uden rimelig grund undlader at medvirke ved den kommunale sygedagpengeopfølgning, f.eks. ved at undlade deltagelse i opfølgningssamtale i kommunen. 2) at lønmodtageren i forhold til hidtidig praksis ikke var blevet tilstrækkeligt orienteret om konsekvenserne ved at udeblive fra arbejdsprøvning. 3) at manglende børnepasningsmulighed ikke har indflydelse på retten til dagpenge.

D-17-98:

Kommunen var ikke berettiget til at standse udbetaling af dagpenge til en lønmodtager med en klar endogen depression efter dagpengelovens § 8, stk. 1, idet udeblivelse fra behandling konkret vurderet var sygdomsbetinget i en sådan grad, at det ikke kunne lægges lønmodtageren til last.

§ 8 stk. 1 nr. 2:

D-17-06

Det kunne ikke generelt fastslås, om mangelfuld deltagelse i lægebehandling skulle behandles efter dagpengelovens bestemmelse om, at dagpengene bortfaldt, så længe nægtelsen varede, eller efter bestemmelsen om forhalelse. Afgørelsen måtte bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde. Vurderingen måtte tage udgangspunkt i bestemmelsen om, at dagpengene bortfaldt, så længe nægtelsen varede.

I den konkrete sag var der ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at henføre tilfældet til den strengere bestemmelse om forhalelse af helbredelsen.

D-21-97:

En kommunes afgørelse om standsning af dagpenge på grund af forhalelse af helbredelsen blev anset for ugyldig, fordi den hvilede på nye oplysninger af væsentlig betydning til ugunst for lønmodtageren, uden at partshøring var gennemført.

§ 8 stk. 1 nr. 3:

D-11-06:

En kommune kunne ikke standse udbetalingen af sygedagpenge, selvom lønmodtageren havde returneret oplysningsskemaet for sent. Kommunen havde ikke på en utvetydig måde orienteret lønmodtageren om konsekvenserne af ikke at sende oplysningsskemaet tilbage inden for den frist, som kommunen havde fastsat.

Det var ikke tilstrækkeligt, at kommunen i sit brev havde skrevet, at dagpengene kunne bortfalde.

D-7-06:

Afslag på anmodning om sygedagpenge, da det ikke fandtes godtgjort, at lønmodtageren havde været fuldt uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Han skulle kunne påtage sig ikke rygbelastende arbejde og måtte anses for arbejdsdygtig ved selektiv arbejdsplacering.

D-2-06:

Der kunne ske bortfald af dagpenge under sygefravær på grund af manglende medvirken i kommunens opfølgning.

Kommunen kunne kræve, at borgeren medvirkede i kommunens opfølgning, som kunne være en undersøgelse hos en konkret speciallæge.

I den konkrete sag ønskede borgeren ikke at underskrive en samtykkeerklæring til speciallægeundersøgelse, idet han ønskede undersøgelse hos en speciallæge, han selv havde valgt. Ankestyrelsen fandt, at en undladelse af at underskrive samtykkeerklæring til den af kommunen krævede undersøgelse måtte anses som manglende medvirken.

Borgeren var bekendt med konsekvenserne af ikke at underskrive samtykkeerklæringen.

D-32-05:

Der forelå ikke tilstrækkelig dokumentation for, at sikrede uden rimelig grund havde undladt at medvirke ved kommunens opfølgning. Han havde derfor fortsat ret til at få udbetalt sygedagpenge under forudsætning af, at han opfyldte lovens almindelige betingelser herfor.

Begrundelsen var, at det ikke var muligt at godtgøre, at sikrede havde modtaget kommunens indkaldelsesbrev sammenholdt med, at der ikke i kommunens journalnotater var oplyst forhold, som tydede på, at han ikke havde ønsket at medvirke til opfølgning af sagen. Tværtimod fremgik det, at kommunen flere gange havde været i telefonisk kontakt med sikrede, og at han personligt havde afleveret den ønskede dokumentation. Det fremgik også, at kommunen havde talt med sikrede samme dag, som brevet skulle være afsendt, men uden at nævne dette.

På den baggrund vurderede Ankestyrelsen, at det ville være i strid med den almindelige forvaltningsretlige grundsætning om proportionalitet at fratage ham hans forsørgelsesgrundlag i form af sygedagpenge.

D-22-05:

Manglende fremmøde til undersøgelse hos speciallæge til brug for belysning af, om der skulle rejses sag om førtidspension, var omfattet af bestemmelsen om, at retten til dagpenge bortfaldt, hvis den sikrede uden rimelig grund undlod at medvirke ved kommunens opfølgning.

Ankestyrelsen fandt det godtgjort efter en konkret vurdering, at sikrede uden rimelig grund havde undladt at medvirke ved kommunens opfølgning.

Der blev lagt vægt på, at sikrede ved indkaldelsen til speciallægeundersøgelsen var orienteret om konsekvenserne af manglende fremmøde.

D-12-05:

Krav om dokumentation for arbejdsindsats i ægtefællens virksomhed var omfattet af bestemmelsen om, at retten til dagpenge bortfaldt, hvis sikrede uden rimelig grund undlod at medvirke ved kommunens opfølgning.

I det konkrete tilfælde, hvor papirerne var svært tilgængelige på grund af opmagasinering i forbindelse med brand, var der dog ikke grundlag for at standse udbetaling af sygedagpenge med henvisning til manglende medvirken ved kommunens opfølgning.

D-25-04:

Der var ikke adgang til at stoppe sygedagpengene med henvisning til manglende medvirken/manglende fremmøde ved opfølgningssamtale, som en kvinde var indkaldt til med meget kort varsel

Opfølgningssamtalen var fastsat med 1 dags varsel, og kvinden, der ikke var på sin bopæl, reagerede straks da hun kom hjem.

På grund af sagsforløbet havde hun ikke haft anledning til at tro at hun skulle til flere møder på forvaltningen forud for en forestående indlæggelse.

D-21-04:

Der var ikke hjemmel i dagpengeloven eller beskæftigelsesloven til at forlange at en delvis sygemeldt skulle lade sig fuldtidssygemelde for at deltage i kommunens opfølgning.

Dagpengene kunne således ikke stoppes med henvisning til manglende medvirken fra den sikredes side.

D-5-02:

Sag om standsning af dagpenge som følge af udeblivelse fra opfølgningssamtale, da mødeindkaldelsen ikke var modtaget på grund af fravær fra hjemmet.

Ankestyrelsen lagde til grund, at udgangspunktet er, at kommunen må forvente umiddelbart at kunne komme i kontakt med den sygemeldte (sikrede) på bopælsadressen. Den sikrede er derfor som udgangspunkt nærmest til at bære risikoen, hvis fravær fra hjemmet f.eks. medfører udeblivelse fra en opfølgningssamtale.

Ankestyrelsen fandt, at det må vurderes konkret, om manglende medvirken ved kommunens opfølgning sker uden rimelig grund.

Ankestyrelsen fandt herefter, at lønmodtageren ikke uden rimelig grund havde undladt at medvirke ved opfølgningen. Dagpengeretten kunne derfor ikke bringes til ophør.

Ankestyrelsen tilføjede, at dagpengeloven ikke indeholder regler om, at lægelig dokumentation af uarbejdsdygtighed skal udfærdiges af den sikredes praktiserende læge efter sygesikringsloven.

D-16-99:

Kommunen var ikke berettiget til at standse udbetaling af dagpenge til en lønmodtager, idet lønmodtagerens udeblivelse fra arbejdsprøvning, der skyldtes manglende pasningsmulighed for 2 børn, ikke kunne sidestilles med en nægtelse af at deltage i hensigtsmæssig optræning for at genvinde arbejdsvevnen, jf. dagpengelovens § 8, stk. 1, nr. 1.

Ankestyrelsen tilføjede, 1) at bestemmelsen i dagpengelovens § 8, stk. 1, nr. 3, vedrører den situation, at lønmodtageren uden rimelig grund undlader at medvirke ved den kommunale sygedagpengeopfølgning, f.eks. ved at undlade deltagelse i opfølgningssamtale i kommunen. 2) at lønmodtageren i forhold til hidtidig praksis ikke var blevet tilstrækkeligt orienteret om

konsekvenserne ved at udeblive fra arbejdsprøvning. 3) at manglende børnepasningsmulighed ikke har indflydelse på retten til dagpenge.

§ 8 stk. 2

D-9-95:

Kommunen kunne standse dagpengene 14 dage efter, at dokumentationsblanketten (anmodning om udvidet attest vedr. uarbejdsdygtighed) måtte formodes at være kommet lønmodtageren i hænde, selv om der ikke på blanketten var fastsat en bestemt frist for indsendelse til kommunen. Dagpengeudvalget fandt, at en frist på 14 dage var det længste, der kunne anses for foreneligt med blankettens tekst.

§ 22 stk. 1 nr. 1

D-21-05:

Det Sociale Nævn havde ikke haft grundlag for at ændre kommunens afgørelse om, at det ikke ansås for overvejende sandsynligt, at revalidering ville blive iværksat, idet afgørelsen ikke var behæftet med en retlig fejl.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at kommunen havde foretaget en konkret vurdering af, at lønmodtagers helbredstilstand var så uafklaret, at det ikke var muligt at tage stilling til, om der var behov for en revalideringsmæssig indsats.

Ved vurderingen af, at kommunens afgørelse ikke var behæftet med en retlig fejl, lagde Ankestyrelsen vægt på, at lønmodtager var sygemeldt på grund af forhøjet blodtryk, som hun angiveligt havde haft siden 1990, at hun siden 2000 havde været i vedvarende medicinsk behandling og fortsat var under behandling på tidspunktet for stop af dagpenge, at det ikke havde været muligt at påvise en årsag til det forhøjede blodtryk, og at det trods forskellige behandlingstiltag ikke havde været muligt at nedbringe blodtrykket til et acceptabelt niveau.

D-17-05:

Det var en retlig mangel, at kommunen ikke havde udarbejdet en ressourceprofil, inden den traf afgørelse om at standse udbetalingen af sygedagpenge ved varighedsbegrænsningens indtræden. Arbejdsevnebekendtgørelsen skulle anvendes i forbindelse med stillingtagen til forlængelse efter bestemmelsen om, at dagpengene kunne forlænges, hvis det ansås for overvejende sandsynligt, at revalidering ville blive iværksat.

Den retlige mangel kunne ikke anses for at være åbenbart uden betydning for sagens behandling. Ankestyrelsen lagde vægt på, at ressourceprofilen ville have tilvejebragt en nærmere afklaring af behovet for at iværksætte foranstaltninger efter den sociale lovgivning for at bringe ansøger tilbage til arbejdsmarkedet, at ansøger havde haft et længerevarende sygefravær, at hun tidligere havde været sygemeldt på grund af samme lidelse, at ansøger ifølge kommunens journal havde problemer med skuldre, arme og fingre, og at kommunen ikke havde foretaget opfølgning i overensstemmelse med retssikkerhedslovens § 7 a.

D-16-05:

Manglende ressourceprofil kunne ikke anses for at være åbenbart uden betydning ved vurderingen af, om dagpengeudbetalingen kunne forlænges.

Der var tale om en væsentlig retlig mangel ved kommunens afgørelse, som bevirkede, at kommunens afgørelse ikke kunne opretholdes som gyldig.

Begrundelsen var, at de helbredsmæssige forhold var afklarede. Kommunen havde dermed haft mulighed for at udarbejde en fyldestgørende ressourceprofil. Det kunne ikke udelukkes på forhånd, at konklusionen kunne blive, at der var grundlag for at iværksætte revalidering.

D-12-03:

Der var ikke grundlag for at forlænge dagpengeudbetalingen ud over varighedsbegrænsningen. Der blev lagt vægt på, at helbredstilstanden var så uafklaret, at det ikke var muligt at afgøre, om der skulle iværksættes revalidering eller arbejdsprøvning med henblik på tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Hun var ikke under lægebehandling, som inden for en periode på 26 uger eller 2 x 26 uger ville bringe hende i stand til at genoptage arbejdet, og der var ikke grundlag for at rejse sag om førtidspension som følge af den fortsatte behandling og muligheden for forbedring af helbredstilstanden.

D-9-01:

Dagpengeperioden kunne forlænges, da revalidering ansås for overvejende sandsynlig.

Ankestyrelsen lagde efter en konkret vurdering vægt på, at lønmodtageren næppe ville kunne få den nødvendige uddannelse/opkvalificering via arbejdsmarkedsmidler som anført i kommunens begrundelse for ikke at forlænge dagpengeudbetalingen. Det måtte derfor anses for overvejende sandsynligt, at lønmodtageren skulle revalideres.

Ankestyrelsen fandt desuden, at optræning som led i arbejdspladsfastholdelse, måtte betragtes som revalidering efter aktivloven.

D-14-00:

Der var ikke hjemmel til at standse udbetalingen af sygedagpenge med den begrundelse, at revalidering ikke kunne forventes iværksat inden for kortere tid. Ankestyrelsen fandt dog ikke grundlag for at tilsidesætte de trufne afgørelser.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at det efter de oplysninger, der forelå, da kommunen traf afgørelse - heller ikke på længere sigt - var overvejende sandsynligt, at revalidering ville blive iværksat.

Ankestyrelsen bemærkede, at kommunen - senest samtidig med beslutningen om at standse udbetalingen af sygedagpengene - burde have taget stilling til, om der kunne ydes andre former for bistand.

D-25-99:

Det sociale nævn var ikke berettiget til at ændre kommunens afgørelse om at dagpengeudbetalingen ikke kunne forlænges under henvisning til at revalidering måtte anses for overvejende sandsynligt.

Ankestyrelsen fandt ikke, at der forelå særlige omstændigheder, der kunne give det sociale nævn grundlag for at tilsidesætte det skøn, der indgik i kommunens afgørelse vedrørende spørgsmålet om forlængelse af dagpengeperioden efter dagpengelovens § 22, stk. 1, nr. 1.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at der ikke var grundlag for at fastslå, at kommunen havde udøvet et ulovligt skøn eller i øvrigt havde tilsidesat væsentlige forvaltningsretlige regler. Der var heller ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens skøn som klart urimeligt.

Ved denne vurdering lagde Ankestyrelsen særligt vægt på, at lønmodtageren havde været sygemeldt siden den 15. januar 1996, at hun fra februar 1998 og frem til dagpengestoppet i december 1998 havde været i to arbejdsprøvninger med lettere kontorarbejde og receptionistarbejde, og at det ikke under arbejdsprøvningen havde været muligt for hende at øge arbejdstiden ud over 15 timer ugentligt på grund af helbredsmæssige problemer.

Da lønmodtagerens erhvervmæssige situation efter det oplyste fortsat var uafklaret anmodede Ankestyrelsen dog kommunen om sammen med lønmodtageren at overveje hendes fremtidige erhvervmæssige placering.

D-24-99:

Afgørelse af om iværksættelse af revalidering må anses for overvejende sandsynlig træffes efter en samlet konkret vurdering af sagens oplysninger.

Henvisning til en revalideringsmæssig foranstaltning betyder ikke i sig selv, at iværksættelse af revalidering må anses for overvejende sandsynlig.

Det sociale nævn kunne ikke tilsidesætte kommunens vurdering af, at revalidering ikke var overvejende sandsynlig, da henvisningen til revalideringscentret havde et afklarende formål med hensyn til, om der var grundlag for senere at iværksætte revalidering. Kommunens skøn var heller ikke ulovligt eller åbenbart urimeligt.

Den omstændighed at kommunen i relation til pensionslovgivningens regler fandt, at revalideringsmulighederne ikke var udtømt, indebar heller ikke i sig selv, at iværksættelse af revalidering måtte anses for overvejende sandsynlig.

D-7-99:

Dagpengeperioden kunne ikke forlænges efter bestemmelsen om, at revalidering eller arbejdsprøvning skal være overvejende sandsynlig, idet der var givet tilbud om fleksjob.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at bestemmelsen forudsætter, at der er tale om revalidering/arbejdsprøvning med sigte på at vende tilbage til arbejdsmarkedet på normale vilkår. Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at der ikke kan tilbydes fleksjob, før alle muligheder for revalidering til beskæftigelse på normale vilkår er udtømte.

Det var uden betydning for afgørelsen, at der inden den faktiske etablering af fleksjobbet skulle iværksættes foranstaltninger efter revalideringsbestemmelserne i lov om aktiv socialpolitik.

D-12-99:

I forbindelse med behandlingen af en sag om forlængelse af dagpengeperioden tilføjede Dagpengeudvalget, at dagpengeloven ikke indeholder hjemmel til at standse udbetalingen med henvisning til dagpengelovens § 24, stk. 2, 3. punktum, hvis nødvendige afklarende aktiviteter forud for revalidering ikke er iværksat senest 6 måneder efter forlængelse efter dagpengelovens § 22, stk. 1, nr. 1.

D-6-98:

Dagpengeudvalget har truffet afgørelse i 2 sager om afslag på forlængelse af dagpengeperioden, hvor kommunens afgørelse blev meddelt med tilbagevirkende kraft. Dagpengeudvalget lagde vægt på, at en bebyrdende forvaltningsakt normalt ikke kan tillægges tilbagevirkende kraft, og på at dagpengelovens § 22 ikke indeholder hjemmel til at standse dagpengene tilbagevirkende.

D-32-97:

Dagpengeudvalget har truffet afgørelse i 2 sager om afslag på forlængelse af dagpengeperioden, hvor kommunens afgørelse blev meddelt med tilbagevirkende kraft. Dagpengeudvalget lagde vægt på, at en bebyrdende forvaltningsakt normalt ikke kan tillægges tilbagevirkende kraft, og på at dagpengelovens § 22 ikke indeholder hjemmel til at standse dagpengene tilbagevirkende.

D-2-97:

Udbetaling af dagpenge kunne ikke standses, selv om iværksættelse af en realistisk erhvervsplan havde lange udsigter. Dagpengeudvalget lagde vægt på, at der var indikation for revalidering, at kommunen havde givet tilsagn om hjælp til en længerevarende uddannelse, og at kommunen i praksis havde godkendt lønmodtagerens erhvervsvalg, hvor der kun var få studiepladser og kun optagelse hvert andet år.

§ 22 stk. 1 nr. 2

D-1-06:

Udbetaling af sygedagpenge efter varighedsbegrænsningens indtræden forudsatte, at den sikrede opfyldte en af forlængelsesgrundene allerede fra dette tidspunkt. Nævnet kunne derfor ikke pålægge kommunen at fortsætte udbetalingen af dagpenge efter varighedsbegrænsningens indtræden, med mindre der allerede fra dette tidspunkt var grundlag for at forlænge dagpengeperioden.

Hvis nævnet ændrede kommunens afgørelse om dagpengestop, fik ændringen derfor virkning fra det tidspunkt, hvor kommunen havde standset dagpengene.

Det forhold, at nævnet vurderede, at der var grundlag for at forlænge dagpengeudbetalingen på grund af behov for en afklarende arbejdsprøvning, betød ikke, at de 2 x 13 uger først begyndte at løbe fra tidspunktet for nævnets afgørelse.

Sikrede havde derfor kun haft ret til at få dagpengeudbetalingen forlænget i 2 x 13 uger regnet fra kommunens dagpengestop, med mindre han efterfølgende opfyldte en af de øvrige forlængelsesgrunde. Han havde imidlertid fortsat ret til at få tilbud om en afklarende arbejdsprøvning i overensstemmelse med nævnets afgørelse.

D-7-05:

En kvinde, der modtog dagpenge siden november 2000, havde ikke ret til yderligere forlængelse efter september 2003.

Det var en retlig mangel, at kommunen ikke havde udarbejdet ressourceprofil efter arbejdsevnebekendtgørelsen forud for afslag på at forlænge udbetaling af sygedagpenge.

Den retlige mangel var dog ikke væsentlig i den konkrete situation og medførte ikke, at afgørelsen var ugyldig.

Der blev lagt vægt på, at ressourceprofilen ikke kunne være blevet særligt fyldestgørende på daværende tidspunkt, hvor der var stor usikkerhed om diagnose og mulighed for behandling, og hvor kvinden på grund af undersøgelser ikke kunne medvirke til samtale om sin situation og planlægning af arbejdsprøvning på revalideringsinstitution og dermed nærmere afklaring.

Ankestyrelsen lagde vægt på at der efterfølgende var udarbejdet en ressourceprofil, idet det dog indgik i vurderingen, at ressourceprofilen tog sigte på at belyse den fremtidige situation.

D-22-04:

Kommunen kunne ikke træffe afgørelse om arbejdsprøvning som led i opfølgning efter dagpengeloven, da der ikke var udarbejdet en ressourceprofil.

En beslutning om iværksættelse af arbejdsprøvning indebærer i sig selv, at den sygemeldte anses for omfattet af bestemmelserne om revalidering i aktivloven. En sådan beslutning medførte dog ikke nødvendigvis, at der senere skulle gives yderligere tilbud om revalidering.

Da tilbud om arbejdsprøvning var knyttet til aktivlovens bestemmelser om revalidering, måtte beslutningen om arbejdsprøvning træffes på grundlag af en ressourceprofil udarbejdet efter arbejdsevnebekendtgørelsen.

Da dette ikke var sket, var kommunens beslutning om arbejdsprøvning ugyldig.

D-13-04:

Der forelå fortsat uarbejdsdygtighed, når der efter en langvarig sygemelding var behov for hensyntagende arbejdsprøvning på nedsat tid i en periode.

Reglerne i arbejdsevnebekendtgørelsen skulle anvendes ved afgørelse af, om det var nødvendigt at gennemføre arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at afklare arbejdsevnen, således at dagpengeperioden kunne forlænges op til 2 gange 13 uger.

Da reglerne i arbejdsevnebekendtgørelsen ikke var anvendt, forelå der tilsidesættelse af en garantiforskrift, som medførte ugyldighed, idet der ikke konkret var særlig grund til at se bort herfra.

D-5-03:

Det fremgik af en aktuel statusattest fra det behandlende sygehus, at ansøgeren var i et behandlingsforløb, og at det var umuligt at sige noget om, hvorvidt sygdommen ville påvirke erhvervsevnen. Ankestyrelsen fandt, at der ikke var noget sikkert behov for arbejdsprøvning eller andre foranstaltninger med henblik på at klarlægge ansøgerens arbejdsevne på længere sigt.

Ansøger havde ikke ret til forlængelse af dagpengeperioden.

D-4-03:

Et skolekursus med 2½ times ugentlig undervisning var ikke tilstrækkeligt til at klarlægge omfanget af sikredes arbejdsevne, (for eksempel i forhold til mulighederne for fremover at kunne klare et fleksjob.)

Det planlagte kursus kunne således ikke selvstændigt begrunde forlængelse af dagpengeperioden efter bestemmelsen om forlængelse indenfor 2 x 13 uger, regnet fra varighedsbegrænsningens indtræden.

D-3-03:

Forlængelsesbestemmelsen om manglende afklaring af arbejdsevnen kan også anvendes mere end 26 uger efter varighedsbegrænsningens indtræden.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen til grund, at det overordnede formål med bestemmelsen ifølge bemærkningerne til lovforslaget er at forlænge dagpengeretten med op til 2 x 13 uger, hvis der på det tidspunkt, hvor der ikke er andre forlængelsesmuligheder, mangler en afklaring af den sikredes arbejdsevne til brug for beslutning om, hvilken hjælp der videre skal tilbydes.

Ankestyrelsen fandt ikke, at der i bemærkningerne til lovforslaget var afgørende holdepunkter for, at bestemmelsens anvendelsesområde skulle begrænses til de første 26 uger efter varighedsbegrænsningens indtræden.

D-9-02:

Ankestyrelsen har behandlet 2 sager til nærmere belysning af, hvornår der skal ske forlængelse i op til 2 x 13 uger, når det ved varighedsbegrænsningens indtræden anses for nødvendigt at gennemføre arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sikredes arbejdsevne.

Ankestyrelsen lagde til grund, at det overordnede formål med bestemmelsen ifølge bemærkningerne til lovforslaget er at forlænge dagpengeretten med op til 2 x 13 uger, hvis der på det tidspunkt, hvor der ikke er andre forlængelsesmuligheder, mangler en afklaring af den sikredes arbejdsevne til brug for beslutning om, hvilken hjælp der videre skal tilbydes.

Ankestyrelsen fandt på baggrund af bemærkningerne til lovforslaget som udgangspunkt ikke, at en uafklaret helbredsmæssig situation er til hinder for at forlænge efter bestemmelsen. Det må dog forudsættes, at det på afgørelsestidspunktet vurderes, at afklaringen af arbejdsevnen forventes at kunne ske indenfor højst 2 x 13 uger.

I sag nr. 1 tiltrådte Ankestyrelsen nævnets afgørelse om at forlænge dagpengeretten. Ankestyrelsen lagde vægt på, at egen læge i en statusattest lige før varighedsbegrænsningens indtræden havde oplyst, at lønmodtageren var påbegyndt hormonbehandling, og at der forventedes en effekt af denne. Ankestyrelsen lagde ligeledes vægt på, at lægen endvidere havde foreslået, at lønmodtageren snarest forsøgte aktiveret.

I sag nr. 2 skete der hjemvisning til nævnet, som i sin afgørelse havde lagt til grund, at bestemmelsen ikke kunne anvendes, fordi det af helbredsmæssige grunde ikke havde været hensigtsmæssigt at iværksætte arbejdsprøvningen, da varighedsbegrænsningen indtraf.

§ 22 stk. 1 nr. 3:

D-19-06:

En kommune, der tidligere havde forlænget dagpengeudbetalingen med henblik på afklaring af arbejdsevnen, kunne ikke give afslag på yderligere forlængelse efter bestemmelsen om lægebehandling med den begrundelse, at kvinden ikke ved varighedsbegrænsningens indtræden havde ventet på lægebehandling på offentligt sygehus, som kunne genskabe arbejdsdygtigheden inden for 26 uger regnet fra dette tidspunkt.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at det 2 måneder efter varighedsbegrænsningens indtræden blev besluttet, at kvinden skulle opereres, og at operationen skulle foretages 7 måneder senere. Der kunne således ses bort fra ventetiden på hospitalsbehandling ved afgørelsen om eventuel yderligere forlængelse.

Sagen blev derfor hjemvist til kommunen, som skulle tage stilling til, om der var grundlag for at forlænge udbetalingen af dagpenge yderligere, herunder om det efter en lægelig vurdering kunne forventes, at behandlingen ville kunne genskabe arbejdsdygtigheden inden for 26 uger eller eventuelt inden for 2 x 26 uger regnet fra varighedsbegrænsningens indtræden, når der blev set bort fra ventetiden på hospitalsbehandling.

D-33-05:

Behandlingsforløb, der beroede på spontan helbredelse, kunne i visse tilfælde sidestilles med, at den sikrede var under lægebehandling i lovens betydning. Dagpengeudbetalingen kunne derfor forlænges i et tilfælde, hvor behandlingen af en beskadiget nerve bestod i, at nervetrådene skulle have tid til at vokse ud igen.

Forløbet skulle dog kunne genskabe arbejdsdygtigheden inden for en kortere tid.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at sikrede var i et uafsluttet lægeligt forløb, hvor han jævnligt skulle komme til ambulant kontrol.

D-10-04:

Dagpengeudbetalingen kunne ikke forlænges med henvisning til, at ansøger ventede på behandling på offentligt sygehus, da hun først var henvist til denne behandling nogen tid efter varighedsbegrænsningens indtræden.

D-18-98:

Dagpengeperioden kunne forlænges for en lønmodtager under ventetid på organtransplantation, idet bekendtgørelsens bestemmelse om ventetid efter sin ordlyd ikke udelukker tilfælde, hvor der af andre grunde end sygehusets ressourcemæssige problemer ventes på behandling på offentligt sygehus. Det forventedes, at lønmodtageren ville kunne genoptage arbejdet inden for 26 uger efter operationen.

D-27-95:

Dagpengeperioden kunne forlænges, idet arbejdet inden for 26 uger fra varighedsbegrænsningens indtræden kunne forventes genoptaget efter rekonvalescens i form af deltagelse i et daghøjskoleophold, der var anbefalet af en psykiater.

§ 22 stk. 1. nr. 4:

D-18-03:

Der var ikke ret til forlængelse af dagpengene med henvisning til, at der verserede en arbejdsskadesag, idet den aktuelle sygemelding ikke havde sammenhæng med den verserende arbejdsskadesag.

Den aktuelle lidelse var også anmeldt som arbejdsskade, men Arbejdsskadestyrelsen havde afvist anerkendelse.

D-9-03:

Der var ret til forlængelse af dagpengeudbetalingen efter varighedsbegrænsningens indtræden, allerede fordi ansøger ikke af kommunen var gjort bekendt med brev fra Arbejdsskadestyrelsen, hvoraf det fremgik, at der ikke var sket anmeldelse af arbejdsskaden.

Der blev ved afgørelsen lagt vægt på, at det tidligt i forløbet af sagsbehandlingen fremgik af både ansøgers og arbejdsgivers oplysninger, at der var tale om en arbejdsskade.

D-14-02

Dagpengeperioden kunne forlænges yderligere efter den 5. juli 2000, idet Arbejdsskadestyrelsen ikke havde truffet afgørelse om erhvervsevnetab.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at Ankestyrelsen den 5. oktober 2000 havde ændret Arbejdsskadestyrelsens afgørelse og anerkendt et ulykkestilfælde den 21. april 1998. Ankestyrelsen lagde også vægt på, at Arbejdsskadestyrelsen den 15. maj 2001 traf afgørelse om men og samtidig meddelte, at Arbejdsskadestyrelsen ville undersøge, om der var ret til erstatning for tab af erhvervsevne.

D-12-00:

Der var ret til yderligere forlængelse af dagpengeperioden, idet spørgsmålet om anerkendelse af en ryglidelse var under behandling i Arbejdsskadestyrelsen, inden dagpengeudbetalingen blev standset. Ankestyrelsen lagde vægt på oplysningerne i Arbejdsskadestyrelsens foreløbige afgørelse, der kun var truffet fordi Arbejdsskadestyrelsen ifølge lov om sikring mod følger af arbejdsskade skal træffe afgørelse i sagen inden 2 år, hvorefter styrelsen straks fortsætter sagsbehandlingen af sagen om anerkendelse af den anmeldte lidelse, hvorefter der vil blive truffet en ny afgørelse.

D-28-97:

Forlængelse af dagpengeperioden kunne ikke fortsætte efter Arbejdsskadestyrelsens afgørelse om erhvervsevnetab, selv om afgørelsen var foreløbig og kun var truffet, fordi Arbejdsskadestyrelsen ifølge lov om forsikring mod følger af en arbejdsskade skal træffe afgørelse i sagen inden 2 år.

D-16-97:

En lønmodtager, der var sygemeldt som følge af en arbejdsskade, havde ret til forlængelse af dagpengeperioden, selv om han kun var delvis uarbejdsdygtig, idet det ikke er en betingelse for at forlænge dagpengeperioden, at der er tale om fuld uarbejdsdygtighed. Dagpengeudvalget lagde

vægt på, at Arbejdsskadestyrelsen ikke havde truffet afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne, og på at lønmodtageren opfyldte betingelsen om delvis uarbejdsdygtighed på grund af sygdom.

§ 22 stk. 1 nr. 5:

D-6-05:

En borger har efter pensionslovens § 17, stk. 1, 2. punktum mulighed for at anmode sin kommune om alene at tage stilling til spørgsmålet om førtidspension. Det betyder bl.a., at afgørelsen om ret til førtidspension bliver truffet på det foreliggende dokumentationsgrundlag, jf. lovens § 17, stk. 1, 3. punktum. Denne mulighed er en undtagelse fra hovedreglen om, at en ansøgning om førtidspension skal behandles i forhold til alle de muligheder, der findes for at yde hjælp efter den sociale lovgivning.

Ønsker en borger, at kommunen alene tager stilling til spørgsmålet om førtidspension, har kommunen en særlig vejledningsforpligtelse. Kommunen skal sikre sig, at det rent faktisk er vedkommendes ønske, at sagen bliver fremmet på det foreliggende dokumentationsgrundlag. Kommunen skal i den forbindelse også vejlede borgeren om forskellen på behandling af sagen efter pensionslovens § 17 og § 18.

At udtrykke ønske om førtidspension er ikke ensbetydende med en anmodning om stillingtagen til førtidspension på det foreliggende dokumentationsgrundlag, og kommunen har ikke generelt en pligt til at vejlede en borger, der ønsker førtidspension, om muligheden for at få sagen fremmet på det foreliggende dokumentationsgrundlag.

Derimod gælder der en særlig pligt til at vejlede om denne mulighed i de tilfælde, hvor der opstår en konflikt/en uenighed mellem kommunen og ansøgeren om det videre forløb i en sag.

D-29-04:

Der var ret til yderligere forlængelse af dagpengeudbetalingen på grundlag af lønmodtagerens anmodning om, at der alene blev taget stilling til spørgsmålet om førtidspension på det foreliggende dokumentationsgrundlag, da ansøgningen var indgivet før dagpengeudbetalingen ophørte.

Ankestyrelsen fandt, at lønmodtagerens ansøgning om førtidspension måtte anses for omfattet af ordlyden i dagpengeloven: når der er påbegyndt en sag om førtidspension.

§ 22 stk. 1 nr. 6

D-11-00

Ankestyrelsen har behandlet 2 sager, som var antaget til principiel behandling med henblik på fastlæggelse af kriterier for, hvornår dagpengeperioden kan forlænges på grund af "alvorlig sygdom der kræver langvarig behandling".

Ankestyrelsen fandt det efter forarbejderne til loven afgørende, om den sygemeldte, uanset sygdommens art, efter en lægelig vurdering skønnedes at ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for de følgende 26 uger.

I sag nr. 1 kunne dagpengene ikke forlænges, fordi det på det tidspunkt, hvor kommunen skulle træffe afgørelse om den fortsatte ret til dagpenge, ikke med tilstrækkelig sikkerhed efter en lægelig vurdering skønnedes, at den sygemeldte ville kunne genoptage normal erhvervsmæssig beskæftigelse inden for yderligere 26 uger (efter udløbet af de første 26 uger).

I sag nr. 2 blev sagen hjemvist til kommunen til vurdering af, om den sygemeldte på tidspunktet for standsningen af dagpengene efter en lægelig vurdering skønnedes at ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for de følgende 26 uger, bortset fra ventetid på behandling på offentligt sygehus. Nævnet havde lagt til grund, at skadelidte ikke var omfattet af den personkreds, der har mulighed for at få forlænget dagpengeperioden i yderligere 26 uger på grund af sygdommens art.

D-35-91:

Afslag på refusion til arbejdsgiver, der udbetalte løn efter varighedsbegrænsningens indtræden, idet dagpengeperioden ikke kunne forlænges, da lønmodtageren var indstillet til mellemste førtidspension. Pågældende led af en alvorlig lidelse, hvor mulighederne for helbredelse ikke skønnedes at være tilstede, men lidelsen var ikke livstruende.

§ 22 stk. 1 generelt:

D-20-02:

Ankestyrelsen tiltrådte nævnets afgørelse om, at kommunens afgørelse om forlængelse af dagpengeperioden hvilede på et utilstrækkeligt beslutningsgrundlag.

Ankestyrelsen fandt dog ikke, at nævnet kunne pålægge kommunen at udbetale dagpenge efter den 13. august 2001, hvor beslutningen om dagpengestop mundtligt blev meddelt, når det ikke var fastslået, at der var grundlag for at forlænge dagpengeperioden.

Ankestyrelsen lagde til grund, at udbetalingen af dagpenge ophører ved varighedsbegrænsningens indtræden, medmindre der er grundlag for at forlænge dagpengeperioden. Dagpengene kan dog fortsætte, indtil kommunen har meddelt, at dagpengene standser.

Ankestyrelsen tilføjede, at kommunen i medfør af vejledningspligten burde have vejledt lønmodtageren om muligheden og fremgangsmåden for at få foretaget anmeldelse af arbejdsskade til Arbejdsskadestyrelsen.

D-3-02:

Ankestyrelsen fandt at Kommunen kunne tilbagekalde en mundtlig afgørelse om forlængelse af dagpengedbetalingen ud over varighedsbegrænsningens indtræden, idet afgørelsen blev truffet på et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag og derfor var ugyldig.

Ankestyrelsen fandt desuden, at afgørelsen burde have været tilbagekaldt med et rimeligt varsel, så lønmodtageren kunne nå at indrette sig på den ændrede forsørgelsesmæssige situation.

Ankestyrelsen lagde ud fra en konkret vurdering vægt på, 1) at lønmodtageren ikke var partshørt, forinden kommunen traf ny afgørelse, 2) at dagpenge er en løbende korttidsydelse, der ikke skal sikre et varigt forsørgelsesgrundlag, 3) at kommunen løbende skal vurdere om betingelserne for at udbetale dagpenge er opfyldt, 4) at dagpengene skal ophøre, så snart dagpengelovens betingelser for

at udbetale dagpenge ikke længere er opfyldt, 5) at lønmodtageren havde været i god tro, og 6) at lønmodtageren havde fået en forventning om, at dagpengeudbetalingen ville fortsætte.

F-3-00:

Hjemvisning indebærer efter almindelig forvaltningsret en annullation af den påklagede afgørelse, medmindre andet fastsættes i hjemvisningsafgørelsen. Annullation indebærer, at retsvirkningerne af den påklagede afgørelse ophæves. Som følge heraf måtte ydelsen genetableres, indtil der forelå en gyldig afgørelse om ophør.

En kommune havde truffet afgørelse om, at udbetaling af dagpenge til en kvinde skulle ophøre 4 dage senere. Nævnet konstaterede, at denne bestemmelse ikke kunne anvendes som hjemmel til afgørelse om ophør, og nævnet hjemviste sagen til vurdering af, om revalidering stadig var overvejende sandsynlig i henhold til den relevante bestemmelse. Ankestyrelsen fandt, at kommunen ikke ved den fornyede afgørelse godt 8 måneder senere kunne fastsætte samme ophørstidspunkt som sket ved den hjemviste afgørelse. Kvinden havde derfor krav på udbetaling af et beløb svarende til sygedagpenge i den mellemliggende periode med fradrag af udbetalt kontanthjælp i samme periode.

§ 24:

D-28-04:

Kommunen kunne ikke træffe afgørelse om arbejdsprøvning som led i opfølgning efter dagpengeloven, da der ikke var udarbejdet en ressourceprofil.

En beslutning om iværksættelse af arbejdsprøvning indebar i sig selv, at den sygemeldte ansås for omfattet af bestemmelserne om revalidering i aktivloven. En sådan beslutning medførte dog ikke nødvendigvis, at der senere skulle gives yderligere tilbud om revalidering.

Da tilbud om arbejdsprøvning var knyttet til aktivlovens bestemmelser om revalidering, måtte beslutningen om arbejdsprøvning træffes på grundlag af en ressourceprofil udarbejdet efter arbejdsevnebekendtgørelsen.

Da dette ikke var sket, var kommunens beslutning om arbejdsprøvning ugyldig.

D-8-03:

Forlængelse af dagpengeperioden med henblik på afklaring af arbejdsevnen kunne ikke overstige 2 x 13 uger, selv om afklaringen ikke var afsluttet inden periodens udløb. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der ikke i loven eller forarbejderne til loven var støtte til forlængelse i mere end 2 x 13 uger. Sagen blev hjemvist til ny vurdering i kommunen, da reglerne om opfølgning ikke var overholdt. Begrundelsen var, at der er tale om sagsbehandlingsregler, der har karakter af garantiforskrifter for, at der træffes en indholdsmæssigt rigtig afgørelse. Manglende overholdelse af reglerne indebærer, at der er en formodning for, at en afgørelse indholdsmæssigt er påvirket af sådanne regler. Afgørelsen er derfor ugyldig, medmindre det konkret kan afkræftes, at manglerne har påvirket afgørelsens resultat. I denne sag kunne det ikke afkræftes.

D-10-00:

Der var ikke ret til yderligere dagpenge til en lønmodtager, der var henvist til et fleksjob. Ankestyrelsen fandt, at lønmodtageren burde have været indkaldt til en personlig samtale i forbindelse med opfølgning af sagen. Ankestyrelsen fandt dog ikke, at den manglende personlige samtale kunne medføre ugyldighed for afgørelsen om stop af dagpenge. Ankestyrelsen lagde vægt på, at lønmodtageren havde været i tæt telefonisk kontakt med kommunen under opfølgningen.

D-5-00:

Ankestyrelsen har behandlet en sag med henblik på nærmere at belyse betydningen af de formelle krav i retssikkerhedslovens § 7 og dagpengelovens § 24.

Ankestyrelsen fandt, at manglende skriftlig helhedsvurdering senest 8 uger efter den 1. henvendelse om hjælp, jf. retssikkerhedslovens § 7, stk. 2, efter en konkret vurdering vil kunne medføre ugyldighed af fremtidige afgørelser om dagpenge i samme sygeforløb. Ankestyrelsen tog ikke stilling til ugyldighedsvirkningen i den konkrete sag, da kommunen havde ophævet sin afgørelse om at standse dagpengene.

Ankestyrelsen fandt endvidere, at en opfølgingsplan i henhold til dagpengelovens § 24, stk. 2, 2. pkt. efter god forvaltningsskik bør udarbejdes skriftligt. Efter en konkret vurdering af opfølgingsforløbet, og under hensyn til at kravet om skriftlighed ikke fremgår af loven, fandt Ankestyrelsen, at manglende udarbejdelse af opfølgingsplan ikke havde betydning for kommunens fremtidige afgørelser i dagpengesagen.

Ankestyrelsen fandt endelig, at det beror på en konkret vurdering, om virksomheder eller faglige organisationer skal inddrages i opfølgningen.

F-3-00:

Hjemvisning indebærer efter almindelig forvaltningsret en annullation af den påklagede afgørelse, medmindre andet fastsættes i hjemvisningsafgørelsen. Annullation indebærer, at retsvirkningerne af den påklagede afgørelse ophæves. Som følge heraf måtte ydelsen genetableres, indtil der forelå en gyldig afgørelse om ophør.

En kommune havde truffet afgørelse om, at udbetaling af dagpenge til en kvinde skulle ophøre 4 dage senere. Nævnet konstaterede, at denne bestemmelse ikke kunne anvendes som hjemmel til afgørelse om ophør, og nævnet hjemviste sagen til vurdering af, om revalidering stadig var overvejende sandsynlig i henhold til den relevante bestemmelse. Ankestyrelsen fandt, at kommunen ikke ved den fornyede afgørelse godt 8 måneder senere kunne fastsætte samme ophørstidspunkt som sket ved den hjemviste afgørelse. Kvinden havde derfor krav på udbetaling af et beløb svarende til sygedagpenge i den mellemliggende periode med fradrag af udbetalt kontanthjælp i samme periode.

RTL §§ 4, 5, 6, 7 og 7 a

R-1-06:

Den faglige organisation skulle inddrages i kommunens vurdering inden den traf afgørelse om ophør af sygedagpenge

Da det ikke kunne afvises, at organisationen kunne have bidraget med noget nyt, var afgørelsen ugyldig.

D-20-05:

Sagen drejede sig om, hvorvidt der var grundlag for at ændre eller ophæve Ankestyrelsens afgørelse om ophør af udbetaling af sygedagpenge, fordi lønmodtager ikke ud fra en bredere vurdering var fuldt uarbejdsdygtig på grund af sygdom, og sagsbehandlingen havde været mangelfuld.

Højesteret lagde til grund, at kommunen på grundlag af flere opfølgningssamtaler med lønmodtager og af de foreliggende lægelige oplysninger havde vurderet, at lønmodtager kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet uden forudgående revalidering eller iværksættelse af andre erhvervsafklarende foranstaltninger. Højesteret lagde samtidig til grund, at kommunens sagsbehandling havde været mangelfuld, idet der ikke var udarbejdet en skriftlig helhedsvurdering efter retssikkerhedsloven og opfølgningsplan efter den dagældende sygedagpengelov, ligesom der ikke var blevet afholdt det foreskrevne antal opfølgningssamtaler med lønmodtager.

Højesteret fandt, at disse mangler ikke i sig selv kunne føre til, at kommunens afgørelse var ugyldig, eller at de havde haft betydning for rigtigheden af kommunens afgørelse. Højesteret fandt, at der i øvrigt ikke var grundlag for at tilsidesætte myndighedernes vurdering af, at lønmodtager ikke længere på grund af sygdom var afskåret fra at påtage sig et passende arbejde - og dermed ikke længere var fuldt uarbejdsdygtig. Højesteret fandt derfor ikke grundlag for at ændre eller ophæve Ankestyrelsens afgørelse.

Højesteret frifandt derfor Ankestyrelsen.

D-22-03:

Retssikkerhedslovens § 7 a gav ikke i sig selv ret til en forlængelse af dagpengene, når betingelserne for forlængelse ikke var opfyldt.

Kommunen burde dog have inddraget bestemmelsen ved behandling af en klage over dagpengene.

D-14-03:

Ankestyrelsen fandt, at standsning af sygedagpenge indebærer ophør af en erhvervsrettet foranstaltning. Nævnet burde derfor have inddraget retssikkerhedslovens § 7a i behandlingen af en klage over standsning af dagpenge.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at bestemmelsen skulle sikre, at personer, der har en arbejdsevne, som muliggør en tilknytning til arbejdsmarkedet, også reelt får mulighed for at bruge deres ressourcer gennem et arbejde.

Der skal derfor sikres en sammenhæng i indsatsen til personer, som har behov for hjælp, fx ved ophør af sygedagpenge, således at kommunen før ophør af en foranstaltning skal sikre sig, hvad der videre skal ske i relation til udnyttelse af arbejdsevnen.

Sagen blev hjemvist til nævnet til vurdering af, om kommunen havde overholdt denne sagsbehandlingsregel, og hvad konsekvensen skulle være, hvis forskriften ikke var overholdt.

D-8-03:

Forlængelse af dagpengeperioden med henblik på afklaring af arbejdsevnen kunne ikke overstige 2 x 13 uger, selv om afklaringen ikke var afsluttet inden periodens udløb. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der ikke i loven eller forarbejderne til loven var støtte til forlængelse i mere end 2 x 13 uger. Sagen blev hjemvist til ny vurdering i kommunen, da reglerne om opfølgning ikke var overholdt. Begrundelsen var, at der er tale om sagsbehandlingsregler, der har karakter af garantiforskrifter for, at der træffes en indholdsmæssigt rigtig afgørelse. Manglende overholdelse af reglerne indebærer, at der er en formodning for, at en afgørelse indholdsmæssigt er påvirket af sådanne regler. Afgørelsen er derfor ugyldig, medmindre det konkret kan afkræftes, at manglerne har påvirket afgørelsens resultat. I denne sag kunne det ikke afkræftes.

D-13-02:

Efter en konkret vurdering fandt Ankestyrelsen, at en kommune havde opfyldt sin forpligtelse til at foretage helhedsvurdering og vejlede i forbindelse med en afgørelse om standsning af sygedagpenge.

I afgørelsen om standsning af dagpengene havde kommunen oplyst, at manden vedrørende fremtidig forsørgelse kunne rette henvendelse til kontanthjælpsafdelingen, hvis han ikke var kommet i arbejde.

Forpligtelsen til at foretage helhedsvurdering og vejlede fulgte i den foreliggende situation af dagpengelovens opfølgingsbestemmelse, mens bestemmelsen om helhedsvurdering og vejledning i retssikkerhedsloven primært tager sigte på førstegangshenvendelsen.

Ankestyrelsen fandt desuden, at mandens efterfølgende telefoniske henvendelse til dagpengeafdelingen efter en konkret vurdering måtte anses som en ny anmodning om hjælp til forsørgelse, hvor kommunen var forpligtet til at foretage en helhedsvurdering og vejlede.

Kontanthjælp kunne derfor udbetales fra dette tidspunkt.

D-11-02:

Det sociale nævn var ikke med henvisning til retssikkerhedsloven berettiget til at ændre kommunens afgørelse om afslag på forlængelse af dagpengeudbetalingen, idet lønmodtageren forinden dagpengeophør havde haft mulighed for at medvirke ved behandlingen af sagen i kommunen i tilstrækkeligt omfang.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at ansøger havde været til opfølgningssamtaler i kommunen.

Ankestyrelsen lagde ligeledes vægt, at hun forlod et opfølgningssmøde i kommunen og efterfølgende ikke mødte op på kursusstedet uden at meddele årsagen til fraværet.

D-2-02:

Ankestyrelsen har behandlet en sag med henblik på nærmere belysning af hvilke forhold, der skal tages i betragtning ved vurderingen af spørgsmålet om uarbejdsdygtighed i dagpengelovens forstand.

Ankestyrelsen fandt, at det var en væsentlig mangel ved sagsbehandlingen, at kommunen havde vurderet den sygemeldtes uarbejdsdygtighed alene på grundlag af de lægelige oplysninger, og at afgørelsen derfor var ugyldig.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at der på baggrund af de helbredsmæssige oplysninger samt den sygemeldtes alder og manglende tilknytning til arbejdsmarkedet de seneste par år var behov for en nærmere undersøgelse af hans arbejdsevne ved en arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger, inden der blev truffet afgørelse om hans fortsatte ret til sygedagpenge. Ankestyrelsen henviste endvidere til at kommunen i forbindelse med dagpengeopfølgningen skal vurdere, om der er behov for optræning, revalidering eller andre former for bistand med henblik på at bevare den sikredes tilknytning til arbejdsmarkedet.

F-7-01:

Ankestyrelsen har behandlet 2 sager om betydningen af formelle mangler for afgørelser om standsning af sygedagpenge.

Der har i sagerne været mangler i form af bl.a. utilstrækkeligt oplysningsgrundlag, manglende partshøring, utilstrækkelig opfølgning og manglende opfølgningsplan i henhold til dagpengeloven, manglende skriftlig helhedsvurdering og inddragelse af borgeren i henhold til retssikkerhedsloven. Der er tale om sagsbehandlingsregler, der alle har karakter af garantiforskrifter. Reglerne har til formål at sikre, at afgørelsen får et materielt korrekt indhold. Dette indebærer, at der gælder en formodning for, at afgørelsen er påvirket af sådanne mangler. Konsekvensen heraf er, at afgørelsen er ugyldig, medmindre det konkret kan afkræftes, at manglerne har påvirket afgørelsens resultat. Det er myndigheden, der har bevisbyrden for, at manglen har været uden betydning for afgørelsens resultat.

Visse mangler vil kunne afhjælpes af ankeinstansen. Dette gælder for eksempel en manglende partshøring.

Når en afgørelse erklæres ugyldig og sagen derfor hjemvises, må ankeinstansen samtidig tage stilling til, om ydelsen skal genoprettes, hvilket vil være udgangspunktet.

I sag nr. 1 fandt Ankestyrelsen at en afgørelse om standsning af sygedagpenge var ugyldig og hjemviste sagen til kommunen med henblik på at rette op på sagsbehandlingsmanglerne og træffe ny afgørelse, der indeholdt stillingtagen til hvor længe efter standsningstidspunktet, der var dagpengeret.

I sag nr. 2 kritiserede Ankestyrelsen kommunens sagsbehandling, men fandt at sagsbehandlingsfejlene konkret ikke havde påvirket afgørelsens resultat. Kommunens afgørelse var derfor ikke ugyldig.

D-5-00:

Ankestyrelsen har behandlet en sag med henblik på nærmere at belyse betydningen af de formelle krav i retssikkerhedslovens § 7 og dagpengelovens § 24.

Ankestyrelsen fandt, at manglende skriftlig helhedsvurdering senest 8 uger efter den 1. henvendelse om hjælp, jf. retssikkerhedslovens § 7, stk. 2, efter en konkret vurdering vil kunne medføre ugyldighed af fremtidige afgørelser om dagpenge i samme sygeforløb. Ankestyrelsen tog ikke stilling til ugyldighedsvirkningen i den konkrete sag, da kommunen havde ophævet sin afgørelse om at standse dagpengene.

Ankestyrelsen fandt endvidere, at en opfølgingsplan i henhold til dagpengelovens § 24, stk. 2, 2. pkt. efter god forvaltningsskik bør udarbejdes skriftligt. Efter en konkret vurdering af opfølgingsforløbet, og under hensyn til at kravet om skriftlighed ikke fremgår af loven, fandt Ankestyrelsen, at manglende udarbejdelse af opfølgingsplan ikke havde betydning for kommunens fremtidige afgørelser i dagpengesagen.

Ankestyrelsen fandt endelig, at det beror på en konkret vurdering, om virksomheder eller faglige organisationer skal inddrages i opfølgningen.

Arbejdsevnebkg.

D-31-05:

Det var en retlig mangel, at kommunen ikke havde udarbejdet en ressourceprofil, inden den traf afgørelse om at standse udbetalingen af sygedagpenge efter varighedsbegrænsningens indtræden. Den retlige mangel kunne ikke anses for at være åbenbart uden betydning for sagens behandling. Afgørelsen blev derfor ophævet og sagen hjemvist til ny behandling og afgørelse. Ankestyrelsen lagde vægt på, at ressourceprofilen ville kunne have tilvejebragt en nærmere afklaring af hvilke indsatsområder, der kunne peges på for at bedre kvindens muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet efter endt behandling. Det var således ikke afgørende, at de helbredsmæssige forhold ikke var eller kunne afklares forud for afgørelsen.

D-27-05:

En afgørelse om afbrydelse af arbejdsprøvning forudsatte ajourført ressourceprofil. En tidligere afgørelse om, at der var brug for et tilbud som led i afklaringen af arbejdsevnen, måtte lægges til grund for en ny afgørelse. Ved ankebehandling af spørgsmålet om ophør af sygedagpenge kunne nævnet ikke se bort fra den tidligere begunstigende afgørelse om arbejdsprøvning, idet der ikke var anført grunde til, at afgørelsen måtte anses for ugyldig.

D-10-05:

Nævnets ophævelse af kommunens afgørelse på grund af ufuldstændig ressourceprofil medførte ikke i sig selv, at udbetalingen af sygedagpenge skulle forlænges. Stillingtagen til, om betingelserne for forlængelse var til stede kunne først ske efter udarbejdelse af ressourceprofil.*

D-28-04:

Kommunen kunne ikke træffe afgørelse om arbejdsprøvning som led i opfølgning efter dagpengeloven, da der ikke var udarbejdet en ressourceprofil. En beslutning om iværksættelse af arbejdsprøvning indebar i sig selv, at den sygemeldte ansås for omfattet af bestemmelserne om revalidering i aktivloven. En sådan beslutning medførte dog ikke nødvendigvis, at der senere skulle gives yderligere tilbud om revalidering. Da tilbud om arbejdsprøvning var knyttet til aktivlovens bestemmelser om revalidering, måtte beslutningen om arbejdsprøvning træffes på grundlag af en ressourceprofil udarbejdet efter arbejdsevnebekendtgørelsen. Da dette ikke var sket, var kommunens beslutning om arbejdsprøvning ugyldig.

D-14-04:

Arbejdsevnebekendtgørelsen skulle også anvendes i tilfælde, hvor kommunen traf afgørelse om førtidspension i forbindelse med vurderingen af, om der var grundlag for at forlænge udbetalingen af sygedagpenge.

Kommunen kunne således ikke vurdere, om der var grundlag for at påbegynde sag om førtidspension uden brug af ressourceprofil.

Da ansøger opfyldte kriterierne for levertransplantation skulle kommunen på baggrund af ressourceprofilen vurdere, om der var grundlag for umiddelbart at lade sagen overgå til behandling efter reglerne om førtidspension.

Bilag 4. Indkaldelsesbrev af 21-04-2006

Til Skagen, Læsø, Brønderslev, Aalborg, Hjørring, Hadsund, Fjerritslev, Morsø, Sydthy og Aalestrup Kommuner

Vedr. Praksisundersøgelse om standsning af sygedagpenge

Det Sociale Nævn for Nordjyllands Amt har efter aftale med Ankestyrelsen besluttet at gennemføre en praksisundersøgelse om standsning af sygedagpenge.

Efter aftale med Det Sociale Nævn for Viborg Amt vedrører undersøgelsen også kommuner i det nuværende Viborg Amt.

Vi har herefter udvalgt ovennævnte 10 kommuner til at deltage i undersøgelsen. Udvælgelsen skyldes ikke særlige forhold i de pågældende kommuner vedrørende emnet for undersøgelsen, men geografiske og størrelsesmæssige forhold. Herudover er der ved udvælgelsen taget hensyn til hvilke kommuner, der bliver sammenlagt fra 01-01-2007, således at der højst indgår 1 kommune fra hver af de fremtidige kommuner. Endelig er der alene udvalgt kommuner, som kommer til at indgå i den fremtidige nordjyske region og dermed bliver undergivet den stedlige kompetence for det fremtidige beskæftigelsesankenævn under Statsforvaltningen Nordjylland.

Vi skal til brug for undersøgelsen anmode hver af kommunerne om at tilsende os samtlige sagsakter vedrørende de 10 sager, hvor der senest forud for den 01-03-2006 er truffet afgørelse om at standse udbetalingen af sygedagpenge (eller dagpengerefusion) i henhold til en kommunal beslutning, og hvor afgørelsen ikke er påklaget til Det Sociale Nævn.

Undersøgelsen vedrører således ikke sager, hvor dagpengeudbetalingen er standset i forbindelse med, at borgeren selv har raskmeldt sig. Undersøgelsen vedrører heller ikke sager, hvor der er givet afslag på sygepenge. Der skal altså være tale om, at en igangværende udbetaling er bragt til ophør.

Hvis udbetalingen er standset i forbindelse med overgang til anden forsørgelsesydelse (revalideringsydelse, ledighedsydelse, pension) som borgeren selv har søgt om anses dagpengeudbetalingen ikke for standset i henhold til en kommunal beslutning. Sådanne sager indgår altså ikke i undersøgelsen.

Ved ”samtlige sagsakter” forstår vi sagsakter såvel vedrørende den aktuelle sygeperiode, hvor der er truffet beslutning om standsning af dagpengeudbetalingen, som eventuelle tidligere sygeperioder, med mindre det er helt åbenbart, at en tidligere sygeperiode er uden betydning for bedømmelsen af retten til fortsatte sygedagpenge på standsningstidspunktet. Vi bemærker herved, at tidligere sygeperioder bl.a. kan have betydning for afgørelsen af om varighedsbegrænsningen er indtrådt, om der var behov for udarbejdelse af ressourceprofil og for opfølgingsindsatsen.

Sagsakterne omfatter såvel korrespondance med borgeren og andre som journalnotater, indhentede lægelige akter, beskrivelser af arbejdsprøvninger mv. De omfatter desuden eventuelle ressourceprofiler og opfølgingsplaner.

Akterne bedes indsendt i kopi, således at de kan makuleres efter endt brug.

Vi skal anmode om at modtage akterne senest den 30-04-2006.

Af hensyn til tidsplanen for undersøgelsen er det meget vigtigt, at vi modtager akterne senest ovennævnte dato.

Hvis der skulle være tvivl om hvilke sagsakter der ønskes tilsendt er kommunen velkommen til at rette henvendelse til statsamtet.

Vi henleder opmærksomheden på, at vi ved undersøgelsen vil lægge til grund, at vi har modtaget samtlige sagsakter og at vi derfor kan bedømme sagen på samme grundlag som kommunen har haft. Det kan således ikke forventes, at vi efterfølgende retter henvendelse til kommunerne om eventuelle manglende akter.

Vi vedlægger til orientering en kopi af det måleskema, vi planlægger at bruge til gennemførelse af undersøgelsen. Der kan dog forekomme ændringer heri.

Med venlig hilsen

Frede Fisker
chefkonsulent

Bilag 5. Tjekliste til brug for undersøgelse af om regler om opfølgning er opfyldt

(Gældende indtil 30-06-2005)

Før 1/7 2005 havde § 24 følgende ordlyd:

§ 24. Kommunen skal med henblik på at bevare den sikredes tilknytning til arbejdsmarkedet senest efter 8 uger og derefter mindst hver 8. uge tage dennes forhold op til vurdering med henblik på, om der er behov for behandling, optræning, revalidering eller andre former for bistand til den pågældende eller dennes familie. Dette skal ske i samarbejde med dagpengemodtageren, læger, hospitals- og revalideringsinstitutioner, virksomheder og de faglige organisationer samt arbejdsformidlingen.

Stk. 2. Kommunen skal før den første kontakt til den sikrede tage stilling til, om karakteren af den sikredes sygdom eller den sikredes sygdomsfrekvens kræver, at den sikrede indkaldes til en personlig samtale. Samtidig skal der tages stilling til, i hvilket omfang der skal ske inddragelse af læger, hospitals- og revalideringsinstitutioner, virksomheder og de faglige organisationer samt arbejdsformidlingen.

Stk. 3. Kommunen skal ved den første opfølgning tage stilling til udarbejdelsen af en opfølgningsplan. Planen skal i alle tilfælde senest udarbejdes, når dagpengemodtageren har været sygemeldt i 6 måneder inden for de sidste 12 måneder. Har kommunen forlænget dagpengeperioden efter § 22, stk. 1, nr. 1, skal nødvendige afklarende aktiviteter forud for revalideringen være iværksat senest 6 måneder efter forlængelsen.

Stk. 4. Kan den sikrede ikke blive erhvervsaktiv igen, skal kommunen, når betingelserne herfor er opfyldt, rejse sag om en social pension.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om opfølgningen af langvarige dagpengetilfælde.

1) Har kommunen senest 8 uger efter sygemeldingen og derefter mindst hver 8. uge taget den sikredes forhold op til vurdering med henblik på, om der er behov for behandling, optræning, revalidering eller andre former for bistand til den pågældende eller dennes familie (§ 24 stk. 1. 1.pkt.)

2) Er det under 1) nævnte (efter behov) sket i samarbejde med dagpengemodtageren, læger, hospitals- og revalideringsinstitutioner, virksomheder og de faglige organisationer samt arbejdsformidlingen (§ 24 stk. 1, 2. pkt.)

- 3) Har kommunen før den 1. kontakt til den sikrede taget stilling til, om karakteren af den sikredes sygdom eller den sikredes sygdomsfrekvens kræver, at den sikrede indkaldes til en personlig samtale (§ 24 stk. 2, 1. pkt.)
- 4) Har kommunen samtidig (med stillingtagen efter nr. 3) taget stilling til, i hvilket omfang der skal ske inddragelse af læger, hospitals- og revalideringsinstitutioner, virksomheder og de faglige organisationer samt arbejdsformidlingen (§ 24 stk. 2, 2. pkt.)
- 5) Har kommunen ved den første opfølgning taget stilling til udarbejdelsen af en opfølgningsplan (§ 24 stk. 3, 1. pkt.)
- 6) Er opfølgningsplan senest udarbejdet efter 6 måneders sygemelding indenfor de sidste 12 måneder (§ 24 stk. 3, 2. pkt.)
- 7) Er nødvendige afklarende aktiviteter forud for revalideringen sat i værk senest 6 måneder efter at dagpengeperioden er forlænget efter § 22 stk. 1 nr. 1 (§24 stk. 3, 3. pkt.)

Bilag 6. Tjekliste til brug for undersøgelse af om regler om visitation og opfølgning er opfyldt

(gældende fra 01-07-2005)

24. Kommunen skal i løbende sygedagpengesager, hvor kommunen ikke har modtaget en raskmelding, tilrettelægge og gennemføre et individuelt og fleksibelt opfølgningsforløb under hensyn til sygdommens karakter og sygemeldtes behov og forudsætninger.

Stk. 2. Formålet med opfølgningsforløbet efter stk. 1 er at sikre, at

1)

flest muligt fastholdes i arbejde og undgår at blive udstødt fra arbejdsmarkedet, og at

2)

den enkeltes sygefraværperiode gøres så kort som muligt.

Stk. 3. Indsatsen skal være sammenhængende og helhedsorienteret, og kommunen skal koordinere den kommunale indsats med indsatsen fra andre, jf. stk. 5.

Stk. 4. Kommunen skal som led i opfølgningsforløbet, uanset om der er tale om en hel eller delvis sygemelding, indhente oplysningskema, visitere, holde samtale og foretage en samlet vurdering af behov for indsats m.v. samt udarbejde en opfølgningsplan, jf. §§ 24 a-24 d.

Stk. 5. Kommunen skal inddrage den sygemeldte i opfølgningen. Herudover skal kommunen efter behov inddrage relevante aktører i opfølgningen, herunder arbejdsplads, læge, a-kasse, faglig organisation, arbejdsformidling, revalideringsinstitutioner, sygehuse og sygehusafdelinger. Kommunen skal have fokus på at udvikle samarbejdet med de praktiserende læger og med arbejdspladserne. Kommunen skal som led i samarbejdet informere arbejdspladsen om relevante initiativer, som kommunen igangsætter for den sygemeldte, f.eks. arbejdsprøvning, anden revalidering, fleksjob eller førtidspension. Informationen forudsætter samtykke fra den sygemeldte.

Stk. 6. Kommunen skal løbende, herunder ved anmeldelsen, visitationen og ved hver opfølgning, vurdere, om betingelserne for at modtage sygedagpenge er til stede, samt om der foreligger hel eller delvis uarbejdsdygtighed på grund af sygdom. Kommunen skal i opfølgningsforløbet efter behov indhente lægelige oplysninger, jf. § 7, stk. 3.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om opfølgningen.

§ 24 a. Kommunen skal have et tilstrækkeligt oplyst grundlag til at foretage visitation og opfølgning, herunder forberede den første samtale samt vurdere retten til fulde eller nedsatte dagpenge. Derfor skal den sygemeldte udfylde et oplysningsskema med relevante oplysninger til brug for kommunen. Kommunen skal sende et oplysningsskema til sygemeldte ved anmeldelse af sygefravær i løbende sager. Den sygemeldte skal svare senest 8 dage efter afsendelsen af oplysningsskemaet, medmindre andet aftales med kommunen.

§ 24 b. Kommunen skal på baggrund af oplysningsskemaet efter § 24 a og eventuelle andre oplysninger i sagen foretage en visitation til en af følgende kategorier:

1)

Sager, hvor tilbagevenden til arbejdsmarkedet er umiddelbart forestående (kategori 1).

2)

Sager med risiko for langvarigt sygeforløb eller risiko, hvad angår arbejdsevnen (kategori 2).

3)

Sager, hvor lidelsen eller sygdommen medfører et længerevarende sygeforløb (kategori 3).

Stk. 2. Kommunen fastlægger ved visitationen efter stk. 1 proceduren for opfølgningsforløbet, herunder samtaleform ved første og efterfølgende opfølgninger samt hyppighed af den løbende opfølgning.

Stk. 3. I sager, der er omfattet af stk. 1, nr. 1, skal der senest følges op første gang inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. sygedag, og der skal som minimum holdes telefonsamtale. Herefter skal der følges op mindst hver 8. uge, og der skal ved hver opfølgning minimum holdes telefonsamtale.

Stk. 4. I sager, der er omfattet af stk. 1, nr. 2, skal der senest følges op første gang inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. sygedag, og der skal holdes en individuel samtale. Herefter skal der følges op mindst hver 4. uge med samtale, der som minimum hver anden gang skal være en individuel samtale.

Stk. 5. I sager, der er omfattet af stk. 1, nr. 3, skal der senest følges op første gang inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. sygedag, og der skal som minimum afholdes telefonsamtale. Herefter skal der følges op mindst hver 8. uge.

Stk. 6. Såfremt sygdommen forhindrer, at der holdes individuel samtale eller telefonsamtale, skal opfølgningen ske på anden vis.

Stk. 7. Kommunen skal foretage revisitation ved enhver opfølgning. Ved revisitationen tages der stilling til, om der er grundlag for overflytning til en anden kategori, jf. stk. 1.

Stk. 8. Uanset bestemmelserne i stk. 2-5 om visitation inden første samtale kan en kommune, som i løbende sager holder individuelle samtaler ved første opfølgning inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. sygedag, vente med at foretage den første visitation, således at der visiteres første gang i tilknytning til samtalen. Den første revisitation sker herefter ved 2. opfølgning.

Stk. 9. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om de tre kategorier og visitationen og revisitationen.

§ 24 c. På baggrund af den første samtale efter § 24 b med sygemeldte og sagsoplysningerne i øvrigt skal kommunen foretage en samlet vurdering af sygemeldtes konkrete behov for behandling, optræning, revalidering for at fremme arbejdsfastholdelse og hurtigst mulige raskmelding samt iværksætte den nødvendige indsats.

Stk. 2. På baggrund af hver efterfølgende opfølgning skal kommunen foretage en ny samlet vurdering af sygemeldtes behov for indsats.

Stk. 3. Kommunen skal ved hver opfølgning tage stilling til, om der er behov for anden indsats, herunder om der er behov for hjælp til sygemeldtes familie.

§ 24 d. Kommunen skal ved første samtale tage stilling til udarbejdelsen af en opfølgningsplan med særlig fokus på arbejdsfastholdelse og tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Planen, som senest skal udarbejdes i umiddelbar forlængelse af den anden opfølgning, skal indeholde mål for opfølgningen, og den konkrete opfølgningsindsats skal fremgå af planen. Planen skal sikre overblik og koordination af indsatsen i den enkelte sag.

Stk. 2. Kommunen skal i umiddelbar forlængelse af de efterfølgende opfølgninger justere og udbygge opfølgningsplanen.

Stk. 3. Den sygemeldte skal have planen udleveret. Ved væsentlige justeringer af planen under de efterfølgende opfølgninger udleveres planen til den sygemeldte.

§ 24 e. Kommunen skal som led i at arbejdsfastholde sygemeldte fremme gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen og understøtte, at sygemeldte har kontakt med arbejdspladsen under et sygeforløb. Som udgangspunkt besluttet gradvis tilbagevenden i enighed mellem kommunen, virksomheden og den sygemeldte. Kommunen skal dog træffe afgørelse om nedsatte dagpenge ved delvis uarbejdsdygtighed, selv om der ikke kan opnås enighed, hvis det vurderes, at der burde være mulighed for en gradvis tilbagevenden.

Stk. 2. Kommunen skal i alle sager med gradvis tilbagevenden sikre, at den sygemeldte genoptager arbejdet i fuldt omfang så hurtigt som muligt.

1) Er den sygemeldte inddraget i opfølgningen (§ 24 stk. 5, 1. pkt.)

2) Har kommunen efter behov inddraget relevante aktører i opfølgningen (arbejdsplads, læge, a-kasse, faglig organisation, arbejdsformidling, revalideringsinstitutioner, sygehuse og sygehusafdelinger) (§ 24 stk. 5, 2. pkt.)

3) Har kommunen, som led i samarbejdet - med den sygemeldtes samtykke - informeret arbejdspladsen om relevante initiativer, som kommunen igangsætter for den sygemeldte, f.eks. arbejdsprøvning, anden revalidering, fleksjob eller førtidspension (§ 24 stk. 3, 4. og 5. pkt.)

- 4) Har kommunen løbende, herunder ved anmeldelsen, visitationen og ved hver opfølgning vurderet, om betingelserne for at modtage sygedagpenge er til stede, samt om der foreligger hel eller delvis uarbejdsdygtighed på grund af sygdom. (§ 24 stk. 6, 1. pkt.)
- 5) Har kommunen i opfølgningsforløbet efter behov indhentet lægelige oplysninger (§ 24 stk. 6, 2. pkt.)
- 6) Har kommunen sendt oplysningsskema til sygemeldte ved anmeldelse af sygefravær i en løbende sag (sag hvor der ikke samtidig er indgivet raskmelding) (§ 24 a, 3. pkt.)
- 7) Har den sygemeldte svaret senest 8 dage efter afsendelsen af oplysningsskemaet eller i overensstemmelse med anden aftale med kommunen (§ 24 a, 4. pkt.)
- 8) Har kommunen, på grundlag af oplysningsskemaet efter § 24 a og eventuelle andre oplysninger i sagen foretaget en visitation til en af de i § 24 b stk. 1 nr. 1-3) nævnte kategorier (§ 24 b stk. 1)
- 9) Er visitationen sket forud for den første samtale eller i forbindelse med den første samtale, hvis denne har været en individuel samtale (§ 24 b stk. 8)
- 10) Er vi enige i kommunens visitation, jfr. § 24 b stk. 1, nr. 1-3)
- 11) Har kommunen ved visitationen efter stk. 1 fastlagt proceduren for opfølgningsforløbet, herunder samtaleform ved første og efterfølgende opfølgninger samt hyppighed af den løbende opfølgning (§ 24 b stk. 2)
- 12) Er der i sager omfattet af § 24 b stk. 1 nr. 1 senest fulgt op første gang inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. sygedag og er der som minimum holdt telefonsamtale (§ 24 b, stk. 3, 1. pkt.)
- 13) Er der i sager omfattet af § 24 b stk. 1 nr. 1 efterfølgende (efter 1. opfølgning) fulgt op mindst hver 8. uge og er der som minimum holdt telefonsamtale (§ 24 b stk. 3, 2. pkt.)
- 14) Er der i sager omfattet af § 24 b stk. 1 nr. 2 senest fulgt op første gang inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. sygedag og er der afholdt individuel samtale (§ 24 b stk. 4, 1. pkt.)

(Ved individuel samtale må i denne forbindelse formentlig forstås en personlig samtale (i modsætning til en gruppesamtale, hvori deltager flere dagpengemodtagere) , da en telefonsamtale jo som altovervejende hovedregel også er en individuel samtale)
- 15) Er der i sager omfattet af § 24 b stk. 1 nr. 2 efterfølgende (efter 1. opfølgning) fulgt op mindst hver 4. uge med samtale, der som minimum hver anden gang har været en individuel samtale (§ 24 b stk. 4, 2. pkt.)
- 16) Er der i sager omfattet af § 24 b stk. 1 nr. 3 senest fulgt op inden udgangen af 8. uge regnet fra 1. sygedag og er der som minimum afholdt telefonsamtale (§ 24 b stk. 5, 1. pkt.)
- 17) Er der i sager omfattet af § 24 b stk. 1 nr. 3 efterfølgende (efter 1. opfølgning) efterfølgende fulgt op mindst hver 8. uge (§ 24 b stk. 5, 2. pkt.)

- 18) Er der, såfremt sygdommen forhindrer, at der holdes individuel samtale eller telefonsamtale sket opfølgning på anden vis (§ 24 b stk. 6)
- 19) Er der ved hver opfølgning (jfr. dog § 24 b stk. 8) foretaget revisitation, jfr. § 24 b stk. 1 nr. 1-3) og er der herved taget stilling til, om der er grundlag for overflytning til en anden kategori (§ 24 b stk. 7)
- 20) Har kommunen, på baggrund af den første samtale efter § 24 b med sygemeldte og sagsoplysningerne i øvrigt, foretaget en samlet vurdering af sygemeldtes konkrete behov for behandling, optræning, revalidering for at fremme arbejdsfastholdelse og hurtigst mulige raskmelding samt iværksat den nødvendige indsats (§ 24 c, stk.1)
- 21) Har kommunen på baggrund af hver efterfølgende opfølgning foretaget en ny samlet vurdering af sygemeldtes behov for indsats (§ 24 c, stk. 2)
- 22) Har kommunen ved hver opfølgning taget stilling til, om der er behov for anden indsats, herunder om der er behov for hjælp til sygemeldtes familie (§ 24 c, stk. 3)
- 23) Har kommunen ved første samtale taget stilling til udarbejdelsen af en opfølgningsplan med særlig fokus på arbejdsfastholdelse og tilbagevenden til arbejdsmarkedet (§ 24 d, stk. 1, 1. pkt.)
- 24) Er opfølgningsplan udarbejdet senest i umiddelbar forlængelse af den anden opfølgning (§ 24 d, stk. 1. 2. pkt. 1, led)
- 25) Indeholder opfølgningsplanen mål for opfølgningen og fremgår den konkrete opfølgningsindsats af planen (§ 24 d, stk. 1, 2. pkt., 2. led)
- 26) Er opfølgningsplanen justeret og udbygget i umiddelbar forlængelse af de efterfølgende opfølgninger (§ 24 d, stk. 2)
- 27) Har sygemeldte fået planen (den oprindelige) udleveret (§ 24 d, stk. 3, 1. pkt.)
- 28) Er den nye version af planen udleveret efter væsentlige justeringer (§ 24 d, stk. 3, 2. pkt.)
- 29) Har kommunen fremmet gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen og understøttet at sygemeldte har kontakt med arbejdspladsen under et sygeforløb (§ 24 e, 1. pkt.)
- 30) Har kommunen ved gradvis tilbagevenden sikret, at den sygemeldte genoptager arbejdet i fuldt omfang så hurtigt som muligt (§ 24 e, stk. 2)